

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

เอกสารประกอบการพิจารณา

ร่าง

พระราชบัญญัติ

ส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ (ฉบับที่ ..)

พ.ศ. ....

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

และ

(คุณหญิงทรงสุตา ยอดมณี สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

บรรจุระเบียบวาระการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๘๔/๒๕๕๙

วันพฤหัสบดีที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๕๙

อ.พ.๗๙/๒๕๕๙

จัดทำโดย

สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

www.senate.go.th

บทสรุปสำหรับสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

และ

(คุณหญิงทรงสุตา ยอดมณี สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... เสนอโดยคณะรัฐมนตรี ชุดที่มี พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา เป็นนายกรัฐมนตรี ต่อประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๕๙ เพื่อให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติ พิจารณาพร้อมกับร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ซึ่งคุณหญิงทรงสุตา ยอดมณี สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ กับคณะ เป็นผู้เสนอ ตามบทบัญญัติ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗

ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) ฉบับนี้ คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ลงมติอนุมัติหลักการร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ตามที่กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์เสนอ และให้ส่งสำนักงาน คณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณาเป็นเรื่องด่วน โดยให้รับข้อสังเกตของกระทรวงศึกษาธิการไป ประกอบการพิจารณาด้วยแล้ว ส่งให้คณะกรรมการประสานงานสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาไป พร้อมกับร่างพระราชบัญญัติซึ่งคุณหญิงทรงสุตา ยอดมณี สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ กับคณะ เป็นผู้เสนอ ก่อนเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติให้ทันภายในกำหนดเวลาต่อไป

โดยที่ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) และร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (คุณหญิงทรงสุตา ยอดมณี สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ กับคณะ เป็นผู้เสนอ) มีหลักการและเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัติ ดังนี้

ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

(คุณหญิงทรงสุตา ยอดมณี สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

๑. หลักการและเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

๑.๑ หลักการและเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) มีดังนี้

หลักการและเหตุผล

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐ ดังต่อไปนี้

(๑) แก้ไขนิยามคำว่า “คณะบริหาร” “สำนักงาน” และ “ผู้อำนวยการ”(แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔)

(๒) กำหนดแนวทางในการดำเนินการเพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชน (แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๖ วรรคสอง)

(๓) แก้ไของค์ประกอบของคณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๐ (๖))

(๔) กำหนดกรณีกារพ้นจากตำแหน่งของผู้แทนเด็กและเยาวชนในคณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ (เพิ่มมาตรา ๑๔/๑)

(๕) กำหนดให้สภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทยเป็นผู้เสนอแต่งตั้งที่ปรึกษา คณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๘ วรรคหนึ่ง)

(๖) กำหนดให้มีสภาเด็กและเยาวชนตำบล สภาเด็กและเยาวชนเทศบาล สภาเด็กและเยาวชนเขต เพิ่มขึ้น (แก้ไขเพิ่มเติมหมวด ๓ ส่วนที่ ๑)

เหตุผล

โดยที่พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐ มีบทบัญญัติบางประการไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน ทำให้ไม่อาจส่งเสริมเด็กและเยาวชนในทุกกระดับให้มีส่วนร่วมในการดำเนินงานเพื่อการพัฒนาเด็กและเยาวชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งการส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนได้เข้ามามีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ ที่มีผลกระทบต่อเด็ก

ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

(คุณหญิงทรงสุภา ยอคมณี สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

และเยาวชน ตลอดจนสนับสนุนให้เด็กและเยาวชนได้มีการแสดงออกที่สอดคล้องกับระดับความรู้ความสามารถซึ่งพัฒนาไปตามวัยของเด็กและเยาวชนสมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเพื่อให้การส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๑.๒ หลักการและเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (คุณหญิงทรงสุดา ยอดมณี สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ กับคณะเป็นผู้เสนอ) มีดังนี้

หลักการและเหตุผล

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐ ดังต่อไปนี้

(๑) แก้ไขปรับปรุงแนวทางในการดำเนินการส่งเสริมและพัฒนาเด็กและเยาวชนของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ให้เป็นไปตามหลักการที่ได้กำหนดไว้ในอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖ วรรคสอง)

(๒) แก้ไขเพิ่มเติมจำนวนกรรมการส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ โดยตำแหน่ง (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๐ (๔))

(๓) แก้ไขเพิ่มเติมจำนวนผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๐ (๖))

(๔) กำหนดหลักเกณฑ์การพ้นจากตำแหน่งของผู้แทนเด็กและเยาวชนในการดำรงตำแหน่งคณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชน (เพิ่มมาตรา ๔/๑)

(๕) แก้ไขเพิ่มเติมที่มาของการแต่งตั้งที่ปรึกษาคณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย โดยกำหนดให้สภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทยเป็นผู้เสนอรายชื่อต่อคณะกรรมการ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๘ วรรคหนึ่ง)

(๖) แก้ไขเพิ่มเติมองค์ประกอบและที่มาของสภาเด็กและเยาวชนจังหวัด โดยต้องคำนึงถึงผู้แทนเด็กและเยาวชนที่เป็นคนพิการและผู้ด้อยโอกาส (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๕)

ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

(คุณหญิงทรงสุดา ยอดมณี สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

(๗) แก้ไขเพิ่มเติมอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนจังหวัด และแก้ไขที่มาและองค์ประกอบของที่ปรึกษาคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนจังหวัด (แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๒๖)

(๘) แก้ไขปรับปรุงวาระการดำรงตำแหน่งของคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชน (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๗)

เหตุผล

โดยที่พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐ มีบทบัญญัติบางประการที่ไม่ครอบคลุมต่อการส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนในระดับต่าง ๆ ได้อย่างทั่วถึงและเท่าเทียม จึงสมควรปรับปรุงบทบัญญัติเพิ่มเติมให้มีความครอบคลุมยิ่งขึ้น เพื่อให้เด็กและเยาวชนทุกระดับมีส่วนร่วมในการดำเนินงานด้านการพัฒนาเด็กและเยาวชน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) และร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (คุณหญิงทรงสุดา ยอดมณี สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ กับคณะ เป็นผู้เสนอ) ทั้ง ๒ ฉบับนี้ จะใช้ร่างพระราชบัญญัติของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการสรุปสาระสำคัญ

ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) มีเนื้อหารวมจำนวน ๑๐ มาตรา สรุปสาระสำคัญ ได้ดังนี้

๒.๑ แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐ ได้แก่ว่า “คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนตำบล คณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนเทศบาล คณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนอำเภอ คณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนเขต คณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนจังหวัด คณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนกรุงเทพมหานครและคณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย “สำนักงาน” หมายความว่า กรมกิจการเด็กและเยาวชน และ “ผู้อำนวยการ” หมายความว่า อธิบดีกรมกิจการเด็กและเยาวชน (ร่างมาตรา ๓ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔)

ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

(คุณหญิงทรงสุดา ยอดมณี สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

๒.๒ กำหนดแนวทางในการดำเนินการส่งเสริมและพัฒนาเด็กและเยาวชนของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ดังนี้ ให้เด็กและเยาวชนมีความผูกพันต่อครอบครัว ภาคภูมิใจในความเป็นไทย มีวิถีชีวิตแบบประชาธิปไตย สามารถดำเนินชีวิตได้อย่างปลอดภัย รู้จักเคารพสิทธิและเสรีภาพของผู้อื่น รวมทั้งกฎหมาย กฎเกณฑ์และกติกาสังคม ให้การสนับสนุนและส่งเสริมความร่วมมือทางการศึกษาทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศ เพื่อให้เด็กและเยาวชนทุกคนสามารถเข้าถึงการศึกษาได้อย่างเหมาะสม ให้การสนับสนุนและส่งเสริมการศึกษาเพื่อพัฒนาเด็กพิการ เด็กที่มีข้อจำกัดทางการเรียนรู้ และเด็กที่มีความสามารถพิเศษให้สามารถพึ่งตนเองได้ มีคุณธรรมและมีคุณภาพชีวิตที่ดี สามารถประกอบอาชีพและดำรงชีวิตได้อย่างเป็นอิสระ มีสุขภาพพลานามัยที่สมบูรณ์แข็งแรง รู้จักการป้องกันตนเองจากโรคภัยและสิ่งเสพติด ให้มีวุฒิภาวะทางอารมณ์ตามสมควรแก่วัย รวมทั้งมีคุณธรรมและจริยธรรม ให้มีทักษะและเจตคติที่ดีต่อการทำงาน มีศักดิ์ศรีและภาคภูมิใจในการทำงานที่สุจริตให้รู้จักคิดอย่างมีเหตุผลและมุ่งมั่นพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง ให้รู้จักช่วยเหลือผู้อื่นโดยมีจิตสำนึกในการให้และการเป็นอาสาสมัคร รวมทั้งมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนและประเทศชาติ ให้มีความรับผิดชอบต่อตนเอง ผู้อื่น และต่อส่วนรวมตามสมควรแก่วัย ให้สามารถแสดงความคิดเห็นหรือแสดงออกอย่างสอดคล้องกับความรู้ความสามารถที่พัฒนาไปตามวัยของเด็กและเยาวชน โดยเฉพาะเรื่องที่มีผลกระทบต่อเด็กและเยาวชน ให้สามารถเข้าไปมีส่วนร่วมในกระบวนการยุติธรรมในเรื่องที่มีผลกระทบต่อเด็กและเยาวชนอย่างเหมาะสม ไม่ว่าจะโดยทางตรงหรือผ่านผู้แทนหรือองค์กรเพื่อเด็กและเยาวชน” ทั้งนี้ เพื่อให้เป็นไปตามหลักการที่กำหนดไว้ในอนุสัญญาสิทธิเด็ก (ร่างมาตรา ๔ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖ วรรคสอง)

๒.๓ กำหนดให้มีตัวแทนจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจำนวนสามคนประกอบเป็นกรรมการในคณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ (ร่างมาตรา ๕ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖ (๑๐))

๒.๔ กำหนดให้ผู้แทนเด็กและเยาวชนที่ดำรงตำแหน่งในคณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ้นจากตำแหน่งเมื่อมีอายุเกินยี่สิบห้าปี หรือเมื่อพ้นจากการเป็นผู้แทนของสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย (ร่างมาตรา ๖ เพิ่มมาตรา ๑๔/๑)

๒.๕ กำหนดให้สภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทยเป็นผู้เสนอรายชื่อแต่งตั้งที่ปรึกษาในคณะกรรมการบริหารสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทยได้ (ร่างมาตรา ๗ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๘ วรรคหนึ่ง)

ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

(คุณหญิงทรงสุภา ยอคมณี สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

๒.๖ กำหนดให้มีการจัดตั้งสภาเด็กและเยาวชนตำบล สภาเด็กและเยาวชนเทศบาล ในพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลหรือเทศบาล และกำหนดที่มาคณะบริหารของสภาเด็กและเยาวชนตำบล คณะบริหารของสภาเด็กและเยาวชนเทศบาล และการแต่งตั้งคณะที่ปรึกษาของสภาเด็กและเยาวชนตำบล สภาเด็กและเยาวชนเทศบาลแล้วแต่กรณี กำหนดอำนาจหน้าที่ของสภาเด็กและเยาวชนตำบล สภาเด็กและเยาวชนเทศบาล กำหนดให้มีการจัดตั้งสภาเด็กและเยาวชนในกรุงเทพมหานคร กำหนดที่มาของการแต่งตั้งคณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนในเขตกรุงเทพมหานคร กำหนดองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ของสภาเด็กและเยาวชนจังหวัด สภาเด็กและเยาวชนกรุงเทพมหานคร และสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย กำหนดวาระการดำรงตำแหน่ง การคัดเลือกและพ้นจากตำแหน่งของคณะบริหาร (ร่างมาตรา ๘ แก้ไขเพิ่มเติมส่วนที่ ๑ สภาเด็กและเยาวชนของหมวด ๓ มาตรการส่งเสริมการดำเนินงานเพื่อการพัฒนาเด็กและเยาวชน มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐ มาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๖ มาตรา ๓๗ มาตรา ๓๘ มาตรา ๓๙ และมาตรา ๔๐)

๓. บทวิเคราะห์ร่างพระราชบัญญัติ

ข้อดีของร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

เนื่องจากพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐ มีบทบัญญัติบางประการไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน ทำให้ไม่อาจส่งเสริมเด็กและเยาวชนในทุกระดับให้มีส่วนร่วมในการดำเนินงานเพื่อการพัฒนาเด็กและเยาวชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นจึงมีการกำหนดให้กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ร่วมมือกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและองค์กรภาคเอกชนในการส่งเสริมและพัฒนาเด็กและเยาวชนซึ่งถือเป็นกลุ่มเป้าหมายหลักในการพัฒนาประเทศชาติในอนาคตต่อไป โดยการกำหนดให้องค์ประกอบในคณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติมีตัวแทนที่มาจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจำนวนที่มากขึ้นจากเดิมมีเพียงหนึ่งคนเพิ่มเป็นสามคน (ร่างมาตรา ๔ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖ วรรคสอง) นอกจากนี้การแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัตินี้ ก็เพื่อส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนได้เข้ามามีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ ที่มีผลกระทบต่อเด็กและเยาวชน ตลอดจนสนับสนุนให้เด็กและเยาวชนได้มีการ

ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

(คุณหญิงทรงสุดา ยอคมณี สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

แสดงออกที่สอดคล้องกับระดับความรู้ความสามารถซึ่งพัฒนาไปตามวัยของเด็กและเยาวชน
ตามหลักการที่กำหนดไว้ในอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กมากขึ้น

ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ....
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)
(คุณหญิงทรงสุภา ยอคมณี สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

คำนำ

เอกสารประกอบการพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... เสนอโดยคณะรัฐมนตรี ชุดที่มี พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา เป็นนายกรัฐมนตรี ต่อประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติเมื่อวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๕๙ เพื่อให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติ พิจารณาพร้อมกับร่างพระราชบัญญัติซึ่งคุณหญิงทรงสุดา ยอดมณี สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ กับคณะ เป็นผู้เสนอ ตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗

เอกสารประกอบการพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในราชการวงงานด้านนิติบัญญัติ โดยมุ่งเน้นสารประโยชน์ในเชิงอ้างอิงเบื้องต้น สำหรับเพื่อประกอบการพิจารณาของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สำนักกฎหมาย

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ธันวาคม ๒๕๕๙

เอกสารประกอบการพิจารณา

จัดทำโดย

นายนัท ผาสุข	รองเลขาธิการวุฒิสภา
นายทศพร แยมวงษ์	ผู้อำนวยการสำนักกฎหมาย
นายสุชาติ พันทองคำ	ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานกฎหมาย ๒
นางสาวน้ำฝน ราชสมบัติ	นิติกรชำนาญการ
นางสาวพันธุ์ทิพา หอมทิพย์	วิทยากรปฏิบัติการ
นางสิริกัญย์ ส่องแสง	เจ้าพนักงานธุรการอาวุโส
นายพัลลภ วงศ์พานิช	เจ้าพนักงานบันทึกข้อมูลชำนาญงาน

กลุ่มงานกฎหมาย ๒ สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา โทร. ๐ ๒๘๓๑ ๙๒๙๖

ผลิตโดย

กลุ่มงานการพิมพ์ สำนักการพิมพ์ โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๑๗๔๑ - ๔๒

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

ท่านสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ และผู้สนใจที่มีความประสงค์หรือต้องการที่จะศึกษาเอกสารประกอบการพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติเป็นการล่วงหน้าก่อนวันประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติสามารถสืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับเอกสารประกอบการพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติได้จากเว็บไซต์สภานิติบัญญัติแห่งชาติ www.senate.go.th

หรือขอรับเอกสารประกอบการพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติได้ที่ศูนย์บริการข้อมูลด้านกฎหมายฯ วุฒิสภา อาคารรัฐสภา ๒ ชั้น ๑ หมายเลขโทรศัพท์ ๐ ๒๒๔๔ ๑๕๖๕

สารบัญ

หน้า

บทสรุปสำหรับสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ..... (ก)

ส่วนที่ ๑ ความเป็นมาและสาระสำคัญ

ของร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) และ

(คุณหญิงทรงสุตา ยอดมณี สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ กับคณะ

เป็นผู้เสนอ)..... ๑

ส่วนที่ ๒ ตารางเปรียบเทียบ

พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐

กับร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) ที่ผ่านการตรวจพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา..... ๑๗

ส่วนที่ ๓ ข้อมูลประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ

ส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) และ

(คุณหญิงทรงสุตา ยอดมณี สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

- คำชี้แจงความจำเป็นในการตราพระราชบัญญัติ ร่างพระราชบัญญัติ

ส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... - ๑ -

- อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก ..... - ๖ -

- สภาเด็กและเยาวชนในประเทศต่าง ๆ ..... - ๒๓ -

- มารูจัก “สภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย” ..... - ๒๗ -

- สิทธิเด็กและเยาวชนกับการพัฒนา ..... - ๓๒ -

- การมีส่วนร่วมของเด็ก เยาวชนและครอบครัว จากทฤษฎีสู่การปรับโครงสร้าง ..... - ๓๔ -

ภาคผนวก

: พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐ ..... (๑)

- : ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) ..... (๑๕)
- : บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของ
ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) ..... (๒๖)
- : ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....
(คุณหญิงทรงสุดา ยอดมณี สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ กับคณะ เป็นผู้เสนอ) ..... (๒๙)
- : บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของ
ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....
(คุณหญิงทรงสุดา ยอดมณี สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ กับคณะ เป็นผู้เสนอ) ..... (๓๗)

ส่วนที่ ๑

ความเป็นมาและสาระสำคัญ

ของร่างพระราชบัญญัติ

ส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

และ

(คุณหญิงทรงสุดา ยอดมณี สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

ความเป็นมาและสาระสำคัญ
ของร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ (ฉบับที่ ..)

พ.ศ. ....

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

และ

(คุณหญิงทรงสุดา ยอดมณี สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ กับคณะเป็นผู้เสนอ)

ความเป็นมาของร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ (ฉบับที่ ..)

พ.ศ. ....

ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... มีผู้เสนอเข้าสู่การพิจารณาของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ รวม ๒ ฉบับ ได้แก่

๑. เสนอโดยคณะรัฐมนตรี ชุดที่มี พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา เป็นนายกรัฐมนตรี ต่อประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่ออังคารที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๕๙

โดยที่คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ลงมติอนุมัติหลักการร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ตามที่กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์เสนอ และให้ส่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณาเป็นเรื่องด่วน โดยให้รับข้อสังเกตของกระทรวงศึกษาธิการไปประกอบการพิจารณาด้วย แล้วส่งให้คณะกรรมการประสานงานสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาไปพร้อมกับร่างพระราชบัญญัติซึ่งคุณหญิงทรงสุดา ยอดมณี สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ กับคณะเป็นผู้เสนอ ก่อนเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติให้ทันภายในกำหนดเวลาต่อไป

๒. เสนอโดยคุณหญิงทรงสุดา ยอดมณี สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ กับคณะ ต่อประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๕๙ และได้บรรจุระเบียบวาระการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๗๓/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ เป็นเรื่องด่วน

ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

(คุณหญิงทรงสุดา ยอดมณี สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) และร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (คุณหญิงทรงสุตา ยอดมณี สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
ทั้ง ๒ ฉบับนี้ จะใช้ร่างพระราชบัญญัติของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการสรุปสาระสำคัญ ดังนี้

๑. หลักการและเหตุผล

๑.๑ หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐
ดังต่อไปนี้

(๑) แก้ไขนิยามคำว่า “คณะบริหาร” “สำนักงาน” และ “ผู้อำนวยการ” (แก้ไขเพิ่มเติม
มาตรา ๔)

(๒) กำหนดแนวทางในการดำเนินการเพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชน (แก้ไขเพิ่มเติม
มาตรา ๖ วรรคสอง)

(๓) แก้ไของค์ประกอบของคณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ
(แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๐ (๖))

(๔) กำหนดกรณีการพ้นจากตำแหน่งของผู้แทนเด็กและเยาวชนในคณะกรรมการ
ส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ (เพิ่มมาตรา ๑๔/๑)

(๕) กำหนดให้สภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทยเป็นผู้เสนอแต่งตั้งที่ปรึกษา
คณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๘ วรรคหนึ่ง)

(๖) กำหนดให้มีสภาเด็กและเยาวชนตำบล สภาเด็กและเยาวชนเทศบาล สภาเด็ก
และเยาวชนเขต เพิ่มขึ้น (แก้ไขเพิ่มเติมหมวด ๓ ส่วนที่ ๑)

๑.๒ เหตุผล

โดยที่พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐
มีบทบัญญัติบางประการไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน ทำให้ไม่อาจส่งเสริมเด็กและเยาวชน
ในทุกกระดับให้มีส่วนร่วมในการดำเนินงานเพื่อการพัฒนาเด็กและเยาวชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้ง

ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

(คุณหญิงทรงสุตา ยอดมณี สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

การส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนได้เข้ามามีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ ที่มีผลกระทบต่อเด็กและเยาวชน ตลอดจนสนับสนุนให้เด็กและเยาวชนได้มีการแสดงออกที่สอดคล้องกับระดับความรู้ความสามารถซึ่งพัฒนาไปตามวัยของเด็กและเยาวชน สมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเพื่อให้การส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ (ร่างมาตรา ๑)

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....”

๓. คำปรารภ

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ

๔. วันใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๒)

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

๕. เนื้อหาของร่างพระราชบัญญัติ

๕.๑ แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “คณะกรรมการ” “สำนักงาน” และ “ผู้อำนวยการ” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐ (ร่างมาตรา ๓ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔)

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในบทนิยามคำว่า “คณะกรรมการ” “สำนักงาน” และ “ผู้อำนวยการ” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

““คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนตำบล คณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนเทศบาล คณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนอำเภอ คณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนเขต คณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนจังหวัด คณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนกรุงเทพมหานครและคณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย

ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

(คุณหญิงทรงสุภา ยอคมณี สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

“สำนักงาน” หมายความว่า กรมกิจการเด็กและเยาวชน

“ผู้อำนวยการ” หมายความว่า อธิบดีกรมกิจการเด็กและเยาวชน”

๕.๒ กำหนดแนวทางในการดำเนินการส่งเสริมและพัฒนาเด็กและเยาวชนของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ดังนี้ ให้เด็กและเยาวชนมีความผูกพันต่อครอบครัว ภาคภูมิใจในความเป็นไทย มีวิถีชีวิตแบบประชาธิปไตย สามารถดำเนินชีวิตได้อย่างปลอดภัย รู้จักเคารพสิทธิและเสรีภาพของผู้อื่น รวมทั้งกฎหมาย กฎเกณฑ์และกติกาสังคม ให้การสนับสนุนและส่งเสริมความร่วมมือทางการศึกษาทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศ เพื่อให้เด็กและเยาวชนทุกคนสามารถเข้าถึงการศึกษาได้อย่างเหมาะสม ให้การสนับสนุนและส่งเสริมการศึกษาเพื่อพัฒนาเด็กพิการ เด็กที่มีข้อจำกัดทางการเรียนรู้ และเด็กที่มีความสามารถพิเศษให้สามารถพึ่งตนเองได้ มีคุณธรรมและมีคุณภาพชีวิตที่ดี สามารถประกอบอาชีพและดำรงชีวิตได้อย่างเป็นอิสระ มีสุขภาพพลานามัยที่สมบูรณ์แข็งแรง รู้จักการป้องกันตนเองจากโรคร้ายและสิ่งเสพติด ให้มีวุฒิภาวะทางอารมณ์ตามสมควรแก่วัย รวมทั้งมีคุณธรรมและจริยธรรม ให้มีทักษะและเจตคติที่ดีต่อการทำงาน มีศักดิ์ศรีและภาคภูมิใจในการทำงานที่สุจริต ให้รู้จักคิดอย่างมีเหตุผลและมุ่งมั่นพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง ให้รู้จักช่วยเหลือผู้อื่นโดยมีจิตสำนึกในการให้และการเป็นอาสาสมัคร รวมทั้งมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนและประเทศชาติ ให้มีความรับผิดชอบต่อตนเอง ผู้อื่น และต่อส่วนรวมตามสมควรแก่วัย ให้สามารถแสดงความคิดเห็นหรือแสดงออกอย่างสอดคล้องกับความรู้ความสามารถที่พัฒนาไปตามวัยของเด็กและเยาวชน โดยเฉพาะเรื่องที่มีผลกระทบต่อเด็กและเยาวชน ให้สามารถเข้าไปมีส่วนร่วมในกระบวนการยุติธรรมในเรื่องที่มีผลกระทบต่อเด็กและเยาวชนอย่างเหมาะสม ไม่ว่าจะโดยทางตรง หรือผ่านผู้แทนหรือองค์กรเพื่อเด็กและเยาวชน ทั้งนี้ เพื่อให้เป็นไปตามหลักการที่กำหนดไว้ในอนุสัญญาสิทธิเด็ก (ร่างมาตรา ๔ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖ วรรคสอง)

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“การดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้กระทำโดยมีแนวทาง ดังต่อไปนี้

(๑) ให้เด็กและเยาวชนมีความผูกพันต่อครอบครัว ภาคภูมิใจในความเป็นไทย มีวิถีชีวิตแบบประชาธิปไตย

(๒) ให้สามารถดำเนินชีวิตได้อย่างปลอดภัย รู้จักเคารพสิทธิและเสรีภาพของผู้อื่น รวมทั้งกฎหมาย กฎเกณฑ์ และกติกาสังคม

ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

(คุณหญิงทรงสุภา ยอคมณี สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

(๓) ให้การสนับสนุนและส่งเสริมความร่วมมือทางการศึกษา ทั้งภายในประเทศ และภายนอกประเทศ เพื่อให้เด็กและเยาวชนทุกคนสามารถเข้าถึงการศึกษาได้อย่างเหมาะสม

(๔) ให้การสนับสนุนและส่งเสริมการศึกษาเพื่อพัฒนาเด็กพิการ เด็กที่มีข้อจำกัดทางการเรียนรู้ และเด็กที่มีความสามารถพิเศษ ให้สามารถพึ่งตนเองได้ ให้มีคุณธรรม และมีคุณภาพชีวิตที่ดี สามารถประกอบอาชีพและดำรงชีวิตได้อย่างเป็นอิสระ

(๕) ให้มีสุขภาพพลานามัยที่สมบูรณ์แข็งแรง รู้จักการป้องกันตนเองจากโรคภัย และสิ่งเสพติด

(๖) ให้มีวุฒิภาวะทางอารมณ์ตามสมควรแก่วัย รวมทั้งมีคุณธรรมและจริยธรรม

(๗) ให้มีทักษะและเจตคติที่ดีต่อการทำงาน มีศักดิ์ศรีและภาคภูมิใจในการทำงานที่สุจริต

(๘) ให้รู้จักคิดอย่างมีเหตุผลและมุ่งมั่นพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง

(๙) ให้รู้จักช่วยเหลือผู้อื่นโดยมีจิตสำนึกในการให้และการเป็นอาสาสมัครรวมทั้งมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนและประเทศชาติ

(๑๐) ให้มีความรับผิดชอบต่อตนเอง ผู้อื่น และต่อส่วนรวม ตามสมควรแก่วัย

(๑๑) ให้สามารถแสดงความคิดเห็นหรือแสดงออกอย่างสอดคล้องกับความรู้ความสามารถที่พัฒนาไปตามวัยของเด็กและเยาวชน โดยเฉพาะเรื่องที่มีผลกระทบต่อเด็กและเยาวชน

(๑๒) ให้สามารถเข้าไปมีส่วนร่วมในกระบวนการยุติธรรมในเรื่องที่มีผลกระทบต่อเด็กและเยาวชนอย่างเหมาะสม ไม่ว่าจะโดยทางตรง หรือผ่านผู้แทนหรือองค์กรเพื่อเด็กและเยาวชน”

๕.๓ กำหนดให้มีตัวแทนจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจำนวนสามคนประกอบเป็นกรรมการในคณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ (ร่างมาตรา ๕ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖ (๑๐))

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความใน (๖) ของมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๖) ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งเลือกกันเอง จำนวนสามคน”

๕.๔ กำหนดให้ผู้แทนเด็กและเยาวชนที่ดำรงตำแหน่งในคณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ้นจากตำแหน่งเมื่อมีอายุเกินยี่สิบห้าปี หรือเมื่อพ้นจากการเป็นผู้แทนของสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย (ร่างมาตรา ๖ เพิ่มมาตรา ๑๔/๑)

ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

(คุณหญิงทรงสุตา ยอคมณี สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

มาตรา ๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๔/๑ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริม
การพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐

“มาตรา ๑๔/๑ ผู้แทนเด็กและเยาวชนในคณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาเด็กและ
เยาวชนแห่งชาติ ตามมาตรา ๑๐ (๗) พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) มีอายุเกินยี่สิบห้าปี

(๒) พ้นจากการเป็นผู้แทนของสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย”

**๕.๕ กำหนดให้สภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทยเป็นผู้เสนอรายชื่อแต่งตั้งที่ปรึกษา
ในคณะกรรมการบริหารสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทยได้ (ร่างมาตรา ๗ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา
๑๘ วรรคหนึ่ง)**

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริม
การพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๘ คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการหรือคณะทำงาน
เพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการตามที่คณะกรรมการมอบหมาย และมีอำนาจแต่งตั้งที่ปรึกษาคณะบริหาร
สภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทยตามที่สภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทยเป็นผู้เสนอ”

**๕.๖ กำหนดให้มีการจัดตั้งสภาเด็กและเยาวชนตำบล สภาเด็กและเยาวชนเทศบาล
ในพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลหรือเทศบาล และกำหนดที่มาคณะบริหารของสภาเด็ก
และเยาวชนตำบล คณะบริหารของสภาเด็กและเยาวชนเทศบาล และการแต่งตั้งคณะที่ปรึกษา
ของสภาเด็กและเยาวชนตำบล สภาเด็กและเยาวชนเทศบาลแล้วแต่กรณี กำหนดอำนาจหน้าที่
ของสภาเด็กและเยาวชนตำบล สภาเด็กและเยาวชนเทศบาล กำหนดให้มีการจัดตั้งสภาเด็ก
และเยาวชนในกรุงเทพมหานคร กำหนดที่มาของการแต่งตั้งคณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนในเขต
กรุงเทพมหานคร กำหนดองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ของสภาเด็กและเยาวชนจังหวัด สภาเด็ก
และเยาวชนกรุงเทพมหานคร และสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย กำหนดวาระการดำรง
ตำแหน่ง การคัดเลือก และพ้นจากตำแหน่งของคณะบริหาร (ร่างมาตรา ๘ แก้ไขเพิ่มเติมส่วนที่ ๑
สภาเด็กและเยาวชน ของหมวด ๓ มาตราการส่งเสริมการดำเนินงานเพื่อการพัฒนาเด็กและเยาวชน
มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙
มาตรา ๓๐ มาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๖ มาตรา ๓๗
มาตรา ๓๘ มาตรา ๓๙ และมาตรา ๔๐)**

ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

(คุณหญิงทรงสุภา ยอดมณี สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกบทบัญญัติในส่วนที่ ๑ สภาเด็กและเยาวชน ของหมวด ๓ มาตรการ ส่งเสริมการดำเนินงานเพื่อการพัฒนาเด็กและเยาวชน มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐ มาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๖ มาตรา ๓๗ มาตรา ๓๘ มาตรา ๓๙ และมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้ แทน

“ส่วนที่ ๑

สภาเด็กและเยาวชน

มาตรา ๒๒ ให้องค์การบริหารส่วนตำบล เทศบาล โดยคำแนะนำของหัวหน้า บ้านพักเด็กและครอบครัวในแต่ละจังหวัด จัดให้มีสภาเด็กและเยาวชนตำบล สภาเด็กและเยาวชน เทศบาล แล้วแต่กรณี ซึ่งสมาชิกประกอบด้วยเด็กและเยาวชนที่อยู่ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบล หรือเทศบาลนั้น

ให้มีคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนตำบลหรือคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชน เทศบาล ประกอบด้วยประธานสภาหนึ่งคน และผู้บริหารอีกไม่เกินยี่สิบคน ซึ่งคัดเลือกกันเอง จากสมาชิกสภาเด็กและเยาวชนตำบล หรือสมาชิกสภาเด็กและเยาวชนเทศบาล แล้วแต่กรณี โดยคำนึงถึงผู้พิการและผู้ด้อยโอกาส ให้มีหน้าที่บริหารงานทั่วไปของสภาเด็กและเยาวชน และปรึกษาหารือร่วมกันเพื่อกำหนดแนวทางในการจัดกิจกรรมการพัฒนาเด็กและเยาวชนในเขตพื้นที่ รวมทั้งดำเนินการอื่นใดที่จำเป็น เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของพระราชบัญญัตินี้

ให้นายอำเภอแต่งตั้งที่ปรึกษาคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนตำบลหรือคณะกรรมการ สภาเด็กและเยาวชนเทศบาล จากนายกองค์การบริหารส่วนตำบล นายกเทศมนตรี ปลัดองค์การบริหาร ส่วนตำบล ปลัดเทศบาล แล้วแต่กรณี ผู้แทนสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด ผู้แทนบ้านพักเด็กและครอบครัวในแต่ละจังหวัด ผู้แทนสำนักงานการศึกษานอกระบบและการศึกษา ตามอัธยาศัย ผู้แทนสถานศึกษาที่ตั้งอยู่ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลหรือเทศบาลนั้น และผู้แทนองค์กรภาคประชาสังคมที่มีกิจกรรมหรือผลงานเกี่ยวกับการพัฒนาเด็กและเยาวชน ตามที่คณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนตำบลหรือคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนเทศบาลเสนอ

ในวาระเริ่มแรก ให้ดำเนินการจัดให้มีสภาเด็กและเยาวชนตำบลหรือสภาเด็ก และเยาวชนเทศบาล ให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

(คุณหญิงทรงสุภา ยอคมณี สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

มาตรา ๒๓ สภาเด็กและเยาวชนตำบลและสภาเด็กและเยาวชนเทศบาล
มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) ประสานงานระหว่างสภาเด็กและเยาวชนตำบล สภาเด็กและเยาวชนเทศบาล
สภาเด็กและเยาวชนอำเภอ เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ในด้านต่าง ๆ ของเด็กและเยาวชน

(๒) ส่งเสริม สนับสนุน และเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ด้านวิชาการ การศึกษา กีฬา
และวัฒนธรรมในท้องถิ่นของเด็กและเยาวชน

(๓) ส่งเสริม สนับสนุน ให้เด็กและเยาวชนได้แสดงความคิดเห็นหรือแสดงออก
อย่างสอดคล้องกับความรู้ความสามารถที่พัฒนาไปตามวัยของเด็กหรือเยาวชน โดยเฉพาะเรื่องที่มี
ผลกระทบต่อเด็กและเยาวชน

(๔) จัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมและพัฒนาเด็กและเยาวชนในท้องถิ่นให้มีความรู้
ความสามารถ รวมทั้งคุณธรรมและจริยธรรม

(๕) รวบรวมข้อมูลและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับเรื่องที่มีผลกระทบต่อเด็กและเยาวชน
ในเขตพื้นที่ เพื่อส่งต่อข้อมูลดังกล่าวให้กับสภาเด็กและเยาวชนอำเภอ

(๖) เสนอความเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมการส่งเสริมและพัฒนาเด็กและเยาวชนที่มี
ผลกระทบต่อเด็กและเยาวชนในเขตพื้นที่

(๗) เสนอแนะและให้ความเห็นต่อสภาเด็กและเยาวชนอำเภอ เกี่ยวกับการส่งเสริม
และพัฒนาเด็กและเยาวชนในท้องถิ่น

(๘) เสนอความเห็นต่อคณะกรรมการเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของหน่วยงานของรัฐ
และองค์กรเอกชนหรือองค์กรชุมชนที่เกี่ยวข้องกับเด็กและเยาวชนในเขตพื้นที่

(๙) ออกข้อบังคับเกี่ยวกับการประชุมและการดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ โดยให้คณะ
บริหารสภาเด็กและเยาวชนตำบลหรือคณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนเทศบาล แล้วแต่กรณี
เป็นผู้เสนอ ทั้งนี้ ให้สอดคล้องกับข้อบังคับของสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย

มาตรา ๒๔ ให้มีสภาเด็กและเยาวชนอำเภอ ซึ่งสมาชิกประกอบด้วยคณะบริหารสภา
เด็กและเยาวชนตำบล และคณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนเทศบาล ที่อยู่ในเขตพื้นที่อำเภอนั้น

ให้มีสภาเด็กและเยาวชนเขต ในกรุงเทพมหานคร ซึ่งสมาชิกประกอบด้วยเด็ก
และเยาวชนที่อยู่ในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานครแต่ละเขตนั้น

ให้มีคณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนอำเภอและคณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนเขต
ประกอบด้วยประธานสภาหนึ่งคน และผู้บริหารอีกไม่เกินยี่สิบคน ซึ่งคัดเลือกกันเองจากสมาชิกสภาเด็ก

ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

(คุณหญิงทรงสุภา ยอคมณี สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

และเยาวชนอำเภอหรือสมาชิกสภาเด็กและเยาวชนเขต แล้วแต่กรณี โดยคำนึงถึงผู้พิการและผู้ด้อยโอกาส ให้มีหน้าที่บริหารงานทั่วไปของสภาเด็กและเยาวชน และปรึกษาหารือร่วมกันเพื่อกำหนดแนวทางในการจัดกิจกรรมการพัฒนาเด็กและเยาวชนในเขตพื้นที่ รวมทั้งดำเนินการอื่นใดที่จำเป็นเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของพระราชบัญญัตินี้

ให้นายอำเภอหรือผู้อำนวยการเขต เป็นที่ปรึกษาคณะกรรมการบริหารสภาเด็กและเยาวชนอำเภอหรือคณะกรรมการบริหารสภาเด็กและเยาวชนเขต แล้วแต่กรณี และให้นายอำเภอหรือผู้อำนวยการเขต แต่งตั้งที่ปรึกษาคณะกรรมการบริหารสภาเด็กและเยาวชนอำเภอหรือคณะกรรมการบริหารสภาเด็กและเยาวชนเขต แล้วแต่กรณี จากพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด หัวหน้าบ้านพักเด็กและครอบครัวในแต่ละจังหวัด ผู้แทนสำนักงานการศึกษานอกกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย ผู้แทนสถานศึกษาที่ตั้งอยู่ในเขตพื้นที่อำเภอหรือเขตในกรุงเทพมหานคร และผู้แทนองค์กรภาคประชาสังคมที่มีกิจกรรมหรือผลงานเกี่ยวกับการพัฒนาเด็กและเยาวชนตามที่คณะกรรมการบริหารสภาเด็กและเยาวชนอำเภอหรือคณะกรรมการบริหารสภาเด็กและเยาวชนเขตเสนอ

ในวาระเริ่มแรกให้ดำเนินการจัดให้มีสภาเด็กและเยาวชนเขต ให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยห้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๒๕ ให้สภาเด็กและเยาวชนอำเภอและสภาเด็กและเยาวชนเขต มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) ประสานงานระหว่างสภาเด็กและเยาวชนอำเภอ สภาเด็กและเยาวชนเขต สภาเด็กและเยาวชนจังหวัด และสภาเด็กและเยาวชนกรุงเทพมหานคร เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ในด้านต่าง ๆ ของเด็กและเยาวชน

(๒) ส่งเสริม สนับสนุน และเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ด้านวิชาการ การศึกษา กีฬา และวัฒนธรรมในท้องถิ่นของเด็กและเยาวชน

(๓) ส่งเสริม สนับสนุน ให้เด็กและเยาวชนได้แสดงความคิดเห็นหรือแสดงออกอย่างสอดคล้องกับความรู้ความสามารถที่พัฒนาไปตามวัยของเด็กหรือเยาวชน โดยเฉพาะเรื่องที่มีผลกระทบต่อเด็กและเยาวชน

(๔) จัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมและพัฒนาเด็กและเยาวชนในท้องถิ่นให้มีความรู้ความสามารถ รวมทั้งคุณธรรมและจริยธรรม

ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

(คุณหญิงทรงสุตา ยอคมณี สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

(๕) รวบรวมข้อมูลและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับเรื่องที่มีผลกระทบต่อเด็กและเยาวชนในเขตพื้นที่ เพื่อส่งต่อข้อมูลดังกล่าวให้กับสภาเด็กและเยาวชนจังหวัดหรือสภาเด็กและเยาวชนกรุงเทพมหานคร แล้วแต่กรณี

(๖) เสนอความเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมการส่งเสริมและพัฒนาเด็กและเยาวชนที่มีผลกระทบต่อเด็กและเยาวชนในเขตพื้นที่

(๗) เสนอแนะและให้ความเห็นต่อสภาเด็กและเยาวชนจังหวัด สภาเด็กและเยาวชนกรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับการส่งเสริมและพัฒนาเด็กและเยาวชนในท้องถิ่น

(๘) เสนอความเห็นต่อคณะกรรมการเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของหน่วยงานของรัฐและองค์กรเอกชนหรือองค์กรชุมชนที่เกี่ยวข้องกับเด็กและเยาวชนในเขตพื้นที่

(๙) ออกข้อบังคับเกี่ยวกับการประชุมและการดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ โดยให้คณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนอำเภอหรือคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนเขต แล้วแต่กรณี เป็นผู้เสนอ ทั้งนี้ ให้สอดคล้องกับข้อบังคับของสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย

มาตรา ๒๖ ให้มีสภาเด็กและเยาวชนจังหวัด ซึ่งสมาชิกประกอบด้วยประธานสภาเด็กและเยาวชนอำเภอทุกอำเภอ และผู้แทนจากคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนอำเภอแต่ละอำเภออำเภอละสี่คน

ให้มีคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนจังหวัด ประกอบด้วยประธานสภาหนึ่งคน และผู้บริหารอีกไม่เกินยี่สิบคน ซึ่งคัดเลือกกันเองจากสมาชิกสภาเด็กและเยาวชนจังหวัด ให้มีหน้าที่บริหารงานทั่วไปของสภาเด็กและเยาวชนจังหวัด และปรึกษาหารือร่วมกันเพื่อกำหนดแนวทางในการจัดกิจกรรมการพัฒนาเด็กและเยาวชนในเขตพื้นที่ รวมทั้งดำเนินการอื่นใดที่จำเป็นเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของพระราชบัญญัตินี้

ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นที่ปรึกษาคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนจังหวัด และให้แต่งตั้งที่ปรึกษาคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนจังหวัด จากพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด หัวหน้าบ้านพักเด็กและครอบครัวในแต่ละจังหวัด ผู้แทนสำนักงานการศึกษาอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย และผู้แทนองค์กรภาคประชาสังคมที่มีกิจกรรมหรือผลงานเกี่ยวกับการพัฒนาเด็กและเยาวชนตามที่คณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนจังหวัดเสนอ

มาตรา ๒๗ ให้มีสภาเด็กและเยาวชนกรุงเทพมหานคร ซึ่งสมาชิกประกอบด้วย

(๑) ประธานสภาเด็กและเยาวชนเขต จากทุกเขตในกรุงเทพมหานคร

ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

(คุณหญิงทรงสุธา ยอคมณี สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

(๒) ผู้แทนกลุ่มเด็กและเยาวชน ประกอบด้วย

(ก) ผู้แทนจากสถาบันการศึกษาในพื้นที่กรุงเทพมหานคร ระดับมัธยมศึกษา ระดับอาชีวศึกษา และระดับอุดมศึกษา ระดับละสิบเอ็ดคน

(ข) ผู้แทนเด็กและเยาวชน ซึ่งมาจากการคัดเลือกกันเองจากกลุ่มเด็กและเยาวชนที่ได้ลงทะเบียนไว้ตามระเบียบที่ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครกำหนด โดยคำนึงถึงความหลากหลายของกลุ่มเด็กและเยาวชน จำนวนสิบสองคน ซึ่งต้องมาจากแต่ละกลุ่มอย่างน้อยกลุ่มละหนึ่งคน

ทั้งนี้ การคัดเลือกสมาชิกสภาเด็กและเยาวชนกรุงเทพมหานครให้คำนึงถึงผู้พิการและผู้ด้อยโอกาสด้วย

มาตรา ๒๘ ให้มีคณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย ประธานสภาหนึ่งคน และผู้บริหารอีกไม่เกินยี่สิบคน ซึ่งคัดเลือกกันเองจากสมาชิกสภาเด็กและเยาวชนกรุงเทพมหานคร ให้มีหน้าที่บริหารงานทั่วไปของสภาเด็กและเยาวชน และปรึกษาหารือร่วมกันเพื่อกำหนดแนวทางในการจัดกิจกรรมการพัฒนาเด็กและเยาวชนในเขตกรุงเทพมหานคร รวมทั้งดำเนินการอื่นใดที่จำเป็นเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของพระราชบัญญัตินี้

ให้ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครเป็นที่ปรึกษาคณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนกรุงเทพมหานคร และให้แต่งตั้งที่ปรึกษาคณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนกรุงเทพมหานคร จากผู้อำนวยการสำนักพัฒนาสังคม ผู้อำนวยการสำนักวัฒนธรรม กีฬา และการท่องเที่ยว ผู้อำนวยการสำนักการศึกษา ผู้แทนกรมกิจการเด็กและเยาวชน และผู้แทนองค์กรภาคประชาสังคมที่มีกิจกรรมหรือผลงานเกี่ยวกับการพัฒนาเด็กและเยาวชนตามที่คณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนกรุงเทพมหานครเสนอ

มาตรา ๒๙ สภาเด็กและเยาวชนจังหวัดและสภาเด็กและเยาวชนกรุงเทพมหานคร มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) ประสานงานระหว่างสภาเด็กและเยาวชนจังหวัด สภาเด็กและเยาวชนกรุงเทพมหานคร และสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ในด้านต่าง ๆ ของเด็กและเยาวชน

(๒) ส่งเสริม สนับสนุน และเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ด้านวิชาการ การศึกษา กีฬา และวัฒนธรรมในท้องถิ่นของเด็กและเยาวชน

ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

(คุณหญิงทรงสุภา ยอคมณี สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

(๓) ส่งเสริม สนับสนุน ให้เด็กและเยาวชนได้แสดงความคิดเห็นหรือแสดงออกอย่าง สอดคล้องกับความรู้ความสามารถที่พัฒนาไปตามวัยของเด็กหรือเยาวชน โดยเฉพาะเรื่องที่มีผลกระทบต่อเด็กและเยาวชน

(๔) จัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมและพัฒนาเด็กและเยาวชนในท้องถิ่นให้มีความรู้ ความสามารถ รวมทั้งคุณธรรมและจริยธรรม

(๕) รวบรวมข้อมูลและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับเรื่องที่มีผลกระทบต่อเด็กและเยาวชน ในเขตพื้นที่ เพื่อส่งต่อข้อมูลดังกล่าวให้กับสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย

(๖) เสนอความเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมการส่งเสริมและพัฒนาเด็กและเยาวชนที่มี ผลกระทบต่อเด็กและเยาวชนในเขตพื้นที่

(๗) เสนอแนะและให้ความเห็นต่อสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทยเกี่ยวกับการ ส่งเสริมและพัฒนาเด็กและเยาวชนในท้องถิ่น

(๘) เสนอความเห็นต่อคณะกรรมการเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของหน่วยงาน ของรัฐและองค์กรเอกชนหรือองค์กรชุมชนที่เกี่ยวข้องกับเด็กและเยาวชนในเขตพื้นที่

(๙) ออกข้อบังคับเกี่ยวกับการประชุมและการดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ โดยให้ คณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนจังหวัดหรือคณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนกรุงเทพมหานคร แล้วแต่กรณี เป็นผู้เสนอ ทั้งนี้ ให้สอดคล้องกับข้อบังคับของสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย

มาตรา ๓๐ ให้มีสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย ซึ่งสมาชิกประกอบด้วย

(๑) ประธานสภาเด็กและเยาวชนจังหวัดจากทุกจังหวัด

(๒) ประธานสภาเด็กและเยาวชนกรุงเทพมหานคร

(๓) ผู้แทนเด็กและเยาวชน ซึ่งมาจากการคัดเลือกกันเองจากกลุ่มเด็กและเยาวชนที่ได้ ลงทะเบียนไว้ตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด โดยคำนึงถึงความหลากหลายของกลุ่มเด็กและเยาวชน รวมทั้งผู้พิการและผู้ด้อยโอกาส จำนวนสามสิบแปดคน

ให้มีคณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย ประกอบด้วยประธานสภาหนึ่ง คน และผู้บริหารอีกไม่เกินยี่สิบห้าคน ซึ่งคัดเลือกกันเองจากสมาชิกสภาเด็กและเยาวชนแห่ง ประเทศไทย ให้มีหน้าที่บริหารงานทั่วไปของสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย และเสนอแผนงาน หรือแนวทางปฏิบัติในการพัฒนาเด็กและเยาวชนในด้านต่าง ๆ ต่อกิจกรรมเด็กและเยาวชน เพื่อประโยชน์ในการจัดทำแผนพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ รวมทั้งเป็นผู้แทน หรือเป็นผู้พิจารณา คัดเลือกผู้แทนเด็กและเยาวชนของประเทศในการดำเนินกิจกรรมเพื่อการส่งเสริมและพัฒนาเด็ก

ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

(คุณหญิงทรงสุธา ยอคมณี สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

และเยาวชนทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศ ตลอดจนดำเนินการอื่นที่จำเป็นเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของพระราชบัญญัตินี้

ให้คณะกรรมการแต่งตั้งที่ปรึกษาคณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย จากผู้แทนกระทรวงยุติธรรม ผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการ ผู้แทนกระทรวงวัฒนธรรม ผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด ผู้แทนกรมกิจการเด็กและเยาวชน และผู้แทนองค์กรภาคประชาสังคมที่มีกิจกรรมหรือผลงานเกี่ยวกับการพัฒนาเด็กและเยาวชนตามที่คณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทยเสนอ

มาตรา ๓๑ ให้สภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทยมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นศูนย์กลางประสานงานเพื่อดำเนินกิจกรรมการส่งเสริมและพัฒนาเด็กและเยาวชน

(๒) ให้ความร่วมมือในการดำเนินงานของรัฐและองค์กรเอกชนหรือองค์กรชุมชนในการส่งเสริมและพัฒนาเด็กและเยาวชน

(๓) ส่งเสริม สนับสนุน ให้เด็กและเยาวชนได้แสดงความคิดเห็นหรือแสดงออกอย่างสอดคล้องกับความรู้ความสามารถที่พัฒนาไปตามวัยของเด็กหรือเยาวชน โดยเฉพาะเรื่องที่มีผลกระทบต่อเด็กและเยาวชน

(๔) ให้ความเห็นในการกำหนดแนวทาง นโยบาย แผนงาน และงบประมาณของหน่วยงานของรัฐ เพื่อการส่งเสริมและพัฒนาเด็กและเยาวชน

(๕) รวบรวมข้อมูลและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับเรื่องที่มีผลกระทบต่อเด็กและเยาวชน และข้อมูลที่ถูกส่งต่อมายังสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย เพื่อเสนอคณะกรรมการพิจารณาเป็นแนวทางในการส่งเสริมและพัฒนาเด็กและเยาวชน

(๖) เสนอความเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมการส่งเสริมและพัฒนาเด็กและเยาวชนที่อาจมีผลกระทบต่อเด็กและเยาวชน

(๗) เสนอความเห็นต่อคณะกรรมการเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของหน่วยงานของรัฐ และองค์กรเอกชนหรือองค์กรชุมชนที่เกี่ยวข้องกับเด็กและเยาวชน

(๘) จัดทำประมวลจริยธรรมของสมาชิกสภาเด็กและเยาวชน

(๙) ออกข้อบังคับเกี่ยวกับการประชุมและการดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ โดยให้คณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทยเป็นผู้เสนอ

ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

(คุณหญิงทรงสุตา ยอคมณี สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

สภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทยต้องจัดให้มีการประชุมสามัญอย่างน้อยปีละสองครั้ง

มาตรา ๓๒ คณะบริหารต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) มีอายุไม่เกินยี่สิบห้าปี

(๒) ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งในทางการเมือง กรรมการหรือผู้ดำรงตำแหน่งที่รับผิดชอบในการบริหารพรรคการเมือง ที่ปรึกษาพรรคการเมือง เจ้าหน้าที่พรรคการเมือง สมาชิกพรรคการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่น หรือผู้บริหารท้องถิ่น

มาตรา ๓๓ คณะบริหารมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสองปีนับแต่วันที่ได้รับการคัดเลือก ประธานสภาหรือผู้บริหารในคณะบริหารซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับการคัดเลือกอีกได้ แต่ต้องดำรงตำแหน่งไม่เกินสองวาระติดต่อกัน

กรณีที่คณะบริหารพ้นจากตำแหน่งตามวาระ ให้ดำเนินการคัดเลือกใหม่ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่คณะบริหารพ้นจากตำแหน่งตามวาระ แต่ในระหว่างที่ยังมิได้มีการคัดเลือกคณะบริหารให้คณะบริหารนั้นปฏิบัติหน้าที่ไปพลางก่อนจนกว่าจะได้มีการคัดเลือกคณะบริหารใหม่

ในวาระเริ่มแรก เมื่อคณะบริหารดำรงตำแหน่งครบหนึ่งปี ให้คณะบริหารยกเว้นประธานสภาจับสลากออกกึ่งหนึ่ง และคัดเลือกผู้บริหารใหม่แทนตำแหน่งที่ว่าง โดยให้ผู้ที่ได้รับการคัดเลือกใหม่มีวาระการดำรงตำแหน่งสองปี

มาตรา ๓๔ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ คณะบริหารพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๒

(๔) ถูกถอดถอนจากตำแหน่งตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับของสภาเด็กและเยาวชน

มาตรา ๓๕ ในกรณีที่คณะบริหารของสภาเด็กและเยาวชนพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ ให้มีการคัดเลือกผู้อื่นแทนตำแหน่งที่ว่าง เว้นแต่วาระของผู้ที่พ้นจากตำแหน่งเหลือไม่ถึงเก้าสิบวัน อาจคัดเลือกผู้อื่นแทนตำแหน่งที่ว่างนั้นก็ได้ และให้ผู้ที่ได้รับการคัดเลือกแทนตำแหน่งที่ว่าง อยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน

มาตรา ๓๖ ให้กรมกิจการเด็กและเยาวชนดำเนินการส่งเสริม สนับสนุน และประสานงานการจัดตั้งและการดำเนินกิจการของสภาเด็กและเยาวชนตำบล สภาเด็กและเยาวชน

ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

(คุณหญิงทรงสุตา ยอดมณี สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

เทศบาล สภาเด็กและเยาวชนอำเภอ สภาเด็กและเยาวชนจังหวัด และสภาเด็กและเยาวชน
แห่งประเทศไทย

ให้กรมกิจการเด็กและเยาวชนร่วมกับกรุงเทพมหานครดำเนินการส่งเสริม สนับสนุน
และประสานงานการจัดตั้งและการดำเนินกิจการของสภาเด็กและเยาวชนเขตและสภาเด็กและเยาวชน
กรุงเทพมหานคร

มาตรา ๓๗ การประชุมของสภาเด็กและเยาวชน ต้องมีสมาชิกมาประชุม
ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม ทั้งนี้ ให้การประชุมของสภาเด็ก
และเยาวชนเป็นไปตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก สมาชิกสภาเด็กและเยาวชนคนหนึ่ง
ให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียง
หนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๓๘ การดำเนินงานของสภาเด็กและเยาวชน และคณะกรรมการสภาเด็ก
และเยาวชนให้เป็นไปตามข้อบังคับที่สภาเด็กและเยาวชนได้กำหนดไว้ ทั้งนี้ ให้สภาเด็กและเยาวชน
จัดให้มีการประชุมสามัญอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง และให้คณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนจัดให้มี
การประชุมอย่างน้อยปีละสองครั้ง”

**๕.๗ กำหนดให้สภาเด็กและเยาวชนอำเภอ สภาเด็กและเยาวชนจังหวัด สภาเด็ก
และเยาวชนกรุงเทพมหานคร และสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย ที่มีอยู่ก่อนวันที่
พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นสภาเด็กและเยาวชนอำเภอ สภาเด็กและเยาวชนจังหวัด สภาเด็ก
และเยาวชนกรุงเทพมหานคร และสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย ตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย
(ร่างมาตรา ๙)**

“มาตรา ๙ ให้สภาเด็กและเยาวชนอำเภอ สภาเด็กและเยาวชนจังหวัด สภาเด็ก
และเยาวชนกรุงเทพมหานคร และสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย ที่มีอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัติ
นี้ใช้บังคับ เป็นสภาเด็กและเยาวชนอำเภอ สภาเด็กและเยาวชนจังหวัด สภาเด็กและเยาวชน
กรุงเทพมหานคร และสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็ก
และเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้”

**๕.๘ กำหนดให้คณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนอำเภอ คณะบริหารสภาเด็กและเยาวชน
จังหวัด คณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนกรุงเทพมหานคร คณะบริหารสภาเด็กและเยาวชน
แห่งประเทศไทย ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ยังคงปฏิบัติหน้าที่อยู่ต่อไปจนกว่าจะมีการ**

ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

(คุณหญิงทรงสุภา ยอคมณี สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

คัดเลือกคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนอำเภอ คณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนจังหวัด
คณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนกรุงเทพมหานคร และคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย
ไทยตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย (ร่างมาตรา ๑๐)

“มาตรา ๑๐ ให้คณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนอำเภอ คณะบริหารสภาเด็ก
และเยาวชนจังหวัด คณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนกรุงเทพมหานคร คณะบริหารสภาเด็ก
และเยาวชนแห่งประเทศไทย ที่มีอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ยังคงปฏิบัติหน้าที่อยู่ต่อไป
จนกว่าจะมีการคัดเลือกคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนอำเภอ คณะบริหารสภาเด็กและเยาวชน
จังหวัด คณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนกรุงเทพมหานคร และคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชน
แห่งประเทศไทยตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐ ซึ่งแก้ไข
เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้”

ส่วนที่ ๒

ตารางเปรียบเทียบ

พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ

พ.ศ. ๒๕๕๐

กับ

ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ (ฉบับที่ ..)

พ.ศ. ....

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

ที่ผ่านการตรวจพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ตารางเปรียบเทียบ
พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐ กับร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ (ฉบับที่..) พ.ศ. ....
ที่ผ่านการพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชน แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐	ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชน แห่งชาติ (ฉบับที่..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
	<p style="text-align: center;">ร่าง</p> <p>พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ (ฉบับที่..) พ.ศ. ....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p style="text-align: center;">โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการ ส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชน</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	

พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชน แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐	ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชน แห่งชาติ (ฉบับที่..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
	มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ ส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....”	
	มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจาก วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป	
มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้ “คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะบริหารสภาเด็ก และเยาวชนอำเภอ คณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนจังหวัด คณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนกรุงเทพมหานคร และคณะบริหาร สภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย	มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในบทนิยามคำว่า “คณะกรรมการ” “สำนักงาน” และ “ผู้อำนวยการ” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน ““คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะบริหารสภาเด็ก และเยาวชนตำบล คณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนเทศบาล คณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนอำเภอ คณะบริหารสภาเด็ก และเยาวชนเขต คณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนจังหวัด คณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนกรุงเทพมหานคร และคณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย	กำหนดให้มีสภาเด็กและเยาวชนตำบล สภาเด็กและเยาวชนเทศบาล สภาเด็กและเยาวชนเขต เพื่อให้เด็กและเยาวชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วม
“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพ และพิทักษ์เด็กเยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ และผู้สูงอายุ “ผู้อำนวยการ” หมายความว่า ผู้อำนวยการสำนักงาน ส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ และผู้สูงอายุ	“สำนักงาน” หมายความว่า กรมกิจการเด็กและเยาวชน “ผู้อำนวยการ” หมายความว่า อธิบดีกรมกิจการเด็ก และเยาวชน	กำหนดนิยามให้สอดคล้องกับการปรับปรุง การแบ่งส่วนราชการของกรมกิจการเด็ก และเยาวชน

พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชน แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐	ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชน แห่งชาติ (ฉบับที่..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๖ ให้กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์มีหน้าที่ในการพัฒนาเด็กและเยาวชน รวมทั้งแก้ไขปัญหาที่อาจมีผลกระทบต่อเด็กและเยาวชน โดยมีหลักการดังต่อไปนี้</p> <p>การดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้กระทำโดยมีแนวทางดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ให้เด็กและเยาวชนมีความผูกพันต่อครอบครัว ภาคภูมิใจในความเป็นไทย มีวิถีชีวิตแบบประชาธิปไตย ดำเนินชีวิตได้อย่างปลอดภัย และรู้จักเคารพสิทธิของผู้อื่น รวมทั้งกฎเกณฑ์และกติกาในสังคม</p> <p>(๒) ให้มีสุขภาพและพลานามัยแข็งแรง รู้จักการป้องกันตนเองจากโรคและสิ่งเสพติด</p>	<p>มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“การดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้กระทำโดยมีแนวทางดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ให้เด็กและเยาวชนมีความผูกพันต่อครอบครัว ภาคภูมิใจในความเป็นไทย มีวิถีชีวิตแบบประชาธิปไตย</p> <p>(๒) ให้สามารถดำเนินชีวิตได้อย่างปลอดภัย รู้จักเคารพสิทธิและเสรีภาพของผู้อื่น รวมทั้งกฎหมาย กฎเกณฑ์ และกติกาในสังคม</p> <p>(๓) ให้การสนับสนุนและส่งเสริมความร่วมมือทางการศึกษา ทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศ เพื่อให้เด็กและเยาวชนทุกคนสามารถเข้าถึงการศึกษาได้อย่างเหมาะสม</p> <p>(๔) ให้การสนับสนุนและส่งเสริมการศึกษาเพื่อพัฒนาเด็กพิการ เด็กที่มีข้อจำกัดทางการเรียนรู้ และเด็กที่มีความสามารถพิเศษ ให้สามารถพึ่งตนเองได้ ให้มีคุณธรรม และมีคุณภาพชีวิตที่ดี สามารถประกอบอาชีพและดำรงชีวิตได้อย่างเป็นอิสระ</p> <p>(๕) ให้มีสุขภาพพลานามัยที่สมบูรณ์แข็งแรง รู้จักการป้องกันตนเองจากโรคภัยและสิ่งเสพติด</p>	<p>ปรับปรุงแนวทางในการดำเนินการส่งเสริมและพัฒนาเด็กและเยาวชนให้สอดคล้องกับอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก</p>

พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐	ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ (ฉบับที่..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐</p> <p>(๓) ให้มีวิภาวะทางอารมณ์ตามสมควรแก่วัย จริยธรรม และคุณธรรม</p> <p>(๔) ให้มีทักษะและเจตคติที่ดีต่อการทำงาน มีศักดิ์ศรีและความภาคภูมิใจในการทำงานสุจริต</p> <p>(๕) ให้รู้จักคิดอย่างมีเหตุผลและมุ่งมั่นพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง</p> <p>(๖) ให้รู้จักช่วยเหลือผู้อื่นโดยมีจิตสำนึกในการให้และการอาสาสมัคร รวมทั้งมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนและประเทศชาติ</p> <p>(๗) ให้มีความรับผิดชอบตนเอง ต่อผู้อื่น และต่อส่วนรวมตามสมควรแก่วัย</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ (ฉบับที่..) พ.ศ. ....</p> <p>(๖) ให้มีวิภาวะทางอารมณ์ตามสมควรแก่วัย รวมทั้งมีคุณธรรมและจริยธรรม</p> <p>(๗) ให้มีทักษะและเจตคติที่ดีต่อการทำงาน มีศักดิ์ศรีและภาคภูมิใจในการทำงานสุจริต</p> <p>(๘) ให้รู้จักคิดอย่างมีเหตุผลและมุ่งมั่นพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง</p> <p>(๙) ให้รู้จักช่วยเหลือผู้อื่นโดยมีจิตสำนึกในการให้และการอาสาสมัคร รวมทั้งมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนและประเทศชาติ</p> <p>(๑๐) ให้มีความรับผิดชอบตนเอง ต่อผู้อื่น และต่อส่วนรวม ตามสมควรแก่วัย</p> <p>(๑๑) ให้สามารถแสดงความคิดเห็นหรือแสดงออกอย่างสอดคล้องกับความรู้ความสามารถที่พัฒนาไปตามวัยของเด็กและเยาวชน โดยเฉพาะเรื่องที่มีผลกระทบต่อเด็กและเยาวชน</p> <p>(๑๒) ให้สามารถเข้าไปมีส่วนร่วมในกระบวนการยุติธรรมในเรื่องที่มีผลกระทบต่อเด็กและเยาวชนอย่างเหมาะสม ไม่ว่าจะโดยตรง หรือผ่านผู้แทนหรือองค์กรเพื่อเด็กและเยาวชน”</p>	
<p>มาตรา ๑๐ ให้มีคณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติประกอบด้วย</p>	<p>มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความใน (๖) ของมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p>	

พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชน แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐	พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชน แห่งชาติ (ฉบับที่..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
(๒) ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งเลือกกันเอง จำนวนหนึ่งคน	“(๒) ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งเลือกกันเอง จำนวนสามคน”	เพิ่มจำนวนผู้แทนองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นจากหนึ่งคนเป็นสามคน เนื่องจาก ต้องการให้มีผู้แทนจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้มีความหลากหลายเพิ่มขึ้นจากเดิมที่มีได้เพียง คนเดียว
	มาตรา ๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๔/๑ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐ “มาตรา ๑๔/๑ ผู้แทนเด็กและเยาวชนในคณะกรรมการ ส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ ตามมาตรา ๑๐ (๗) พ้นจากตำแหน่งเมื่อ (๑) มีอายุเกินสี่สิบห้าปี (๒) พ้นจากการเป็นผู้แทนของสภาเด็กและเยาวชน แห่งประเทศไทย”	เพื่อกำหนดการพ้นจากตำแหน่งของผู้แทน เด็กและเยาวชนในคณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนา เด็กและเยาวชนแห่งชาติ
	มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน	

<p>พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชน แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐</p> <p>มาตรา ๑๘ คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งที่ปรึกษา คณะกรรมการและเยาวชนแห่งประเทศไทย คณะอนุกรรมการ หรือคณะกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติภารกิจอย่างใด ตามที่คณะกรรมการมอบหมาย</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชน แห่งชาติ (ฉบับที่..) พ.ศ. ....</p> <p>“มาตรา ๑๘ คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้ง คณะอนุกรรมการหรือคณะทำงานเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการ ตามที่คณะกรรมการมอบหมาย และมีอำนาจแต่งตั้งที่ปรึกษา คณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทยตามที่สภาเด็ก และเยาวชนแห่งประเทศไทยเป็นผู้เสนอ”</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p> <p>เพื่อให้สภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย เป็นผู้เสนอที่ปรึกษาคณะการบริหารสภาเด็ก และเยาวชนแห่งประเทศไทย</p>
<p>พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชน แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐</p> <p>มาตรา ๑๘ คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งที่ปรึกษา คณะกรรมการและเยาวชนแห่งประเทศไทย คณะอนุกรรมการ หรือคณะกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติภารกิจอย่างใด ตามที่คณะกรรมการมอบหมาย</p>	<p>มาตรา ๘ ให้ยกเลิกบทบัญญัติในส่วนที่ ๑ สภาเด็ก และเยาวชน ของหมวด ๓ มาตราการส่งเสริมการดำเนินงานเพื่อ การพัฒนาเด็กและเยาวชน มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐ มาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๖ มาตรา ๓๗ มาตรา ๓๘ มาตรา ๓๙ และมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“ส่วนที่ ๑ สภาเด็กและเยาวชน</p>	<p>กำหนดให้มีสภาเด็กและเยาวชนตำบล สภาเด็กและเยาวชนเทศบาล เพื่อให้เด็ก และเยาวชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วม</p>
<p>พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชน แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐</p> <p>มาตรา ๑๘ คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งที่ปรึกษา คณะกรรมการและเยาวชนแห่งประเทศไทย คณะอนุกรรมการ หรือคณะกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติภารกิจอย่างใด ตามที่คณะกรรมการมอบหมาย</p>	<p>มาตรา ๒๒ ให้องค์การบริหารส่วนตำบล เทศบาล โดยคำแนะนำของหัวหน้าบ้านพักเด็กและครอบครัวในแต่ละ จังหวัด จัดให้มีสภาเด็กและเยาวชนตำบล สภาเด็กและเยาวชน เทศบาล แล้วแต่กรณี ซึ่งสมาชิกประกอบด้วยเด็กและเยาวชน</p>	<p>กำหนดให้มีสภาเด็กและเยาวชนตำบล สภาเด็กและเยาวชนเทศบาล เพื่อให้เด็ก และเยาวชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วม</p>

<p>พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชน แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชน แห่งชาติ (ฉบับที่..) พ.ศ. ....</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
	<p>ที่อยู่ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลหรือเทศบาลนั้น ให้มีคณะกรรมการบริหารสภาเด็กและเยาวชนตำบล หรือคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนเทศบาล ประกอบด้วย ประธานสภาหนึ่งคน และผู้บริหารอีกไม่เกินยี่สิบคน ซึ่งคัดเลือก กันเองจากสมาชิกสภาเด็กและเยาวชนตำบล หรือสมาชิกสภาเด็ก และเยาวชนเทศบาล แล้วแต่กรณี โดยคำนึงถึงผู้พิการ และผู้ด้อยโอกาส ให้มีหน้าที่บริหารงานทั่วไปของสภาเด็กและ เยาวชนและบริหารร่วมกันเพื่อกำหนดแนวทางในการจัด กิจกรรมการพัฒนาเด็กและเยาวชนในเขตพื้นที่ รวมทั้งดำเนินการ อื่นใดที่จำเป็น เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของพระราชบัญญัตินี้</p> <p>ให้นายอำเภอแต่งตั้งที่ปรึกษาคณะกรรมการสภาเด็ก และเยาวชนตำบลหรือคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนเทศบาล จากนายกองค์การบริหารส่วนตำบล นายกเทศมนตรี ปลัดองค์การ บริหารส่วนตำบล ปลัดเทศบาล แล้วแต่กรณี ผู้แทนสำนักงาน พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด ผู้แทนบ้านพักเด็ก และครอบครัวในแต่ละจังหวัด ผู้แทนสำนักงานการศึกษา นอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย ผู้แทนสถานศึกษาที่ตั้งอยู่ใน เขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลหรือเทศบาลนั้น และผู้แทน องค์ภาคประชาสังคมที่มีกิจกรรมหรือผลงานเกี่ยวกับการพัฒนา เด็กและเยาวชนตามที่คณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนตำบลหรือ คณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนเทศบาลเสนอ</p>	<p>กำหนดองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ ของคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนตำบลและสภา เด็กและเยาวชนเทศบาล</p> <p>กำหนดให้นายอำเภอแต่งตั้งที่ปรึกษา คณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนตำบล หรือคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนเทศบาล</p>

<p>พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชน แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชน แห่งชาติ (ฉบับที่..) พ.ศ. ....</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
	<p>ในวาระเริ่มแรก ให้ดำเนินการจัดให้มีสภาเด็กและเยาวชน ตำบลหรือสภาเด็กและเยาวชนเทศบาล ให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบ วันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ</p>	<p>กำหนดให้มีการจัดตั้งในวาระเริ่มแรก ให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวัน</p>
	<p>มาตรา ๒๓ สภาเด็กและเยาวชนตำบลและสภาเด็ก และเยาวชนเทศบาล มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ประสานงานระหว่างสภาเด็กและเยาวชนตำบล สภาเด็กและเยาวชนเทศบาล สภาเด็กและเยาวชนอำเภอ เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ในด้านต่าง ๆ ของเด็ก และเยาวชน</p> <p>(๒) ส่งเสริม สนับสนุน และเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ ด้านวิชาการ การศึกษา กีฬา และวัฒนธรรมในท้องถิ่นของเด็ก และเยาวชน</p> <p>(๓) ส่งเสริม สนับสนุน ให้เด็กและเยาวชนได้แสดงความ คิดเห็นหรือแสดงออกอย่างสอดคล้องกับความรู้ความสามารถ ที่พัฒนาไปตามวัยของเด็กหรือเยาวชน โดยเฉพาะเรื่องที่มี ผลกระทบต่อเด็กและเยาวชน</p> <p>(๔) จัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมและพัฒนาเด็ก และเยาวชนในท้องถิ่นให้มีความรู้ความสามารถ รวมทั้งคุณธรรม และจริยธรรม</p> <p>(๕) รวบรวมข้อมูลและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับเรื่องที่มี ผลกระทบต่อเด็กและเยาวชนในเขตพื้นที่ เพื่อส่งต่อข้อมูลดังกล่าว</p>	<p>กำหนดอำนาจหน้าที่ของสภาเด็ก และเยาวชนตำบลและสภาเด็กและเยาวชนเทศบาล</p>

พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชน แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐	ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชน แห่งชาติ (ฉบับที่...) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
	<p>ให้กับสภาเด็กและเยาวชนอำเภอ</p> <p>(๖) เสนอความเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมการส่งเสริมและพัฒนาเด็กและเยาวชนที่มีผลกระทบต่อเด็กและเยาวชนในเขตพื้นที่</p> <p>(๗) เสนอแนะและให้ความเห็นต่อสภาเด็กและเยาวชนอำเภอ เกี่ยวกับการส่งเสริมและพัฒนาเด็กและเยาวชนในท้องถิ่น</p> <p>(๘) เสนอความเห็นต่อคณะกรรมการเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของหน่วยงานของรัฐและองค์กรเอกชนหรือองค์กรชุมชนที่เกี่ยวข้องกับเด็กและเยาวชนในเขตพื้นที่</p> <p>(๙) ออกข้อบังคับเกี่ยวกับการประชุมและการดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ โดยให้คณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนตำบลหรือคณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนเทศบาล แล้วแต่กรณี เป็นผู้เสนอ ทั้งนี้ ให้สอดคล้องกับข้อบังคับของสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย</p>	
<p>มาตรา ๒๒ ให้สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดจัดให้มีสภาเด็กและเยาวชนอำเภอขึ้น โดยมีสมาชิกประกอบด้วยเด็กและเยาวชนที่อยู่ในเขตอำเภอนั้น</p>	<p>มาตรา ๒๔ ให้มีสภาเด็กและเยาวชนอำเภอ ซึ่งสมาชิกประกอบด้วยคณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนตำบล และคณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนเทศบาล ที่อยู่ในเขตพื้นที่อำเภอนั้น</p> <p>ให้มีสภาเด็กและเยาวชนเขต ในกรุงเทพมหานคร ซึ่งสมาชิกประกอบด้วยเด็กและเยาวชนที่อยู่ในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานครแต่ละเขตนั้น</p>	<p>กำหนดให้มีสภาเด็กและเยาวชนเขตในกรุงเทพมหานคร ซึ่งอยู่ในระดับเดียวกับสภาเด็กและเยาวชนอำเภอ</p>

พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชน แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐	ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชน แห่งชาติ (ฉบับที่...) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>ให้มีคณะกรรมการพัฒนาเด็กและเยาวชน ประกอบด้วย ประธานสภาคนหนึ่งและผู้บริหารอีกไม่เกินสิบห้าคน ซึ่งคัดเลือกกันเองจากผู้แทนนักเรียนหรือนักศึกษาจากสถานศึกษาตาม กฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติที่อยู่ในเขตอำเภอ ตั้งแต่ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นขึ้นไป และผู้แทนเด็กและเยาวชน ซึ่งไม่ได้อยู่ในสังกัดสถานศึกษา</p> <p>ให้คณะกรรมการพัฒนาเด็กและเยาวชนอำเภอหรือ หน่วยงานที่กำหนดแนวทางการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับการพัฒนา เด็กและเยาวชนในเขตอำเภอ และดำเนินการอื่นที่จำเป็นเพื่อให้ บรรลุตามวัตถุประสงค์ในการจัดตั้งสภาเด็กและเยาวชนอำเภอ</p> <p>ให้พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาที่ดูแลอำเภอนั้น ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และผู้แทนองค์กรเอกชน หรือองค์กรชุมชนที่มีกิจกรรมหรือผลงานเกี่ยวกับการพัฒนาเด็ก และเยาวชน เป็นที่ปรึกษาคณะกรรมการพัฒนาเด็กและเยาวชนอำเภอ</p>	<p>ให้มีคณะกรรมการพัฒนาเด็กและเยาวชนอำเภอ และคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนเขตประกอบด้วย ประธานสภาหนึ่งคน และผู้บริหารอีกไม่เกินสิบห้าคน ซึ่งคัดเลือกกันเองจากสมาชิกสภาเด็กและเยาวชนอำเภอหรือสมาชิกสภาเด็ก และเยาวชนเขต แล้วแต่กรณี โดยคำนึงถึงผู้พิการและผู้ด้อยโอกาส ให้มีหน้าที่บริหารงานทั่วไปของสภาเด็กและเยาวชน และปรึกษาหารือร่วมกันเพื่อกำหนดแนวทางการจัดกิจกรรมการ พัฒนาเด็กและเยาวชนในเขตพื้นที่ รวมทั้งดำเนินการอื่นใด ที่จำเป็นเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของพระราชบัญญัตินี้</p>	<p>กำหนดองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ ของคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนอำเภอ และคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนเขต</p>
<p>ให้พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาที่ดูแลอำเภอนั้น ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และผู้แทนองค์กรเอกชน หรือองค์กรชุมชนที่มีกิจกรรมหรือผลงานเกี่ยวกับการพัฒนาเด็ก และเยาวชน เป็นที่ปรึกษาคณะกรรมการพัฒนาเด็กและเยาวชนอำเภอ</p>	<p>ให้นายอำเภอหรือผู้อำนวยการเขต เป็นที่ปรึกษา คณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนอำเภอหรือคณะกรรมการสภาเด็ก และเยาวชนเขต แล้วแต่กรณี และให้นายอำเภอหรือผู้อำนวยการ เขตแต่งตั้งที่ปรึกษาคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนอำเภอ หรือคณะกรรมการพัฒนาเด็กและเยาวชนเขต แล้วแต่กรณี จากพัฒนา สังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด หัวหน้าบ้านพักเด็ก และครอบครัวในแต่ละจังหวัด ผู้แทนสำนักงานการศึกษา นอกกระบวนการศึกษาตามอัยการ ผู้แทนสถานศึกษาที่ตั้งอยู่ใน เขตพื้นที่อำเภอหรือเขตในกรุงเทพมหานคร และผู้แทนองค์กรภาค ประชาสังคมที่มีกิจกรรมหรือผลงานเกี่ยวกับการพัฒนาเด็ก และเยาวชนตามที่คณะกรรมการพัฒนาเด็กและเยาวชนอำเภอ หรือคณะกรรมการพัฒนาเด็กและเยาวชนเขตเสนอ</p>	<p>กำหนดให้นายอำเภอเป็นที่ปรึกษา และแต่งตั้งที่ปรึกษาคณะกรรมการสภาเด็ก และเยาวชนอำเภอ และผู้อำนวยการเขต เป็นที่ปรึกษาและแต่งตั้งที่ปรึกษาคณะกรรมการ สภาเด็กและเยาวชนเขต</p>

พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชน แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐	ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชน แห่งชาติ (ฉบับที่..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>ในวาระเริ่มแรก ให้ดำเนินการจัดให้มีสภาเด็กและเยาวชน อำเภอให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้ บังคับ</p> <p>มาตรา ๒๔ สภาเด็กและเยาวชนอำเภอมีหน้าที่ ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ส่งเสริม สนับสนุน และเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ ด้านวิชาการและกิจกรรมเกี่ยวกับการศึกษา กีฬา และวัฒนธรรม ในท้องถิ่นของเด็กและเยาวชน</p> <p>(๒) จัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมและพัฒนาเด็ก และเยาวชนในท้องถิ่นให้มีความรู้ความสามารถ และจริยธรรม</p> <p>(๓) เสนอแนะและให้ความเห็นต่อสภาเด็กและเยาวชน จังหวัดเกี่ยวกับการพัฒนาเด็กและเยาวชนในท้องถิ่น</p>	<p>ในวาระเริ่มแรกให้ดำเนินการจัดให้มีสภาเด็กและเยาวชนเขต ให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ ใช้บังคับ</p> <p>มาตรา ๒๕ ให้สภาเด็กและเยาวชนอำเภอและสภาเด็ก และเยาวชนเขต มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ประสานงานระหว่างสภาเด็กและเยาวชนอำเภอ สภา เด็กและเยาวชนเขต สภาเด็กและเยาวชนจังหวัด และสภาเด็ก และเยาวชนกรุงเทพมหานคร เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้และ ประสบการณ์ในด้านต่าง ๆ ของเด็กและเยาวชน</p> <p>(๒) ส่งเสริม สนับสนุน และเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ด้าน วิชาการ การศึกษา กีฬา และวัฒนธรรมในท้องถิ่นของเด็ก และเยาวชน</p> <p>(๓) ส่งเสริม สนับสนุน ให้เด็กและเยาวชนได้แสดงความคิด เห็นหรือแสดงออกอย่างสอดคล้องกับความรู้ความสามารถที่ พัฒนาไปตามวัยของเด็กหรือเยาวชน โดยเฉพาะเรื่องที่มีผลกระทบ ต่อเด็กและเยาวชน</p> <p>(๔) จัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมและพัฒนาเด็ก และเยาวชนในท้องถิ่นให้มีความรู้ความสามารถ รวมทั้งคุณธรรม และจริยธรรม</p> <p>(๕) รวบรวมข้อมูลและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับเรื่องที่มี ผลกระทบต่อเด็กและเยาวชนในเขตพื้นที่ เพื่อส่งต่อข้อมูลดังกล่าว</p>	<p>กำหนดให้มีการจัดตั้งสภาเด็ก และเยาวชนเขตในวาระเริ่มแรกให้แล้วเสร็จ ภายในเก้าสิบวัน</p> <p>กำหนดอำนาจหน้าที่ของสภาเด็ก และเยาวชนอำเภอและสภาเด็กและเยาวชนเขต</p>

พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชน แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐	ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชน แห่งชาติ (ฉบับที่..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
มาตรา ๒๕ ให้มีสภาเด็กและเยาวชนจังหวัด ซึ่งสมาชิกประกอบด้วย ผู้แทนจากคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนอำเภอ จำนวนไม่เกินห้าคนจากแต่ละสภาเด็กและเยาวชนอำเภอในจังหวัด ในวาระเริ่มแรก ให้ดำเนินการจัดให้มีสภาเด็กและเยาวชน จังหวัดให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ	ให้กับสภาเด็กและเยาวชนจังหวัดหรือสภาเด็กและเยาวชน กรุงเทพมหานคร แล้วแต่กรณี (๖) เสนอความเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมการส่งเสริมและพัฒนาเด็กและเยาวชนที่มีผลกระทบต่อเด็กและเยาวชนในเขตพื้นที่จังหวัด เสนอแนะและให้ความเห็นต่อสภาเด็กและเยาวชน และพัฒนาเด็กและเยาวชนในท้องถิ่น (๗) เสนอความเห็นต่อคณะกรรมการเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของหน่วยงานของรัฐและองค์กรเอกชนหรือองค์กรชุมชนที่เกี่ยวข้องกับเด็กและเยาวชนในเขตพื้นที่ (๘) ออกข้อบังคับเกี่ยวกับการประชุมและการดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ โดยให้คณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนอำเภอหรือคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนเขต แล้วแต่กรณี เป็นผู้เสนอ ทั้งนี้ ให้สอดคล้องกับข้อบังคับของสภาเด็กและเยาวชน แห่งประเทศไทย	กำหนดองค์ประกอบของสภาเด็ก และเยาวชนจังหวัด
มาตรา ๒๕ ให้มีสภาเด็กและเยาวชนจังหวัด ซึ่งสมาชิกประกอบด้วย ผู้แทนจากคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนอำเภอ จำนวนไม่เกินห้าคนจากแต่ละสภาเด็กและเยาวชนอำเภอในจังหวัด ในวาระเริ่มแรก ให้ดำเนินการจัดให้มีสภาเด็กและเยาวชน จังหวัดให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ	มาตรา ๒๖ ให้มีสภาเด็กและเยาวชนจังหวัด ซึ่งสมาชิกประกอบด้วยประธานสภาเด็กและเยาวชนอำเภอทุกอำเภอ และผู้แทนจากคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนอำเภอแต่ละอำเภอ อำเภอละสี่คน	

<p>พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชน แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐</p> <p>มาตรา ๒๖ ให้มีคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนจังหวัด ประกอบด้วย ประธานสภาคนหนึ่งและผู้บริหารอีกไม่เกินสิบคน ซึ่งคัดเลือกกันเองจากสมาชิกสภาเด็กและเยาวชนจังหวัด มีหน้าที่บริหารงานทั่วไปของสภา และดำเนินการเพื่อการพัฒนาเด็กและเยาวชนในเขตจังหวัด รวมทั้งดำเนินการอื่นที่จำเป็นเพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ในการจัดตั้งสภาเด็กและเยาวชนจังหวัด</p> <p>ให้ผู้ว่าราชการจังหวัด ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในจังหวัด พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด นายกององค์การบริหารส่วนจังหวัด และผู้แทนองค์กรเอกชนหรือองค์กรชุมชนที่มีกิจกรรมหรือผลงานเกี่ยวกับการพัฒนาเด็กและเยาวชนซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งจำนวนไม่เกินห้าคน เป็นที่ปรึกษาคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนจังหวัด</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชน แห่งชาติ (ฉบับที่..) พ.ศ. ....</p> <p>ให้มีคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนจังหวัด ประกอบด้วย ประธานสภาหนึ่งคน และผู้บริหารอีกไม่เกินสิบคน ซึ่งคัดเลือกกันเองจากสมาชิกสภาเด็กและเยาวชนจังหวัด ให้มีหน้าที่บริหารงานทั่วไปของสภาเด็กและเยาวชนจังหวัดและปรึกษาหารือร่วมกันเพื่อกำหนดแนวทางในการจัดกิจกรรมการพัฒนาเด็กและเยาวชนในเขตพื้นที่ รวมทั้งดำเนินการอื่นใดที่จำเป็นเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของพระราชบัญญัตินี้</p> <p>ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นที่ปรึกษาคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนจังหวัด และให้แต่งตั้งที่ปรึกษาคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนจังหวัด จากพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ศึกษานิเทศก์ นายกององค์การบริหารส่วนจังหวัด หัวหน้าบ้านพักเด็ก และครอบครัวในแต่ละจังหวัด ผู้แทนสำนักงานการศึกษา นอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย และผู้แทนองค์กรภาคประชาสังคมที่มีกิจกรรมหรือผลงานเกี่ยวกับการพัฒนาเด็กและเยาวชนตามที่คณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนจังหวัดเสนอ</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p> <p>กำหนดองค์ประกอบและหน้าที่ของคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนจังหวัด</p> <p>กำหนดให้ผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นที่ปรึกษาคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนจังหวัดและแต่งตั้งที่ปรึกษาคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนจังหวัด</p>
<p>มาตรา ๒๘ ให้มีสภาเด็กและเยาวชนกรุงเทพมหานคร ซึ่งสมาชิกประกอบด้วย (๑) ผู้แทนนักเรียนหรือนักศึกษาจากสถานศึกษาตาม กฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติที่อยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร ดังต่อไปนี้</p>	<p>มาตรา ๒๗ ให้มีสภาเด็กและเยาวชนกรุงเทพมหานคร ซึ่งสมาชิกประกอบด้วย (๑) ประธานสภาเด็กและเยาวชนเขต จากทุกเขต ในกรุงเทพมหานคร (๒) ผู้แทนกลุ่มเด็กและเยาวชน ประกอบด้วย</p>	<p>กำหนดองค์ประกอบของสภาเด็กและเยาวชนกรุงเทพมหานคร โดยให้คำนึงถึงผู้พิการและผู้ด้อยโอกาสด้วย</p>

พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐	พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ (ฉบับที่..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐</p> <p>(ก) ผู้แทนนักเรียนในระดับมัธยมศึกษา ซึ่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาคัดเลือกจำนวนไม่เกินยี่สิบคน</p> <p>(ข) ผู้แทนนักเรียนหรือนักศึกษาในระดับอาชีวศึกษา ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาคัดเลือกจำนวนไม่เกินยี่สิบคน</p> <p>(ค) ผู้แทนนักศึกษาในระดับอุดมศึกษา ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาคัดเลือกจำนวนไม่เกินยี่สิบคน</p> <p>(๒) ผู้แทนเด็กและเยาวชนซึ่งไม่ได้อยู่ในสังกัดสถานศึกษา ซึ่งสำนักงานคัดเลือกจากเด็กและเยาวชนที่อยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวนไม่เกินสี่สิบคน</p> <p>ในวาระเริ่มแรก ให้ดำเนินการจัดให้มีสภาเด็กและเยาวชนกรุงเทพมหานครให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ (ฉบับที่..) พ.ศ. ....</p> <p>(ก) ผู้แทนจากสถาบันการศึกษาในพื้นที่กรุงเทพมหานคร ระดับมัธยมศึกษา ระดับอาชีวศึกษา และระดับอุดมศึกษา ระดับสปีเอ็ดคน</p> <p>(ข) ผู้แทนเด็กและเยาวชน ซึ่งมาจากการคัดเลือกกันเองจากกลุ่มเด็กและเยาวชนที่ได้ลงทะเบียนไว้ตามระเบียบที่ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครกำหนด โดยคำนึงถึงความหลากหลายของกลุ่มและเยาวชน จำนวนสิบสองคน ซึ่งต้องมาจากแต่ละกลุ่มอย่างน้อยกลุ่มละหนึ่งคน</p> <p>ทั้งนี้ การคัดเลือกสมาชิกสภาเด็กและเยาวชนกรุงเทพมหานครให้ค้ำจนถึงผู้พิการและผู้ด้อยโอกาสด้วย</p>	
<p>มาตรา ๒๙ ให้มีคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชน กรุงเทพมหานคร ประกอบด้วยประธานสภาหนึ่งคน และผู้บริหารอีกไม่เกินยี่สิบคน ซึ่งคัดเลือกกันเองจากสมาชิกสภาเด็กและเยาวชนกรุงเทพมหานคร มีหน้าที่บริหารงานทั่วไปของสภา และดำเนินการพัฒนาเด็กและเยาวชนในเขตกรุงเทพมหานคร รวมทั้งดำเนินการอื่นที่จำเป็นเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ในการจัดตั้งสภาเด็กและเยาวชนกรุงเทพมหานคร</p>	<p>มาตรา ๒๘ ให้มีคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชน กรุงเทพมหานคร ประกอบด้วยประธานสภาหนึ่งคน และผู้บริหารอีกไม่เกินยี่สิบคน ซึ่งคัดเลือกกันเองจากสมาชิกสภาเด็กและเยาวชนกรุงเทพมหานคร ให้มีหน้าที่บริหารงานทั่วไปของสภาเด็กและเยาวชน และปรึกษาร่วมกันเพื่อกำหนดแนวทางในการจัดกิจกรรมพัฒนาเด็กและเยาวชนในเขตกรุงเทพมหานคร รวมทั้งดำเนินการอื่นที่จำเป็นเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของพระราชบัญญัตินี้</p>	<p>กำหนดองค์ประกอบและหน้าที่ของ คณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนกรุงเทพมหานคร</p>

<p>พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชน แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐</p> <p>ให้ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา อาชีวศึกษา ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ผู้แทนสำนักงานและผู้อำนวยการหรือองค์กรชุมชนที่มีกิจกรรมหรือผลงานเกี่ยวกับการพัฒนาเด็กและเยาวชนซึ่งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครแต่งตั้งจำนวนไม่เกินห้าคนเป็นที่ปรึกษา คณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนกรุงเทพมหานคร</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชน แห่งชาติ (ฉบับที่..) พ.ศ. ....</p> <p>ให้ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครเป็นที่ปรึกษาคณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนกรุงเทพมหานคร และให้แต่งตั้งที่ปรึกษาคณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนกรุงเทพมหานคร จากผู้อำนวยการสำนักพัฒนาสังคม ผู้อำนวยการสำนักวัฒนธรรม กีฬา และการท่องเที่ยว ผู้อำนวยการสำนักการศึกษา ผู้แทนกรมกิจการเด็กและเยาวชน และผู้แทนองค์กรภาคประชาสังคมที่มีกิจกรรมหรือผลงานเกี่ยวกับการพัฒนาเด็กและเยาวชนที่คณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนกรุงเทพมหานครเสนอ</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p> <p>กำหนดให้ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร กรุงเทพมหานคร และเยาวชนกรุงเทพมหานคร</p> <p>กำหนดอำนาจหน้าที่ของสภาเด็กและเยาวชนจังหวัดและสภาเด็กและเยาวชนกรุงเทพมหานคร</p>
<p>พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชน แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐</p> <p>ให้ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ผู้แทนสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา กรุงเทพมหานคร ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา อาชีวศึกษา ผู้แทนสำนักงานและผู้อำนวยการหรือองค์กรชุมชนที่มีกิจกรรมหรือผลงานเกี่ยวกับการพัฒนาเด็กและเยาวชนซึ่งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครแต่งตั้งจำนวนไม่เกินห้าคนเป็นที่ปรึกษา คณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนกรุงเทพมหานคร</p>	<p>มาตรา ๓๑ สภาเด็กและเยาวชนจังหวัด และสภาเด็กและเยาวชนกรุงเทพมหานคร มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ประสานงานระหว่างสภาเด็กและเยาวชนอำเภอ และแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ในด้านต่าง ๆ ของเด็กและเยาวชนในเขตจังหวัดหรือเขตกรุงเทพมหานคร แล้วแต่กรณี</p> <p>(๒) เป็นศูนย์กลางการเรียนรู้และเผยแพร่ด้านวิชาการ การศึกษา กีฬา และวัฒนธรรม</p> <p>(๓) ส่งเสริมและสนับสนุนให้สภาเด็กและเยาวชนอำเภอ และสถานศึกษาในเขตจังหวัดหรือเขตกรุงเทพมหานคร แล้วแต่กรณี ได้มีการจัดกิจกรรมต่าง ๆ อันเป็นประโยชน์เพื่อส่งเสริมและพัฒนาเด็กและเยาวชน</p>	<p>มาตรา ๒๙ สภาเด็กและเยาวชนจังหวัดและสภาเด็กและเยาวชนกรุงเทพมหานคร มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ประสานงานระหว่างสภาเด็กและเยาวชนจังหวัด สภาเด็กและเยาวชนกรุงเทพมหานคร และสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ในด้านต่าง ๆ ของเด็กและเยาวชน</p> <p>(๒) ส่งเสริม สนับสนุน และเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ด้านวิชาการ การศึกษา กีฬา และวัฒนธรรมในท้องถิ่นของเด็กและเยาวชน</p> <p>(๓) ส่งเสริม สนับสนุน ให้เด็กและเยาวชนได้แสดงความคิดเห็นหรือแสดงออกอย่างสอดคล้องกับความรู้ความสามารถที่พัฒนาไปตามวัยของเด็กหรือเยาวชน โดยเฉพาะเรื่องที่มีผลกระทบต่อเด็กและเยาวชน</p>

พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชน แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐	ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชน แห่งชาติ (ฉบับที่...) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>(๔) ออกข้อบังคับเกี่ยวกับการประชุมและการดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่</p>	<p>(๔) จัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมและพัฒนาเด็กและเยาวชนในท้องถิ่นให้มีความรู้ความสามารถ รวมทั้งคุณธรรมและจริยธรรม</p> <p>(๕) รวบรวมข้อมูลและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับเรื่องที่มีผลกระทบต่อเด็กและเยาวชนในเขตพื้นที่ เพื่อส่งต่อข้อมูลดังกล่าวให้กับสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย</p> <p>(๖) เสนอความเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมการส่งเสริมและพัฒนาเด็กและเยาวชนที่มีผลกระทบต่อเด็กและเยาวชนในเขตพื้นที่</p> <p>(๗) เสนอแนะและให้ความเห็นต่อสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย เกี่ยวกับการส่งเสริมและพัฒนาเด็กและเยาวชนในท้องถิ่น</p> <p>(๘) เสนอความเห็นต่อคณะกรรมการเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของหน่วยงานของรัฐและองค์กรเอกชนหรือองค์กรชุมชนที่เกี่ยวข้องกับเด็กและเยาวชนในเขตพื้นที่</p> <p>(๙) ออกข้อบังคับเกี่ยวกับการประชุมและการดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ โดยให้คณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนจังหวัดหรือคณะบริหารสภาเด็กเยาวชนกรุงเทพมหานคร แล้วแต่กรณี เป็นผู้เสนอ ทั้งนี้ ให้สอดคล้องกับข้อบังคับของสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย</p>	

<p>พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชน แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐</p> <p>มาตรา ๓๒ ให้มีสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย ซึ่งสมาชิกประกอบด้วย</p> <p>(๑) ประธานสภาเด็กและเยาวชนจังหวัดทุกจังหวัด (๒) ประธานสภาเด็กและเยาวชนกรุงเทพมหานคร (๓) ผู้แทนเด็กและเยาวชน ซึ่งมาจากการคัดเลือกตนเอง จากกลุ่มเด็กและเยาวชนที่ได้ลงทะเบียนไว้ตามระเบียบที่รัฐมนตรี กำหนด โดยคำนึงถึงความหลากหลายของกลุ่มเด็กและเยาวชน จำนวนสามสิบแปดคน</p> <p>ในวาระเริ่มแรก ให้ดำเนินการจัดให้มีสภาเด็กและเยาวชน แห่งประเทศไทยให้แล้วเสร็จภายในสองร้อยเจ็ดสิบวัน นับแต่วันที่ พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ</p> <p>มาตรา ๓๔ ให้มีคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชน แห่งประเทศไทย ประกอบด้วย ประธานสภาคนหนึ่ง และผู้บริหาร อีกไม่เกินยี่สิบห้าคน ซึ่งคัดเลือกกันเองจากสมาชิกสภาเด็ก และเยาวชนแห่งประเทศไทย มีหน้าที่บริหารงานทั่วไปของสภา และเสนอแผนงานหรือแนวทางการพัฒนาเด็กและเยาวชน ในด้านต่าง ๆ ต่อสำนักงานเพื่อประโยชน์ในการจัดทำแผนพัฒนา เด็กและเยาวชนแห่งชาติ รวมทั้งเป็นผู้แทน หรือพิจารณาคัดเลือก ผู้แทนเด็กและเยาวชนของประเทศในการดำเนินกิจกรรมเพื่อการ พัฒนาเด็กและเยาวชนทั้งในประเทศและระดับนานาชาติ ตลอดจนดำเนินการอื่นที่จำเป็นเพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ในการ จัดตั้งสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชน แห่งชาติ (ฉบับที่...) พ.ศ. ....</p> <p>มาตรา ๓๐ ให้มีสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย ซึ่งสมาชิกประกอบด้วย</p> <p>(๑) ประธานสภาเด็กและเยาวชนจังหวัดจากทุกจังหวัด (๒) ประธานสภาเด็กและเยาวชนกรุงเทพมหานคร (๓) ผู้แทนเด็กและเยาวชน ซึ่งมาจากการคัดเลือกกันเอง จากกลุ่มเด็กและเยาวชนที่ได้ลงทะเบียนไว้ตามระเบียบที่รัฐมนตรี กำหนด โดยคำนึงถึงความหลากหลายของกลุ่มเด็กและเยาวชน รวมทั้งผู้พิการและผู้ด้อยโอกาส จำนวนสามสิบแปดคน</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p> <p>กำหนดองค์ประกอบของสมาชิกสภาเด็ก และเยาวชนแห่งประเทศไทย</p> <p>ให้มีคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย ประกอบด้วยประธานสภาหนึ่งคน และผู้บริหารอีกไม่เกินยี่สิบห้าคน ซึ่งคัดเลือกกันเองจากสมาชิกสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย ให้มีหน้าที่บริหารงานทั่วไปของสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย และเสนอแผนงานหรือแนวทางการพัฒนาเด็กและเยาวชน ในด้านต่าง ๆ ต่อกรมกิจการเด็กและเยาวชน เพื่อประโยชน์ในการจัดทำแผนพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ รวมทั้งเป็นผู้แทน หรือเป็นผู้พิจารณาคัดเลือกผู้แทนเด็ก และเยาวชนของประเทศในการดำเนินกิจกรรมเพื่อการส่งเสริม และพัฒนาเด็กและเยาวชนทั้งภายในประเทศและภายนอก ประเทศ ตลอดจนดำเนินการอื่นที่จำเป็นเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์</p>
--	--	--

<p>พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ (ฉบับที่..) พ.ศ. ....</p> <p>ของพระราชบัญญัตินี้</p> <p>ให้คณะกรรมการแต่งตั้งที่ปรึกษาคณะกรรมการบริหารสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย จากผู้แทนกระทรวงยุติธรรม ผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการ ผู้แทนกระทรวงวัฒนธรรม ผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด ผู้แทนกรมกิจการเด็กและเยาวชน และผู้แทนองค์กรภาคประชาสังคมที่มีกิจกรรมหรือผลงานเกี่ยวกับการพัฒนาเด็กและเยาวชนตามที่คณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทยเสนอ</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p> <p>กำหนดให้คณะกรรมการแต่งตั้งที่ปรึกษา คณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย</p>
<p>มาตรา ๓๓ ให้สภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) เป็นศูนย์กลางประสานงานเพื่อดำเนินกิจกรรมการ พัฒนาเด็กและเยาวชนในจังหวัดต่าง ๆ</p> <p>(๒) ให้ความร่วมมือในการดำเนินงานของรัฐและองค์กร เอกชนหรือองค์กรชุมชนในการพัฒนาเด็กและเยาวชน</p> <p>(๓) ให้ความเห็นในการกำหนดนโยบาย แผนงาน และงบประมาณของหน่วยงานของรัฐเพื่อการส่งเสริมและพัฒนา เด็กและเยาวชน</p>	<p>มาตรา ๓๑ ให้สภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) เป็นศูนย์กลางประสานงานเพื่อดำเนินกิจกรรมการ ส่งเสริมและพัฒนาเด็กและเยาวชน</p> <p>(๒) ให้ความร่วมมือในการดำเนินงานของรัฐและองค์กร เอกชนหรือองค์กรชุมชนในการส่งเสริมและพัฒนาเด็กและเยาวชน</p> <p>(๓) ส่งเสริม สนับสนุน ให้เด็กและเยาวชนได้แสดงความคิดเห็นหรือแสดงออกอย่างสอดคล้องกับความ สามารถที่ พัฒนาไปตามวัยของเด็กหรือเยาวชน โดยเฉพาะเรื่องที่มีผลกระทบต่อเด็กและเยาวชน</p> <p>(๔) ให้ความเห็นในการกำหนดแนวทาง นโยบาย แผนงาน และงบประมาณของหน่วยงานของรัฐ เพื่อการส่งเสริมและพัฒนา เด็กและเยาวชน</p>	<p>กำหนดอำนาจหน้าที่ของสภาเด็ก และเยาวชนแห่งประเทศไทย</p>

พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชน แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐	ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชน แห่งชาติ (ฉบับที่..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>(๔) เสนอข้อคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมการพัฒนาเด็กและเยาวชนที่อาจมีผลกระทบต่อเด็กและเยาวชน</p> <p>(๕) เสนอคณะกรรมการเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของหน่วยงานของรัฐและองค์กรเอกชนหรือองค์กรชุมชน</p> <p>(๖) ออกข้อบังคับเกี่ยวกับการประชุมและการดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่</p> <p>สภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทยต้องจัดให้มีการประชุมสามัญอย่างน้อยปีละครั้ง</p>	<p>(๕) รวบรวมข้อมูลและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับเรื่องที่มีผลกระทบต่อเด็กและเยาวชน และข้อมูลที่ถูกส่งต่อมายังสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย เพื่อเสนอคณะกรรมการพิจารณาเป็นแนวทางในการส่งเสริมและพัฒนาเด็กและเยาวชน</p> <p>(๖) เสนอความเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมการส่งเสริมและพัฒนาเด็กและเยาวชนที่อาจมีผลกระทบต่อเด็กและเยาวชน</p> <p>(๗) เสนอความเห็นต่อคณะกรรมการเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของหน่วยงานของรัฐและองค์กรเอกชนหรือองค์กรชุมชนที่เกี่ยวข้องกับเด็กและเยาวชน</p> <p>(๘) จัดทำประมวลจริยธรรมของสมาชิกสภาเด็กและเยาวชน</p> <p>(๙) ออกข้อบังคับเกี่ยวกับการประชุมและการดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ โดยให้คณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทยเป็นผู้เสนอ</p> <p>สภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทยต้องจัดให้มีการประชุมสามัญอย่างน้อยปีละสองครั้ง</p>	
<p>มาตรา ๓๖ คณะบริหารอย่างน้อยต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) มีอายุไม่เกินยี่สิบห้าปีบริบูรณ์</p> <p>(๒) ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งในทางการเมือง กรรมการหรือผู้ดำรงตำแหน่งที่รับผิดชอบในการบริหารพรรคการเมือง</p>	<p>มาตรา ๓๒ คณะบริหารต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) มีอายุไม่เกินยี่สิบห้าปี</p> <p>(๒) ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งในทางการเมือง กรรมการหรือผู้ดำรงตำแหน่งที่รับผิดชอบในการบริหารพรรคการเมือง</p>	<p>กำหนดคุณสมบัติของคณะบริหาร</p>

พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชน แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐	ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชน แห่งชาติ (ฉบับที่...) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๓๗ คณะบริหารมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสองปีนับแต่วันที่ได้รับคัดเลือกประกอบประธานสภาหรือผู้บริหารตำแหน่งตามวาระอาจได้แต่งตั้งอีกได้แต่ต้องไม่เกินสองวาระติดต่อกัน</p> <p>ในกรณีที่คณะบริหารพ้นจากตำแหน่งตามวาระให้ดำเนินการคัดเลือกใหม่ภายในหกสิบวัน ในระหว่างที่ยังมิได้มีการคัดเลือกคณะกรรมการขึ้นใหม่ ให้คณะกรรมการนั้นปฏิบัติหน้าที่ไปพลางก่อนจนกว่าจะได้มีการคัดเลือกคณะกรรมการใหม่</p>	<p>มาตรา ๓๓ คณะบริหารมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสองปีนับแต่วันที่ได้รับคัดเลือก ประกอบสภาหรือผู้บริหารในคณะบริหารซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับการคัดเลือกอีกได้แต่ต้องดำรงตำแหน่งไม่เกินสองวาระติดต่อกัน</p> <p>กรณีที่คณะบริหารพ้นจากตำแหน่งตามวาระ ให้ดำเนินการคัดเลือกใหม่ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่คณะบริหารพ้นจากตำแหน่งตามวาระ แต่ในระหว่างที่ยังมิได้มีการคัดเลือกคณะกรรมการให้คณะบริหารนั้นปฏิบัติหน้าที่ไปพลางก่อนจนกว่าจะได้มีการคัดเลือกคณะกรรมการใหม่</p> <p>ในวาระเริ่มแรก เมื่อคณะบริหารดำรงตำแหน่งครบหนึ่งปีให้คณะบริหารยกเว้นประธานสภาจับสลากออกกึ่งหนึ่งและคัดเลือกผู้บริหารใหม่แทนตำแหน่งที่ว่าง โดยให้ผู้ที่ได้รับการคัดเลือกใหม่มีวาระการดำรงตำแหน่งสองปี</p>	<p>กำหนดวาระการดำรงตำแหน่งของคณะบริหาร</p>
<p>มาตรา ๓๘ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระประธานสภาและผู้บริหารในคณะบริหารพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ</p> <p>(๑) ตาย</p> <p>(๒) ลาออก</p> <p>(๓) ขาดคุณสมบัติและมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๖</p>	<p>มาตรา ๓๔ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระคณะบริหารพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ</p> <p>(๑) ตาย</p> <p>(๒) ลาออก</p> <p>(๓) ขาดคุณสมบัติและมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๒</p>	

พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชน แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐	ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชน แห่งชาติ (ฉบับที่..) พ.ศ. .... (๔) ถูกถอดถอนจากตำแหน่งตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับ ของสภาเด็กและเยาวชน	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
มาตรา ๓๙ ในกรณีที่ประธานสภาหรือผู้บริหาร ในคณะกรรมการพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีการคัดเลือกบุคคลอื่น แทนตำแหน่งที่ว่าง เว้นแต่วาระของคณะกรรมการจะเหลือไม่ถึง เก้าสิบวัน และให้ผู้ใช้คัดเลือกแทนตำแหน่งที่ว่างอยู่ในตำแหน่ง เท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของประธานสภาหรือผู้บริหารซึ่งตนแทน	มาตรา ๓๕ ในกรณีที่คณะกรรมการของสภาเด็ก และเยาวชนพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ ให้มีการคัดเลือกผู้อื่น แทนตำแหน่งที่ว่าง เว้นแต่วาระของผู้ที่พ้นจากตำแหน่งเหลือไม่ถึง เก้าสิบวัน อาจคัดเลือกผู้อื่นแทนตำแหน่งที่ว่างนั้นก็ได้ และให้ผู้ที่ ได้รับการคัดเลือกแทนตำแหน่งที่ว่าง อยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระ ที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน	กำหนดการพ้นจากตำแหน่งของ คณะกรรมการเพิ่มเติมให้ถูกถอดถอนจากตำแหน่ง ตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับของสภาเด็ก และเยาวชน
มาตรา ๔๐ ให้สำนักงานดำเนินการส่งเสริม สนับสนุน และประสานการจัดตั้งและการดำเนินการของสภาเด็ก และเยาวชนแห่งประเทศไทย และสภาเด็กและเยาวชน กรุงเทพมหานคร ในจังหวัดอื่นให้สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคง ของมนุษย์จังหวัดดำเนินการส่งเสริม สนับสนุน และประสานงาน การจัดตั้งและดำเนินการของสภาเด็กและเยาวชนอำเภอ และสภาเด็กและเยาวชนจังหวัด	มาตรา ๓๖ ให้กรมกิจการเด็กและเยาวชนดำเนินการ ส่งเสริม สนับสนุน และประสานงานการจัดตั้งและการดำเนินการ กิจการของสภาเด็กและเยาวชนตำบล สภาเด็กและเยาวชน เทศบาล สภาเด็กและเยาวชนอำเภอ สภาเด็กและเยาวชนจังหวัด และสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย ให้กรมกิจการเด็กและเยาวชนร่วมกับกรุงเทพมหานคร ดำเนินการส่งเสริม สนับสนุนและประสานงานการจัดตั้งและการ ดำเนินการของสภาเด็กและเยาวชนเขตและสภาเด็ก และเยาวชนกรุงเทพมหานคร	กำหนดให้กรมกิจการเด็กและเยาวชน ดำเนินการส่งเสริม สนับสนุน และประสานงาน การจัดตั้งสภาเด็กและเยาวชนในระดับต่าง ๆ

<p>พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชน แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชน แห่งชาติ (ฉบับที่..) พ.ศ. ....</p> <p>มาตรา ๓๗ การประชุมของสภาเด็กและเยาวชน ต้องมี สมาชิกไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม ทั้งนี้ ให้การประชุมของสภาเด็กและเยาวชน เป็นไปตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด</p> <p>การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก สมาชิก สภาเด็กและเยาวชนคนหนึ่งมีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีก เสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p> <p>กำหนดองค์ประชุมและการลงคะแนน เสียงของสภาเด็กและเยาวชน</p>
<p>มาตรา ๒๓ การประชุมและการดำเนินงานของ คณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนอำเภอให้เป็นไปตามข้อบังคับ ที่คณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนอำเภอจัดทำนิต ทั้งนี้ การประชุมสามัญอย่างน้อยปีละครั้ง</p> <p>มาตรา ๒๗ การประชุมและการดำเนินงานของสภาเด็ก และเยาวชนจังหวัดและคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนจังหวัด ให้เป็นไปตามข้อบังคับที่สภาเด็กและเยาวชนจังหวัดกำหนด ทั้งนี้ ต้องจัดให้มีการประชุมสามัญอย่างน้อยปีละครั้ง</p> <p>มาตรา ๓๐ การประชุมและการดำเนินงานของสภาเด็ก และเยาวชนกรุงเทพมหานคร และคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชน กรุงเทพมหานคร ให้เป็นไปตามข้อบังคับที่สภาเด็กและเยาวชน กรุงเทพมหานครกำหนด ทั้งนี้ ต้องจัดให้มีการประชุมสามัญ อย่างน้อยปีละครั้ง</p>	<p>มาตรา ๓๘ การดำเนินงานของสภาเด็กและเยาวชน และคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนให้เป็นไปตามข้อบังคับ ที่สภาเด็กและเยาวชนได้กำหนดไว้ ทั้งนี้ ให้สภาเด็กและเยาวชน จัดให้มีการประชุมสามัญอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง และให้ คณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนจัดให้มีการประชุมอย่างน้อยปีละ สองครั้ง”</p>	<p>กำหนดให้สภาเด็กและเยาวชน และคณะกรรมการดำเนินงานให้เป็นไปตามข้อบังคับ ที่ได้กำหนดไว้</p>

<p>พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชน แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชน แห่งชาติ (ฉบับที่..) พ.ศ. ....</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>มาตรา ๓๕ การประชุมและการดำเนินงานของสภาเด็ก และเยาวชนแห่งประเทศไทยและคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชน แห่งประเทศไทย ให้เป็นไปตามข้อบังคับที่สภาเด็กและเยาวชน แห่งประเทศไทยกำหนด</p>	<p>มาตรา ๙ ให้สภาเด็กและเยาวชนอำเภอ สภาเด็ก และเยาวชนจังหวัด สภาเด็กและเยาวชนกรุงเทพมหานคร และสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย ที่มีอยู่ก่อนวันที่ พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นสภาเด็กและเยาวชนอำเภอ สภาเด็กและเยาวชนจังหวัด สภาเด็กและเยาวชนกรุงเทพมหานคร และสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย ตามพระราชบัญญัติ ส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐ ซึ่งแก้ไข เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้</p>	<p>กำหนดบทเฉพาะกาลรองรับสภาเด็ก และเยาวชนที่มีอยู่ก่อนพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ</p>
	<p>มาตรา ๑๐ ให้คณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนอำเภอ คณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนจังหวัด คณะบริหารสภาเด็ก และเยาวชนกรุงเทพมหานคร คณะบริหารสภาเด็กและเยาวชน แห่งประเทศไทย ที่มีอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ยังคง ปฏิบัติหน้าที่อยู่ต่อไปจนกว่าจะมีการคัดเลือกคณะกรรมการสภาเด็ก และเยาวชนอำเภอ คณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนจังหวัด คณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนกรุงเทพมหานคร และคณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทยตาม</p>	<p>กำหนดบทเฉพาะกาลให้คณะกรรมการที่มี อยู่ก่อนพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ปฏิบัติหน้าที่ ต่อไปจนกว่าจะมีการคัดเลือกคณะกรรมการใหม่</p>

<p>พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชน แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชน แห่งชาติ (ฉบับที่...) พ.ศ. .... พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ ผู้รับสนองพระราชโองการ ..... นายกรัฐมนตรี</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
--	---	----------------------------------

ส่วนที่ ๓

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

ร่างพระราชบัญญัติ

ส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

และ

(คุณหญิงทรงสุดา ยอดมณี สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

คำชี้แจงความจำเป็นในการตราพระราชบัญญัติ
ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....*

๑. วัตถุประสงค์และเป้าหมายของภารกิจ

๑.๑ เพื่อปรับปรุงกลไกการกระบวนของการส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนในระดับต่างๆ ให้ครอบคลุมอย่างทั่วถึงและเท่าเทียมกัน โดยให้เด็กและเยาวชนทุกระดับมีส่วนร่วมในการดำเนินงานด้านการพัฒนาเด็กและเยาวชน (จัดตั้งสภาเด็กและเยาวชนตำบล สภาเด็กและเยาวชนเทศบาล และสภาเด็กและเยาวชนเขตในกรุงเทพมหานคร)

๑.๒ เพื่อปรับปรุงแนวทางและวิธีการดำเนินการส่งเสริมและพัฒนาเด็กและเยาวชนของ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ให้เป็นไปตามหลักการที่ได้กำหนดไว้ในอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก

๒. ใครควรเป็นผู้ทำภารกิจ

กรมกิจการเด็กและเยาวชน กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ซึ่งมีภารกิจหลักในการส่งเสริมการพัฒนาเด็ก การคุ้มครองเด็กและการจัดสวัสดิการให้กับเด็ก และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นผู้รับผิดชอบภารกิจหลักเกี่ยวกับเด็กในเขตพื้นที่ตามพระราชบัญญัติการจัดตั้งตั้งนั้นเพื่อการปฏิบัติให้บรรลุวัตถุประสงค์ของพระราชบัญญัติฉบับนี้ กรมกิจการเด็กและเยาวชนต้องร่วมมือกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๓. ความจำเป็นในการตรากฎหมาย

๓.๑ ภารกิจในการส่งเสริมและพัฒนาเด็กและเยาวชนจำเป็นต้องมีการตรากฎหมายมาใช้บังคับ หากไม่ตราจะเกิดอุปสรรคอย่างไร

มีความจำเป็นในการตราพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... เพื่อกำหนดแนวทางในการส่งเสริมและพัฒนาเด็กและเยาวชนให้เกิดประโยชน์สูงสุด และไม่ให้มีการเลือกปฏิบัติ เพื่อบรรลุเป้าหมายตามอนุสัญญาว่าสิทธิเด็ก โดยการกำหนดให้มีกลไก ให้มีการจัดตั้งสภาเด็กและเยาวชนตำบล สภาเด็กและเยาวชนเทศบาล และสภาเด็กและเยาวชนเขตในกรุงเทพมหานคร เพิ่มเติมจากสภาเด็กและเยาวชนที่ได้กำหนดไว้ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐

๓.๒ ถ้าจำเป็น ควรเป็นกฎหมายระดับชาติหรือกฎหมายระดับท้องถิ่น

สมควรเป็นกฎหมายระดับชาติ เนื่องจากการส่งเสริมและพัฒนาเด็กและเยาวชนมีส่วนสำคัญในการวางรากฐานการพัฒนาประเทศในอนาคต โดยต้องอาศัยความร่วมมือหลายหน่วยงาน ทั้งภาครัฐ องค์กรการปกครองส่วนท้องถิ่น และให้องค์กรภาคเอกชนร่วมกันดำเนินการให้สอดคล้องกันตามพระราชบัญญัติฉบับนี้

---

* ที่มา : กรมกิจการเด็กและเยาวชน สำนักงานเลขาธิการกรม กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์, ข้อมูล ณ วันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๙

๓.๓ ถ้าเป็นกฎหมายระดับชาติ จำเป็นต้องใช้บังคับพร้อมกันทุกท้องที่หรือเพียงบางท้องที่ และกำหนดอายุของกฎหมายไว้ด้วยหรือไม่

ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... เป็นกฎหมายที่มีการปรับปรุงวิธีการส่งเสริมและพัฒนาจากพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐ เพื่อให้ครอบคลุมและทั่วถึง รวมทั้งพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐ ยังกำหนดแนวทางและวิธีการจัดตั้งสภาเด็กและเยาวชนตำบล สภาเด็กและเยาวชนเทศบาล และสภาเด็กและเยาวชนเขตในกรุงเทพมหานคร ไว้อย่างชัดเจน จึงสมควรที่ต้องใช้บังคับพร้อมกันทุกท้องที่

๓.๔ กฎหมายที่ตราขึ้น ควรใช้ระบบควบคุม กำกับ หรือส่งเสริม

ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ฉบับนี้ได้กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการปฏิบัติในการส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนในเขตพื้นที่การปกครองของท้องที่นั้น โดยการให้ส่วนราชการกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นร่วมมือกันส่งเสริมและผลักดันให้เด็กและเยาวชนรวมกลุ่มกันเพื่อพัฒนาตนเอง

๓.๕ สภาบังคับของกฎหมายควรกำหนดโทษทางอาญาหรือมาตรการบังคับทางปกครอง

ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ฉบับนี้เป็นกฎหมายส่งเสริมการพัฒนา จึงไม่มีบทลงโทษทางอาญา แต่หน่วยงานของรัฐสามารถสนับสนุนงบประมาณ เพื่อให้เด็กรวมกลุ่มทำกิจกรรมในการพัฒนาตนเองหรือเป็นกิจกรรมที่ตนเองมีความต้องการที่จะทำ ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๔. ความซ้ำซ้อนของกฎหมาย

ไม่มี เนื่องจากมีการยกเลิกพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐ ความในตอนที่ ๑ หมวด ๓ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐ ทั้งหมด เพราะพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าว ได้ใช้บังคับมาเป็นระยะเวลาหนึ่งแล้ว ผลจากการบังคับใช้กฎหมายปรากฏว่าในทางปฏิบัติไม่สามารถดำเนินการส่งเสริมและพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีส่วนร่วมได้สมกับเจตนารมณ์ของกฎหมายด้วยเหตุที่กฎหมายไม่มีความชัดเจน

๕. ภาระต่อบุคคลและความคุ้มค่า

๕.๑ กฎหมายที่ตราขึ้นสร้างภาระหน้าที่ใดและให้แก่ใคร

บทบัญญัติตามกฎหมายนี้ ได้กำหนดให้กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ร่วมมือกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและองค์กรภาคเอกชนในการส่งเสริมและพัฒนาเด็กและเยาวชน ซึ่งเป็นกลุ่มเป้าหมายที่สำคัญในการเป็นกำลังหลักในการพัฒนาประเทศชาติในอนาคตต่อไป ดังนั้นการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่ได้เป็นภาระหน้าที่เพิ่มเติมจากปกติที่หน่วยงานราชการต้องมีหน้าที่ดูแล ส่งเสริม และควบคุมโดยทั่วไป

๕.๒ สิทธิและเสรีภาพของบุคคลในเรื่องใดถูกจำกัด และการจำกัดสิทธิและเสรีภาพ จำกัดเท่าที่จำเป็นหรือไม่

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ไม่มีการจำกัดสิทธิเสรีภาพของผู้ใด เพราะเป็นพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการส่งเสริมและพัฒนาเด็กและเยาวชน

๕.๓ ประชาชน สังคม ได้ประโยชน์อะไร

กลุ่มเป้าหมายคือเด็กและเยาวชนที่ต้องการส่งเสริมและพัฒนาเป็นผู้ได้รับประโยชน์โดยตรง โดยประชาชนและสังคมจะได้รับผลที่จากการเด็กและเยาวชนสามารถมีศักยภาพในตนเองมีส่วนร่วมในการพัฒนาและไม่ก่อให้เกิดปัญหาสังคม และประเทศชาติจะได้มีเด็กและเยาวชนที่มีคุณภาพในการเจริญเติบโตเพื่อพัฒนาประเทศชาติต่อไป

๕.๔ กฎหมายนั้นอยู่ในวิสัยที่สามารถปฏิบัติได้ไม่ยุ่งยากหรือ เป็นภาระเกินควร

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ สามารถปฏิบัติได้โดยไม่ยุ่งยาก โดยกฎหมายดังกล่าวได้กำหนดขั้นตอน กระบวนการ วิธีการไว้อย่างครบถ้วน หากทุกภาคส่วนมีความร่วมมือซึ่งกันและกัน โดยไม่มีการกำหนดหน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่งเกินสมควรแก่เหตุ

๕.๕ คำนึงถึงงบประมาณที่ต้องใช้ ภาระหน้าที่ของประชาชนกับประโยชน์ที่จะได้รับคุ้มค่าหรือไม่

เพื่อประโยชน์สูงสุดสำหรับประเทศชาติ ในการส่งเสริมและพัฒนาเด็กนั้น จำเป็นต้องมีการใช้งบประมาณในการเป็นเครื่องมือเพื่อดำเนินการส่งเสริมและพัฒนาเด็กตามกระบวนการที่ได้กำหนดไว้

๖. ความพร้อมของรัฐ

๖.๑ รัฐพร้อมในด้านกำลังคน กำลังเงิน ความรู้ที่จะบังคับตามกฎหมายให้มีประสิทธิภาพหรือไม่

กฎหมายฉบับนี้ได้กำหนดให้หน่วยงานของภาครัฐและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นร่วมมือกัน โดยการส่งเสริมของกรมกิจการเด็กและเยาวชนร่วมมือกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้ครอบคลุมและทั่วถึงในการพัฒนาเด็กและเยาวชน โดยกฎหมายฉบับดังกล่าวยังขอความร่วมมือในการขอให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาเด็กและเยาวชนอีกด้วย

๖.๒ ทำอย่างไรให้ผู้ถูกกฎหมายบังคับเข้าใจและปฏิบัติ ตามกฎหมายด้วยความเต็มใจ

กฎหมายฉบับนี้ได้บัญญัติให้กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ร่วมมือกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และเด็กและเยาวชนในเขตพื้นที่ เพื่อดำเนินการกำหนดแนวทางในการพัฒนาศักยภาพของตนเอง โดยมีนโยบายส่วนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดูแลภายใต้พื้นที่รับผิดชอบของตนเอง ดังนั้นในการดำเนินการทำความเข้าใจกฎหมายกรมกิจการเด็กและเยาวชนจะประสานความร่วมมือกับสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดเข้าไปอบรมให้ความรู้ แนวทางในการปฏิบัติเกี่ยวกับการส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนในเขตพื้นที่เพื่อให้มีส่วนร่วม โดยมีหน่วยงานหลายหน่วยงานเป็นที่ปรึกษาและช่วยเหลือ เช่น บ้านพักเด็กและเยาวชนจังหวัด อำเภอ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา โรงเรียน และองค์กรภาคเอกชน

๗. หน่วยงานที่รับผิดชอบ

มีหน่วยงานอื่นใดที่ปฏิบัติการกิจซ้ำซ้อนหรือใกล้เคียงกันหรือไม่ ถ้ามีควรยุบหรือปรับเปลี่ยนอย่างไร

การทำภารกิจตามกฎหมายฉบับนี้ไม่มีหน่วยงานปฏิบัติการกิจซ้ำซ้อนหรือใกล้เคียงกัน โดยกรมกิจการเด็กและเยาวชน มีภารกิจสำคัญในการดูแลและส่งเสริมการพัฒนาในเชิงนโยบาย รวมทั้งกระทำการเพื่อเป็นต้นแบบและเป็นหน่วยงานที่ให้คำปรึกษาเป็นหลัก และมีหน่วยงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่ปฏิบัติให้การสนับสนุน

๘. วิธีการทำงานและการตรวจสอบ

กำหนดวิธีการทำงานให้สอดคล้องกับหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีหรือไม่

๘.๑ กฎหมายฉบับนี้ ได้มีการกำหนดรูปแบบของคณะกรรมการระดับชาติ เพื่อกำหนดนโยบายการและวิธีการส่งเสริมและพัฒนาเด็กและเยาวชน โดยการมีส่วนร่วมทุกระดับชั้น ดังนี้

(๑) นายกรัฐมนตรีหรือรองนายกรัฐมนตรีซึ่งนายกรัฐมนตรีมอบหมายเป็นประธานกรรมการ

(๒) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์เป็นรองประธานกรรมการ คนที่หนึ่ง

(๓) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการเป็นรองประธานกรรมการ คนที่สอง

(๔) กรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ ปลัดกระทรวงกลาโหม ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงยุติธรรม ปลัดกระทรวงแรงงาน ปลัดกระทรวงวัฒนธรรม ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ปลัดกระทรวงสาธารณสุข และประธานสภาองค์การพัฒนาเด็กและเยาวชน

(๕) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งจากนักจิตวิทยา นักสังคมสงเคราะห์ และบุคคลที่มีความรู้ ความสามารถ ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์ด้านการพัฒนาเด็กและเยาวชนเป็นที่ประจักษ์ ซึ่งต้องเป็นผู้ปฏิบัติงานในภาคเอกชน จำนวนไม่เกินห้าคน

(๖) ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งเลือกกันเอง จำนวนหนึ่งคน

(๗) ผู้แทนเด็กและเยาวชนซึ่งได้รับเลือกจากสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย จำนวนสองคนเป็นชายหนึ่งคนและหญิงหนึ่งคน

๘.๒ กฎหมายฉบับนี้ ได้มีการกำหนดรูปแบบของสภาเด็กและเยาวชนทุกระดับพื้นที่ รวมทั้งคณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนทุกระดับ เพื่อให้เด็กและเยาวชน มีส่วนร่วมในการวางแผนการกำหนดโครงการการพัฒนาและส่งเสริมเด็กและเยาวชนในระดับพื้นที่ เช่นสภาเด็กและเยาวชนตำบล สภาเด็กและเยาวชนเทศบาล สภาเด็กและเยาวชนอำเภอ สภาเด็กและเยาวชนเขตในกรุงเทพมหานคร สภาเด็กและเยาวชนจังหวัด สภาเด็กและเยาวชนกรุงเทพมหานคร และสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย

๘.๓ กฎหมายฉบับนี้ส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนในพื้นที่ทุกคนเป็นสมาชิกสภาเด็กและเยาวชนตำบล สภาเด็กและเยาวชนเทศบาล หรือสภาเด็กและเยาวชนเขตในกรุงเทพมหานคร เพื่อมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นในการส่งเสริมและพัฒนาเด็กและเยาวชนในระดับพื้นที่ของตนเอง

๙. อำนาจในการตราอนุบัญญัติ

กำหนดกรอบหรือมาตรการป้องกันมิให้มีการตราอนุบัญญัติที่เป็นการขยายอำนาจเจ้าหน้าที่ หรือเพิ่มภาระแก่บุคคลเกินสมควรไว้เพียงใด

๑๐ การรับฟังความคิดเห็น

ในการยกร่างกฎหมายเปิดโอกาสให้ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายได้แสดงความคิดเห็นแล้วเรียบร้อย

๑๐.๑ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ โดยกรมกิจการเด็กและเยาวชนได้จัดให้มีการเสวนาประชาวิจารณ์เพื่อรับฟังความคิดเห็นเกี่ยวกับพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชน พ.ศ. ๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๕๔ ณ หอประชุม สท. โดยมีผู้แทนภาครัฐ ภาคเอกชน และผู้แทนเด็กและเยาวชน เข้าร่วมจำนวนประมาณ ๕๐ คน

๑๐.๒ เมื่อวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๕๖ ได้มีการจัดเสวนาประชาวิจารณ์เพื่อรับฟังความคิดเห็นร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ที่โรงแรมเดอะทวินทาวเวอร์ กรุงเทพมหานคร โดยมีผู้เข้าร่วมเสวนาประมาณ ๑๒๐ คน ประกอบด้วยผู้แทนเด็กและเยาวชนสภาเด็ก อาจารย์ นักพัฒนาสังคม เจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มูลนิธิต่างๆและเจ้าหน้าที่ภาครัฐ

๑๐.๓ กรมกิจการเด็กและเยาวชนยังได้นำร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. .... ใส้ในเว็บไซต์ของกรมกิจการเด็กและเยาวชน เพื่อรับฟังความคิดเห็นจากบุคคลทั่วไป

อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก*

อารัมภบท

รัฐภาคีแห่งอนุสัญญานี้

พิจารณาว่า ตามหลักการที่ประกาศในกฎบัตรสหประชาชาตินั้น การยอมรับในศักดิ์ศรี แต่กำเนิดและสิทธิที่เท่าเทียมกัน ซึ่งไม่อาจเพิกถอนได้ของสมาชิกทั้งปวงของมวลมนุษยชาตินั้น เป็นรากฐานของเสรีภาพ ความยุติธรรม และสันติภาพในโลก

คำนึงถึง ว่า บรรดาประชาชนแห่งสหประชาชาติ ได้ยืนยันไว้ในกฎบัตรถึงความศรัทธา ต่อสิทธิมนุษยชนขั้นพื้นฐานต่อศักดิ์ศรีและคุณค่าของมนุษย์ และได้ตั้งเจตจำนงที่จะส่งเสริม ความก้าวหน้าทางสังคมและมาตรฐานแห่งชีวิตที่ดีขึ้นภายใต้เสรีภาพที่กว้างขวางขึ้น

ยอมรับ ว่า สหประชาชาติได้ประกาศ และตกลงในปฏิญญาและกติกาสากลว่าด้วย สิทธิมนุษยชนว่าทุกคนมีสิทธิและเสรีภาพทั้งปวงที่กำหนดไว้ โดยปราศจากการแบ่งแยกไม่ว่าชนิดใด ๆ อาทิเช่น เชื้อชาติ สีผิว เพศ ภาษา ศาสนา ความคิดเห็นทางการเมืองหรือทางอื่น ต้นกำเนิดทางชาติ หรือสังคม ทรัพย์สิน การเกิดหรือสถานะอื่น

ระลึกว่า สหประชาชาติได้ประกาศในปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชนว่าเด็กมีสิทธิ ที่จะได้รับการดูแล และการช่วยเหลือเป็นพิเศษ

เชื่อว่า ครอบครัวในฐานะเป็นกลุ่มพื้นฐานของสังคมและเป็นสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ สำหรับการเจริญเติบโตและการอยู่ดีกินดีของสมาชิกทุกคนโดยเฉพาะเด็ก ควรจะได้รับการคุ้มครอง และการช่วยเหลือที่จำเป็น เพื่อที่จะสามารถมีความรับผิดชอบในชุมชนของตนได้อย่างเต็มที่

ยอมรับว่า เพื่อให้เด็กพัฒนาบุคลิกภาพได้อย่างกลมกลืนและเต็มที่ เด็กควรเติบโต ในสิ่งแวดล้อมของครอบครัว ในบรรยากาศแห่งความผาสุก ความรัก และความเข้าใจ

พิจารณาว่า ควรเตรียมให้เด็กพร้อมอย่างเต็มที่ที่จะดำรงชีวิตเป็นของตนเองในสังคม และควรเลี้ยงดูเด็กตามเจตนารมณ์แห่งอุดมคติที่ประกาศไว้ในกฎบัตรสหประชาชาติ โดยเฉพาะ ตามเจตนารมณ์แห่งสันติภาพ ศักดิ์ศรี ความอดกลั้น เสรีภาพ ความเสมอภาค และความเป็นเอกภาพ

คำนึงถึงว่า ได้มีการระบุความจำเป็นที่จะขยายการดูแลโดยเฉพาะแก่เด็กในปฏิญญาว่าด้วย สิทธิเด็ก ค.ศ. ๑๙๒๔ และในปฏิญญาว่าด้วยสิทธิเด็กซึ่งสมัชชาได้รับเอาเมื่อวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ค.ศ. ๑๙๕๙ และได้มีการยอมรับในปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน ในกติกาสากลว่าด้วย สิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง (โดยเฉพาะข้อ ๒๓ และ ๒๔) ในกติกาสากลว่าด้วย สิทธิทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม (โดยเฉพาะข้อ ๑๐) และในรัฐธรรมนูญและตราสารอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องของทบวงการชำนัญพิเศษ และองค์การระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับสวัสดิภาพของเด็ก

* ที่มา : เว็บไซต์กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน, อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก, ศึกษารายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่เว็บไซต์ www2.djop.moj.go.th/law/2012-06-30-16-03-00/item/166-อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก.

คำนึงถึง ว่า ตามที่ได้ระบุในปฏิญญาว่าด้วยสิทธิเด็กนั้น เด็กโดยเหตุที่ยังไม่เติบโตเต็มที่ ทั้งร่างกายและจิต จึงต้องการการพิทักษ์และดูแลเป็นพิเศษ รวมถึงต้องการการคุ้มครองตามกฎหมายที่เหมาะสมทั้งก่อนและหลังการเกิด

ระลึก ว่า บทบัญญัติของปฏิญญาว่าด้วยหลักกฎหมายและสังคม อันเกี่ยวกับการคุ้มครอง และสวัสดิภาพเด็ก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนที่เกี่ยวกับการอุปการะและการรับเป็นบุตรบุญธรรม ทั้งในประเทศและระหว่างประเทศ กฎระเบียบมาตรฐานขั้นต่ำสุดของสหประชาชาติ สำหรับการบริหารงานยุติธรรมแก่ผู้เยาว์ (กฎปักกิ่ง) และปฏิญญาว่าด้วยการคุ้มครองสตรีและเด็ก ในภาวะฉุกเฉิน และกรณีพิพาทกันด้วยอาวุธ

ยอมรับ ว่า ประเทศทั้งปวงในโลกมีเด็กที่ดำรงชีวิตอยู่ในสภาวะที่ยากลำบากอย่างยิ่ง และเขาเหล่านั้นจำเป็นต้องได้รับการเอาใจใส่เป็นพิเศษ

พิจารณาตามสมควร ถึงความสำคัญของประเพณี และค่านิยมทางวัฒนธรรมของชนแต่ละกลุ่ม ที่มีต่อการคุ้มครองและพัฒนาการอย่างกลมกลืนของเด็ก

ยอมรับ ว่า ความสำคัญของความร่วมมือระหว่างประเทศ เพื่อปรับปรุงสภาพความเป็นอยู่ของเด็กในทุก ๆ ประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศกำลังพัฒนาได้ตกลงกัน ดังนี้

- อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก ส่วนที่ ๑
- อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก ส่วนที่ ๒
- อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก ส่วนที่ ๓

ส่วนที่ ๑

ข้อที่ ๑ : เพื่อความมุ่งประสงค์แห่งอนุสัญญานี้ เด็กหมายถึง มนุษย์ทุกคนที่มีอายุต่ำกว่า สิบแปดปี เว้นแต่จะบรรลุนิติภาวะก่อนหน้านั้นตามกฎหมายที่ใช้บังคับแก่เด็กนั้น

ข้อที่ ๒ : ๑. รัฐภาคีจะเคารพและประกันสิทธิตามที่กำหนดไว้ในอนุสัญญานี้ แก่เด็กแต่ละคนที่อยู่ในเขตอำนาจของตน โดยปราศจากการเลือกปฏิบัติไม่ว่าชนิดใด ๆ โดยไม่คำนึงถึง เชื้อชาติ สีผิว ภาษา ศาสนา ความคิดเห็นทางการเมืองหรือทางอื่น ต้นกำเนิดทางชาติ ชาติพันธุ์ หรือสังคม ทรัพย์สิน ความทุพพลภาพ การเกิดหรือสถานะอื่น ๆ ของเด็ก หรือบิดามารดา หรือผู้ปกครองตามกฎหมาย

๒. รัฐภาคีจะดำเนินมาตรการที่เหมาะสมทั้งปวง เพื่อที่จะประกันว่าเด็ก ได้รับการคุ้มครองการเลือกปฏิบัติ หรือการลงโทษในทุกรูปแบบ บนพื้นฐานของสถานภาพ กิจกรรม ความคิดเห็นที่แสดงออก หรือความเชื่อของบิดามารดา ผู้ปกครองตามกฎหมาย หรือสมาชิกในครอบครัวของเด็ก

ข้อที่ ๓ : ๑. ในการกระทำทั้งปวงที่เกี่ยวกับเด็ก ไม่ว่าจะกระทำโดยสถาบันสังคม สงเคราะห์ของรัฐหรือเอกชน ศาลยุติธรรม หน่วยงานฝ่ายบริหาร หรือองค์กรนิติบัญญัติ ผลประโยชน์สูงสุดของเด็กเป็นสิ่งที่ต้องคำนึงถึงเป็นลำดับแรก

๒. รัฐภาคีรับที่จะประกันให้มีการคุ้มครอง และการดูแลแก่เด็กเท่าที่จำเป็น สำหรับความอยู่ดีของเด็ก โดยคำนึงถึงสิทธิและหน้าที่ของบิดามารดา ผู้ปกครองตามกฎหมาย

หรือบุคคลอื่นที่รับผิดชอบเด็กนั้นตามกฎหมายด้วย และเพื่อการนี้ จะดำเนินมาตรการทางนิติบัญญัติ และบริหารที่เหมาะสมทั้งปวง

๓. รัฐภาคีจะประกันว่า สถาบัน การบริการ และการอำนวยความสะดวกที่มีส่วนรับผิดชอบต่อการดูแลหรือการคุ้มครองเด็กนั้น จะเป็นไปตามมาตรฐานที่ได้กำหนดไว้ โดยหน่วยงานที่มีอำนาจ โดยเฉพาะด้านความปลอดภัย สุขภาพ และในเรื่องจำนวนและความเหมาะสมของเจ้าหน้าที่ ตลอดจนการกำกับดูแลที่มีประสิทธิภาพ

ข้อที่ ๔ : รัฐภาคีจะดำเนินมาตรการที่เหมาะสมทั้งปวง ทั้งด้านนิติบัญญัติ บริหาร และด้านอื่น ๆ เพื่อการปฏิบัติให้เป็นไปตามสิทธิที่อนุสัญญานี้ได้ให้การยอมรับ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสิทธิทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรมนั้น รัฐภาคีจะดำเนินมาตรการเช่นว่านั้น โดยใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างเต็มที่ และภายในกรอบของความร่วมมือระหว่างประเทศ เมื่อจำเป็น

ข้อที่ ๕ : รัฐภาคีจะเคารพต่อความรับผิดชอบ สิทธิ และหน้าที่ของบิดามารดา หรือของสมาชิกของครอบครัวขยาย หรือชุมชน ซึ่งกำหนดไว้โดยขนบธรรมเนียมในท้องถิ่น หรือของผู้ปกครองตามกฎหมาย หรือบุคคลอื่นที่รับผิดชอบต่อเด็กตามกฎหมาย ในอันที่จะแนะนำ ตามที่เหมาะสมในการใช้สิทธิของเด็กตามที่อนุสัญญานี้ให้การรับรอง ในลักษณะที่สอดคล้องกับความสามารถที่พัฒนาตามวัยของเด็ก

ข้อที่ ๖ : ๑. รัฐภาคียอมรับว่า เด็กทุกคนมีสิทธิติดตัวที่จะมีชีวิต

๒. รัฐภาคีจะประกันอย่างเต็มที่เท่าที่จะทำได้ ให้มีการอยู่รอด และการพัฒนาของเด็ก

ข้อที่ ๗ : ๑. เด็กจะได้รับการจดทะเบียนทันทีหลังการเกิด และจะมีสิทธิที่จะมีชื่อนับตั้งแต่เกิด และสิทธิที่จะได้รับสัญชาติ และเท่าที่จะเป็นไปได้ สิทธิที่จะรู้จัก และได้รับการดูแลเลี้ยงดูจากบิดามารดาของตน

๒. รัฐภาคีจะประกันให้มีการปฏิบัติตามสิทธิเหล่านี้ตามกฎหมายภายใน และพันธกรณีของรัฐภาคี ที่มีอยู่ภายใต้ตราสารระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องในเรื่องนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในกรณีที่เด็กจะตกอยู่ในสถานะไร้สัญชาติ

ข้อที่ ๘ : ๑. รัฐภาคีรับที่จะเคารพต่อสิทธิของเด็ก ในการรักษาเอกลักษณ์ของตนไว้ รวมถึงสัญชาติ ชื่อ และความสัมพันธ์ทางครอบครัวของตนตามที่กฎหมายรับรอง โดยปราศจากการแทรกแซงที่มีขอบด้วยกฎหมาย

๒. ในกรณีที่มีการตัดเอกลักษณ์บางอย่าง หรือทั้งหมดของเด็กออกไปโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย รัฐภาคีจะให้ความช่วยเหลือและความคุ้มครองตามสมควร เพื่อให้เอกลักษณ์ของเด็กกลับคืนมาโดยเร็ว

ข้อที่ ๙ : ๑. รัฐภาคีจะประกันว่า เด็กจะไม่ถูกแยกจากบิดามารดาโดยขัดกับความประสงค์ของบิดามารดา เว้นแต่ในกรณีที่หน่วยงานที่มีอำนาจ ซึ่งอาจถูกทบทวนโดยทางศาล จะกำหนดตามกฎหมายและวิธีพิจารณาที่ใช้บังคับอยู่ว่า การแยกเช่นที่ว่านี้จำเป็นเพื่อผลประโยชน์สูงสุดของเด็ก การกำหนดเช่นที่ว่านี้อาจจำเป็นในกรณีเฉพาะ เช่น ในกรณีที่เด็กถูกระงับโดยมิชอบ หรือถูกทอดทิ้งละเลยโดยบิดามารดา หรือในกรณีที่บิดามารดาอยู่แยกกันและต้องมีการตัดสินใจ เด็กจะพ้นนักที่ใด

๒. ในการดำเนินการใด ๆ ตามวรรค ๑ ของข้อนี้ จะให้โอกาสทุกฝ่ายที่มีผลประโยชน์เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการดำเนินการดังกล่าว และแสดงความคิดเห็นของตนให้ประจักษ์

๓. รัฐภาคีจะเคารพต่อสิทธิของเด็กที่ถูกแยกจากบิดาหรือมารดา หรือจากทั้งคู่ ในอันที่จะรักษาความสัมพันธ์ส่วนตัว และการติดต่อโดยตรงทั้งกับบิดาและมารดาอย่างสม่ำเสมอ เว้นแต่เป็นการขัดต่อผลประโยชน์สูงสุดของเด็ก

๔. ในกรณีที่การแยกเช่นที่ว่าเป็นผลมาจากการกระทำใด ๆ โดยรัฐภาคีต่อบิดาหรือมารดา หรือทั้งบิดามารดา หรือต่อเด็ก เช่น การกักขัง การจำคุก การเนรเทศ การส่งตัวออกนอกประเทศ หรือการเสียชีวิต (รวมทั้งการเสียชีวิตอันเกิดจากสาเหตุใด ๆ ที่เกิดขึ้นขณะที่ผู้นั้นอยู่ในการควบคุมของรัฐ) หากมีการขอร้อง รัฐภาคีนั้นจะต้องให้ข้อมูลข่าวสารที่จำเป็นเกี่ยวกับที่อยู่ของสมาชิกของครอบครัวที่หายไปแก่บิดามารดา เด็ก หรือในกรณีที่เหมาะสม แก่สมาชิกของครอบครัว เว้นแต่เนื้อหาของข้อมูลข่าวสารนั้นจะก่อให้เกิดความเสียหายต่อความอยู่ดีของเด็ก อนึ่ง รัฐภาคีจะให้การประกันต่อไปว่า การยื่นคำร้องขอเช่นนั้นจะไม่ก่อให้เกิดผลร้ายต่อบุคคลที่เกี่ยวข้อง

ข้อที่ ๑๐ : ๑. ตามพันธกรณีของรัฐภาคี ภายใต้ข้อ ๙ วรรค ๑ คำร้องของเด็ก หรือบิดามารดาของเด็กที่จะเดินทางเข้าหรือออกนอกรัฐภาคี เพื่อวัตถุประสงค์ของการกลับไปอยู่ร่วมกันใหม่เป็นครอบครัว จะได้รับการดำเนินการโดยรัฐภาคีในลักษณะที่เป็นคุณ มีมนุษยธรรมและรวดเร็ว รัฐภาคีจะประกันอีกด้วยว่า การยื่นคำร้องดังกล่าวจะไม่ก่อให้เกิดผลเสียต่อผู้ร้อง และสมาชิกในครอบครัวของผู้ร้อง

๒. เด็กที่บิดามารดาอาศัยอยู่ต่างรัฐกันกับเด็ก จะมีสิทธิที่จะรักษาความสัมพันธ์ส่วนตัว และการติดต่อโดยตรงทั้งกับบิดามารดาได้อย่างสม่ำเสมอ เว้นแต่ในสถานการณ์พิเศษ เพื่อการนี้ และตามพันธกรณีของรัฐภาคีภายใต้ข้อ ๙ วรรค ๑ รัฐภาคีจะเคารพต่อสิทธิของเด็ก และบิดามารดาของเด็ก ในอันที่จะเดินทางออกนอกประเทศใด ๆ รวมทั้งประเทศของตน และสิทธิที่จะเดินทางออกนอกประเทศใด ๆ จะอยู่ภายใต้ข้อจำกัดดังที่กำหนดไว้โดยกฎหมายเท่านั้น และซึ่งจำเป็นสำหรับการรักษาความมั่นคงแห่งชาติ ความสงบเรียบร้อย สาธารณสุข หรือศีลธรรมของประชาชน หรือสิทธิเสรีภาพของบุคคลอื่น และสอดคล้องกับสิทธิอื่น ๆ ที่ได้รับการยอมรับในอนุสัญญานี้

ข้อที่ ๑๑ : ๑. รัฐภาคีจะดำเนินมาตรการต่าง ๆ ที่จะหยุดยั้งการโยกย้ายเด็ก และการไม่ส่งเด็กกลับคืนจากต่างประเทศที่มีขอบด้วยกฎหมาย

๒. เพื่อการนี้ รัฐภาคีจะส่งเสริมให้มีการจัดทำความตกลงทวิภาคี หรือพหุภาคี หรือการภาคยานุวัติความตกลงที่มีอยู่

ข้อที่ ๑๒ : ๑. รัฐภาคีจะประกันแก่เด็กที่สามารถ มีความคิดเห็นเป็นของตนเองได้แล้ว ซึ่งสิทธิที่จะแสดงความคิดเห็นเหล่านั้นโดยเสรีในทุก ๆ เรื่องที่มีผลกระทบต่อเด็ก ทั้งนี้ความคิดเห็นดังกล่าวของเด็กจะได้รับการพิจารณาตามสมควรแก่อายุ และวุฒิภาวะของเด็กนั้น

๒. เพื่อความมุ่งประสงค์นี้ เด็กจะได้รับโดยเฉพาะอย่างยิ่งโอกาสที่จะมีสิทธิมีเสียงในกระบวนการพิจารณาทางตุลาการ และทางปกครองใด ๆ ที่มีผลกระทบต่อเด็กไม่ว่าโดยตรงหรือผ่านผู้แทน หรือองค์กรที่เหมาะสม ในลักษณะที่สอดคล้องกับระเบียบวิธีปฏิบัติตามกฎหมายภายใน

ข้อที่ ๑๓ : ๑. เด็กจะมีสิทธิและเสรีภาพในการแสดงออก สิทธินี้จะรวมถึงเสรีภาพที่จะแสวงหา ได้รับ หรือถ่ายทอดข้อมูลข่าวสาร และความคิดทุกลักษณะ โดยไม่ถูกจำกัดโดยเขตแดน ไม่ว่าจะโดยวาจา ลายลักษณ์อักษร หรือการตีพิมพ์ ในรูปศิลปะหรือผ่านสื่ออื่นใดตามที่เด็กเลือก

๒. การใช้สิทธิดังกล่าวนี้อาจอยู่ภายใต้ข้อจำกัดบางประการ แต่ข้อจำกัดเหล่านี้ต้องเป็นข้อจำกัดเช่นที่บัญญัติตามกฎหมาย และเช่นที่จำเป็นเท่านั้น

ก) เพื่อการเคารพต่อสิทธิ และชื่อเสียงของบุคคลอื่น หรือ

ข) เพื่อการรักษาความมั่นคงแห่งชาติ หรือความเรียบร้อย หรือสาธารณสุข หรือศีลธรรมของประชาชน

ข้อที่ ๑๔ : ๑. รัฐภาคีจะเคารพต่อสิทธิของเด็กที่จะมีเสรีภาพทางความคิด มโนธรรม และศาสนา

๒. รัฐภาคีจะเคารพต่อสิทธิและหน้าที่ของบิดามารดา และผู้ปกครองตามกฎหมาย ในกรณีที่เหมาะสมในอันที่จะให้แนวทางแก่เด็กในการใช้สิทธิของตน ในลักษณะที่สอดคล้องกับความสามารถที่พัฒนาตามวัยของเด็ก

๓. เสรีภาพในการแสดงออกทางศาสนา หรือความเชื่อของตน อาจอยู่เพียงภายใต้ข้อจำกัดเช่นที่กำหนดโดยกฎหมายเท่านั้น และเช่นที่จำเป็นที่จะรักษาความปลอดภัย ความสงบเรียบร้อย สาธารณสุข หรือศีลธรรมของประชาชน หรือสิทธิและเสรีภาพขั้นพื้นฐานของบุคคลอื่น

ข้อที่ ๑๕ : ๑. รัฐภาคียอมรับสิทธิของเด็กที่จะมีเสรีภาพในการสมาคม และเสรีภาพในการชุมนุมอย่างสงบ

๒. ไม่อาจมีการจำกัดการใช้สิทธิเหล่านี้ นอกเหนือจากข้อจำกัดที่กำหนดขึ้นโดยสอดคล้องกับกฎหมาย และที่จำเป็นสำหรับสังคมประชาธิปไตย เพื่อประโยชน์ของความมั่นคงแห่งชาติ หรือความปลอดภัยของประชาชน ความสงบเรียบร้อย การคุ้มครองด้านสาธารณสุข หรือศีลธรรม หรือการคุ้มครองสิทธิ และเสรีภาพของบุคคลอื่น

ข้อที่ ๑๖ : ๑. เด็กจะไม่ถูกแทรกแซงโดยพลการ หรือโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายในความเป็นส่วนตัว ครอบครัว บ้าน หรือหนังสือโต้ตอบ รวมทั้งจะไม่ถูกระงับโดยมิชอบต่อเกียรติ และชื่อเสียง

๒. เด็กมีสิทธิได้รับการคุ้มครองทางกฎหมายจากการแทรกแซง หรือการกระทำดังกล่าว

ข้อที่ ๑๗ : รัฐภาคียอมรับในหน้าที่อันสำคัญของสื่อมวลชน และจะประกันว่าเด็กสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารและวัสดุจากแหล่งต่าง ๆ กัน ทั้งในประเทศและระหว่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งข้อมูลข่าวสารและวัสดุที่มุ่งส่งเสริมความผาสุก ทั้งทางสังคม จิตใจ และศีลธรรม ตลอดจนสุขภาพกายและจิตของเด็ก เพื่อการนี้รัฐภาคีจะ

ก) ส่งเสริมให้สื่อมวลชนเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารและวัสดุ ที่จะ มี ประโยชน์ ทั้งทางสังคมและวัฒนธรรมแก่เด็ก และโดยสอดคล้องกับเจตนารมณ์ข้อ ๒๙

ข) ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศในการผลิต แลกเปลี่ยน และเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารและวัสดุดังกล่าว จากแหล่งข้อมูลทางวัฒนธรรมทั้งในประเทศ และระหว่างประเทศ

ค) ส่งเสริมการผลิต และเผยแพร่หนังสือสำหรับเด็ก

ง) ส่งเสริมให้สื่อมวลชนให้ความสนใจเป็นพิเศษกับความจำเป็นทางด้านภาษาของเด็กที่เป็นสมาชิกของชนกลุ่มน้อย หรือชนพื้นเมือง

จ) ส่งเสริมการพัฒนาแนวทางที่เหมาะสมสำหรับการป้องกันเด็ก จากข้อมูลข่าวสารและวัสดุที่เป็นอันตรายต่อความอยู่ดีกินดีของเด็ก ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงบทบัญญัติ ในข้อ ๑๓ และ ๑๘

ข้อที่ ๑๘ : ๑. รัฐภาคีจะใช้ความพยายามที่สุด เพื่อประกันให้มีการยอมรับหลักการที่ว่า ทั้งบิดาและมารดามีความรับผิดชอบร่วมกันในการเลี้ยงดูและพัฒนาเด็ก บิดามารดา หรือผู้ปกครอง ตามกฎหมายแล้วแต่กรณี เป็นผู้รับผิดชอบเบื้องต้นในการเลี้ยงดูและพัฒนาเด็ก โดยคำนึงถึงประโยชน์สูงสุดของเด็กเป็นพื้นฐาน

๒. เพื่อความมุ่งประสงค์ในการให้หลักประกัน และส่งเสริมสิทธิที่กำหนดไว้ในอนุสัญญานี้ รัฐภาคีจะให้ความช่วยเหลือที่เหมาะสมแก่บิดามารดา และผู้ปกครองตามกฎหมาย ในอันที่จะปฏิบัติความรับผิดชอบของตนในการอบรมเลี้ยงดูเด็ก และจะประกันให้มีการพัฒนาสถาบันการอำนวยความสะดวก และการบริการต่าง ๆ สำหรับการดูแลเด็ก

๓. รัฐภาคีจะดำเนินมาตรการที่เหมาะสมทั้งปวงที่จะประกันว่า บุตรของบิดามารดาที่ต้องทำงานมีสิทธิได้รับประโยชน์จากการบริการ และสิ่งอำนวยความสะดวกเกี่ยวกับการดูแลเด็ก ที่พวกเขาจะมีสิทธิจะได้

ข้อที่ ๑๙ : ๑. รัฐภาคีจะดำเนินมาตรการที่เหมาะสมทั้งปวง ด้านนิติบัญญัติ บริหาร สังคม และการศึกษา ในอันที่จะคุ้มครองเด็กจากรูปแบบทั้งปวงของความรุนแรง ทั้งทางร่างกายและจิตใจ การทำร้ายหรือการกระทำอันมิชอบ การทอดทิ้งหรือการปฏิบัติโดยประมาท การปฏิบัติที่ผิดหรือการแสวงประโยชน์ รวมถึงการกระทำอันมิชอบทางเพศขณะอยู่ในการดูแลของบิดามารดา ผู้ปกครองตามกฎหมาย หรือบุคคลอื่นใดซึ่งเด็กนั้นอยู่ในความดูแล

๒. ตามแต่จะเหมาะสม มาตรการคุ้มครองเช่นว่านี้ ควรรวมถึง กระบวนการที่มีประสิทธิผลสำหรับการจัดตั้งแผนงานทางสังคม ในอันที่จะให้การสนับสนุนที่จำเป็นแก่เด็กและบุคคลซึ่งเด็กนั้นอยู่ในความดูแล ตลอดจนกระบวนการที่มีประสิทธิผลสำหรับป้องกันในรูปแบบอื่น และให้มีการระบุน การรายงานการส่งเรื่องเพื่อพิจารณา การสืบสวน การปฏิบัติ และการติดตามเรื่องของกรณีการปฏิบัติที่ผิดต่อเด็ก ตามที่ระบุมาแล้วข้างต้น และในกรณีที่เหมาะสมให้ทางตุลาการเข้ามามีส่วนร่วมด้วย

ข้อที่ ๒๐ : ๑. เด็กที่ถูกพรากจากสภาพครอบครัว ไม่ว่าจะโดยถาวรหรือชั่วคราว หรือที่ไม่อาจปล่อยให้อยู่ในสภาพที่ว่่านั้น เพื่อประโยชน์สูงสุดของเด็กเอง จะได้รับการคุ้มครองและความช่วยเหลือพิเศษที่จัดให้โดยรัฐ

๒. รัฐภาคีจะประกันให้มีการดูแลแก่เด็กเช่นว่านั้นตามกฎหมายภายใน

๓. นอกเหนือจากประการอื่นแล้ว การดูแลดังกล่าวอาจรวมถึง การจัดหาผู้อุปถัมภ์ กาฟาลาห์ ของกฎหมายอิสลาม การรับบุตรบุญธรรม หรือถ้าจำเป็นการจัดให้อยู่ในความดูแลของสถาบันที่เหมาะสมสำหรับการดูแลเด็ก ในการพิจารณาถึงหนทางแก้ไขให้คำนึงถึงการควรให้ความต่อเนื่องในการเลี้ยงดูเด็ก และภูมิหลังทางชาติพันธุ์ ศาสนา และวัฒนธรรม และภาษาของเด็ก

ข้อที่ ๒๑ : รัฐภาคีซึ่งยอมรับและ/หรือยอมรับให้มีระบบการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม จะประกันว่าประโยชน์สูงสุดของเด็กเป็นข้อพิจารณาที่สำคัญที่สุด และจะ

ก) ประกันว่า การรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมต้องได้รับการอนุญาตจากเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจเท่านั้น ซึ่งเป็นผู้กำหนดตามกฎหมายและวิธีพิจารณาที่ใช้บังคับอยู่ และอยู่บนพื้นฐานของข้อมูลข่าวสารทั้งปวงที่เกี่ยวข้องและเชื่อถือได้ว่า การรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมนั้นกระทำได้เมื่อคำนึงถึงสถานภาพของเด็กเป็นบุตรบุญธรรมนั้นกระทำได้เมื่อคำนึงถึงสถานภาพของเด็กในส่วนตัวที่เกี่ยวข้องกับบิดามารดา ญาติพี่น้อง และผู้ปกครองตามกฎหมาย และในกรณีที่จำเป็น บุคคลที่เกี่ยวข้องได้ให้ความยินยอมอย่างผู้เข้าใจเรื่องต่อการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม โดยได้รับคำปรึกษาตามที่จำเป็น

ข) ยอมรับว่าการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมข้ามประเทศอาจถือได้ว่าเป็นทางเลือกหนึ่งของการดูแลเด็ก หากไม่สามารถจัดหาผู้อุปถัมภ์ หรือครอบครัวที่รับเป็นบุตรบุญธรรมให้เด็กได้ หรือไม่สามารถให้เด็กได้รับการดูแลด้วยวิธีการอันเหมาะสมในประเทศถิ่นกำเนิดของเด็กนั้น

ค) ประกันว่าเด็กที่อยู่ในข่ายของการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมข้ามประเทศ จะได้รับมาตรการคุ้มครองและมาตรฐานเช่นเดียวกับที่ใช้อยู่ในกรณีการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมภายในประเทศ

ง) ดำเนินมาตรการที่เหมาะสมทั้งปวงเพื่อประกันว่า ในการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมข้ามประเทศนั้น การจัดหาผู้อุปการะแก่เด็ก จะไม่ส่งผลให้ผู้ที่เกี่ยวข้องได้รับประโยชน์ทางการเงินที่ไม่สมควรจากการนั้น

จ) ส่งเสริมเมื่อเป็นการเหมาะสมซึ่งความมุ่งหมายของข้อนี้ โดยการจัดทำข้อตกลง หรือข้อตกลงทวิภาคี หรือพหุภาคี และภายในกรอบนี้พยายามที่จะประกันว่า การจัดหาผู้อุปถัมภ์แก่เด็กในอีกประเทศหนึ่งนั้นได้กระทำโดยหน่วยงานหรือองค์กรที่มีอำนาจ

ข้อที่ ๒๒ : ๑. รัฐภาคีจะดำเนินมาตรการที่เหมาะสมที่จะประกันว่า เด็กที่ร้องขอสถานะเป็นผู้ลี้ภัย หรือที่ได้รับการพิจารณาเป็นผู้ลี้ภัย หรือที่ได้รับการพิจารณาเป็นผู้ลี้ภัยตามกฎหมายหรือกระบวนการภายในหรือระหว่างประเทศที่ใช้บังคับ ไม่ว่าจะมียุติบัตรของบิดามารดาหรือบุคคลอื่นติดตามมาด้วยหรือไม่ก็ตาม จะได้รับการคุ้มครองและความช่วยเหลือทางมนุษยธรรมที่เหมาะสมในการได้รับสิทธิที่มีอยู่ตามที่ระบุไว้ในอนุสัญญาฯ นี้ และในตราสารระหว่างประเทศอื่น ๆ อันเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนหรือมนุษยธรรม ซึ่งรัฐดังกล่าวเป็นภาคี

๒. เพื่อวัตถุประสงค์นี้ รัฐภาคีจะให้ความร่วมมือตามที่พิจารณาว่าเหมาะสมแก่ความพยายามใด ๆ ของทั้งองค์การสหประชาชาติ และองค์การระดับรัฐบาล หรือองค์การที่ไม่ใช่ระดับรัฐบาลอื่นที่มีอำนาจ ซึ่งร่วมมือกับองค์การสหประชาชาติในการคุ้มครองและช่วยเหลือเด็กเช่นว่า และในการติดตามหาบิดามารดาหรือสมาชิกอื่นของครอบครัวของเด็กผู้ลี้ภัย เพื่อให้ได้รับข้อมูลข่าวสารที่จำเป็นสำหรับการกลับไปอยู่ร่วมกันใหม่เป็นครอบครัวของเด็ก ในกรณีที่ไม่สามารถค้นพบบิดามารดาหรือสมาชิกอื่น ๆ ของครอบครัว เด็กนั้นจะได้รับการคุ้มครองเช่นเดียวกับเด็กที่ถูกพรากจากสภาพครอบครัว ทั้งที่เป็นการถาวรหรือชั่วคราวไม่ว่าจะด้วยเหตุผลใด ดังเช่นที่ระบุไว้ในอนุสัญญาฯ นี้

ข้อที่ ๒๓ : ๑. รัฐภาคียอมรับว่าเด็กที่พิการทางร่างกายหรือจิตใจควรมีชีวิตที่สมบูรณ์และปกติสุข ในสภาวะที่ประกันในศักดิ์ศรี ส่งเสริมการพึ่งพาตนเอง และเอื้ออำนวยให้เด็กมีส่วนร่วมอย่างแข็งขันในชุมชน

๒. รัฐภาคียอมรับในสิทธิของเด็กพิการที่ได้รับการดูแลเป็นพิเศษ และจะสนับสนุนและประกันที่จะขยาย เท่าที่กำลังทรัพยากรจะอำนวย ความช่วยเหลือซึ่งมีการร้องขอ และซึ่งเหมาะสมกับสภาพของเด็ก และสภาพการณ์ของบิดามารดา หรือบุคคลอื่นที่ดูแลเด็ก ไปยังเด็กที่อยู่ในเกณฑ์และผู้ที่ได้รับผิดชอบในการดูแลเด็ก

๓. โดยยอมรับความจำเป็นพิเศษของเด็กพิการ ความช่วยเหลือที่ให้ตามวรรค ๒ ของข้อนี้เป็นการให้เปล่าเท่าที่จะเป็นไปได้ ทั้งนี้ โดยพิจารณาถึงกำลังทรัพย์ของบิดามารดา หรือบุคคลอื่นที่ดูแลเด็ก และความช่วยเหลือเช่นว่าจะถูกกำหนดขึ้นเพื่อที่จะประกันว่า เด็กพิการจะสามารถอย่างมีประสิทธิภาพที่จะเข้าถึง และได้รับการศึกษา การฝึกอบรม การบริการดูแลสุขภาพ การบริการเรื่องการฟื้นฟูสภาพ การเตรียมสำหรับการจ้างงาน และโอกาสทางด้านสันตนาการ ในลักษณะที่ส่งเสริมให้เด็กสามารถบรรลุผลสำเร็จอย่างเต็มที่เท่าที่เป็นไปได้ในการเข้าสังคมและการพัฒนาตนเอง ซึ่งรวมถึงการพัฒนาทางวัฒนธรรมและจิตใจด้วย

๔. ภายใต้บรรยากาศความร่วมมือระหว่างประเทศ รัฐภาคีจะส่งเสริมการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารที่เหมาะสม ในด้านการดูแลสุขภาพเชิงป้องกัน และด้านการรักษาเด็กพิการทางการแพทย์ ทางจิตวิทยา และทางการฟื้นฟูสมรรถภาพ รวมทั้งการเผยแพร่ และการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับวิธีฟื้นฟูการศึกษา และการบริการด้านการฝึกอาชีพ โดยมีจุดมุ่งหมายที่จะช่วยให้รัฐภาคีสามารถปรับปรุงความสามารถและทักษะ และเพิ่มพูนประสบการณ์ในด้านนี้ ในเรื่องนี้ความต้องการของประเทศกำลังพัฒนาควรได้รับการคำนึงถึงเป็นพิเศษ

ข้อที่ ๒๔ : ๑. รัฐภาคียอมรับในสิทธิของเด็กที่จะได้รับมาตรฐานสาธารณสุขที่สูงที่สุดเท่าที่จะหาได้ และสิ่งอำนวยความสะดวก สำหรับการบำบัดรักษาความเจ็บป่วย และการฟื้นฟูสุขภาพ รัฐภาคีจะพยายามดำเนินการที่จะประกันว่าไม่มีเด็กคนใดถูกกีดกัน สิทธิในการรับบริการดูแลสุขภาพ เช่นว่านั้น

๒. รัฐภาคีจะให้มีการปฏิบัติตามซึ่งสิทธินี้อย่างเต็มที่ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งจะดำเนินมาตรการที่เหมาะสม ดังนี้

ก) ลดการเสียชีวิตของทารก และเด็ก
ข) ประกันให้มีการให้ความช่วยเหลือทางการแพทย์ที่จำเป็นและการดูแลสุขภาพแก่เด็กทุกคน โดยเน้นการพัฒนาการดูแลสุขภาพขั้นปฐม

ค) ต่อสู้กับโรคภัย และทุพโภชนาการ รวมทั้งที่อยู่ภายในขอบข่ายของการดูแลสุขภาพขั้นปฐม ซึ่งนอกเหนือจากวิธีการอื่นแล้วยังดำเนินการโดยการใช้เทคโนโลยีที่มีอยู่พร้อมแล้ว และโดยการจัดหาอาหารที่ถูกหลักโภชนาการ และน้ำดื่มที่สะอาดอย่างเพียงพอ ทั้งนี้ โดยพิจารณาถึงอันตราย และความเสียหายของมลภาวะแวดล้อม

ง) ประกันให้มีการดูแลสุขภาพอย่างเหมาะสมแก่มารดา ทั้งก่อนและหลังคลอด

จ) ประกันว่าทุกส่วนของสังคม โดยเฉพาะบิดามารดาและเด็ก จะได้รับข้อมูลข่าวสาร และเข้าถึงการศึกษาและการสนับสนุนให้ใช้ความรู้พื้นฐานในเรื่องโภชนาการและสุขภาพเด็ก เรื่องประโยชน์ของการเลี้ยงดูด้วยนมมารดา เรื่องอนามัยและสุขภาพจิตของสตรี และเรื่อง การป้องกันอุบัติเหตุ

ฉ) พัฒนาการดูแลสุขภาพเชิงป้องกัน การแนะแนวแก่บิดามารดา และการให้บริการและการศึกษาและในเรื่องการวางแผนครอบครัว

๓. รัฐภาคีจะดำเนินมาตรการที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพทั้งปวง เพื่อที่จะขจัดทางปฏิบัติดั้งเดิมที่เป็นผลร้ายต่อสุขภาพของเด็ก

๔. รัฐภาคีรับที่จะส่งเสริมและสนับสนุนความร่วมมือระหว่างประเทศ เพื่อที่จะให้การดำเนินการให้สิทธิที่ยอมรับในข้อนี้บังเกิดผลอย่างเต็มที่ตามลำดับ เกี่ยวกับเรื่องนี้ ความจำเป็นของประเทศกำลังพัฒนาจะได้รับการพิจารณาเป็นพิเศษ

ข้อที่ ๒๕ : รัฐภาคียอมรับในสิทธิของเด็ก ผู้ซึ่งได้รับการจัดโดยหน่วยงานที่มีอำนาจ ให้ไปได้รับการดูแล การคุ้มครอง หรือการบำบัดรักษาสุขภาพ ทั้งร่างกายและจิตใจในอันที่จะได้รับการทบทวนการบำบัดรักษาที่ให้แก่เด็กเป็นระยะ ๆ ตลอดจนสถานะแวดล้อมอื่น ๆ ทั้งปวงที่เกี่ยวข้องกับการจัดการดังกล่าว

ข้อที่ ๒๖ : ๑. รัฐภาคียอมรับสิทธิของเด็กทุกคน ในอันที่จะได้รับประโยชน์จากการประกันสังคม รวมถึงการประกันภัยทางสังคม และจะดำเนินมาตรการที่จำเป็น เพื่อให้สิทธินี้บังเกิดผลอย่างเต็มที่ตามกฎหมายของแต่ละประเทศ

๒. ในกรณีที่เหมาะสม การให้ประโยชน์ควรคำนึงถึงทรัพยากร และสถานะแวดล้อมของเด็ก และบุคคลที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการเลี้ยงดูเด็ก ตลอดจนข้อพิจารณาอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการร้องขอรับประโยชน์ซึ่งกระทำโดยเด็กผู้นั้นหรือตัวแทน

ข้อที่ ๒๗ : ๑. รัฐภาคียอมรับสิทธิของเด็กทุกคน ในอันที่จะได้รับมาตรฐานของการดำรงชีวิตที่เพียงพอสำหรับการพัฒนาด้านร่างกาย สมอง จิตใจ ศีลธรรม และสังคมของเด็ก

๒. บิดามารดาหรือผู้อื่นที่รับผิดชอบต่อเด็ก มีความรับผิดชอบเบื้องต้นที่จะจัดหาสภาพความเป็นอยู่ที่จำเป็นสำหรับการพัฒนาของเด็ก ทั้งนี้ ตามความสามารถและกำลังการเงินของบุคคลเหล่านั้น

๓. ตามสถานะและกำลังความสามารถของประเทศ รัฐภาคีจะดำเนินมาตรการที่เหมาะสมที่จะให้ความช่วยเหลือบิดามารดา และผู้อื่นที่รับผิดชอบต่อเด็ก ในการดำเนินตามสิทธินี้ และในกรณีที่จำเป็นรัฐภาคีจะให้ความช่วยเหลือด้านวัตถุและแผนงานสนับสนุน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ด้านโภชนาการ เครื่องนุ่งห่ม และที่อยู่อาศัย

๔. รัฐภาคีจะดำเนินมาตรการที่เหมาะสมทั้งปวง ที่จะได้รับชดใช้ค่าเลี้ยงดูเด็ก คืนจากบิดามารดาหรือผู้อื่นที่มีความรับผิดชอบทางการเงินต่อเด็ก ทั้งที่อยู่ในรัฐภาคีเองและรัฐอื่น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในกรณีที่บุคคลที่มีความรับผิดชอบทางการเงินต่อเด็กอาศัยอยู่ในรัฐอื่น นอกเหนือจากรัฐที่เด็กอาศัยอยู่ รัฐภาคีจะส่งเสริมการเข้าเป็นภาคีในความตกลงระหว่างประเทศ หรือการจัดทำความตกลงเช่นนั้น ตลอดจนการจัดทำข้อตกลงอื่น ๆ ที่เหมาะสม

ข้อที่ ๒๘ : ๑. รัฐภาคียอมรับสิทธิของเด็กที่จะได้รับการศึกษา และเพื่อที่จะให้สิทธินี้บังเกิดผลตามลำดับ และบนพื้นฐานของโอกาสที่เท่าเทียมกัน รัฐภาคีจะ

ก) จัดการศึกษาระดับประถมเป็นภาคบังคับที่เด็กทุกคนสามารถเรียนได้โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย

ข) สนับสนุนการพัฒนาของการศึกษาระดับมัธยมในรูปแบบต่าง ๆ รวมถึงการศึกษาสายสามัญและสายอาชีพ จัดการศึกษาให้แพร่หลายและเปิดกว้างแก่เด็กทุกคน และดำเนินมาตรการที่เหมาะสม เช่นการนำมาใช้ซึ่งการศึกษาแบบให้เปล่า และการเสนอให้ความช่วยเหลือทางการเงินในกรณีจำเป็น

ค) ทำให้การศึกษาในระดับสูงเปิดกว้างแก่ทุกคนบนพื้นฐานของความสามารถ โดยทุกวิธีการที่เหมาะสม

ง) ทำให้ข้อมูลข่าวสาร และการแนะแนวทางการศึกษาและอาชีพเป็นที่แพร่หลาย และเปิดกว้างแก่เด็กทุกคน

จ) ดำเนินมาตรการเพื่อสนับสนุนการเข้าเรียนอย่างสม่ำเสมอ และลดอัตราการออกจากโรงเรียนกลางคัน

๒. รัฐภาคีจะดำเนินมาตรการที่เหมาะสมที่จะประกันว่า ระเบียบวินัยของโรงเรียนได้กำหนดขึ้น ในลักษณะที่สอดคล้องกับศักดิ์ศรีแห่งความเป็นมนุษย์ของเด็กและสอดคล้องกับอนุสัญญา

๓. รัฐภาคีจะส่งเสริมและสนับสนุนความร่วมมือระหว่างประเทศในส่วนที่เกี่ยวกับการศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เพื่อที่จะเกื้อกูลต่อการขจัดความเขลาและการไม่รู้หนังสือทั่วโลก และเอื้ออำนวยให้ได้รับความรู้ทางวิชาการและทางเทคนิค และวิธีการสอนสมัยใหม่เกี่ยวกับเรื่องนี้ ความต้องการของประเทศกำลังพัฒนาจะได้รับการพิจารณาเป็นพิเศษ

ข้อที่ ๒๙ : ๑. รัฐภาคีตกลงว่า การศึกษาของเด็กจะมุ่งไปสู่

ก) การพัฒนาบุคลิกภาพ ความสามารถพิเศษ และความสามารถทางด้านร่างกายและจิตใจของเด็ก ให้เต็มศักยภาพของเด็กแต่ละคน

ข) การพัฒนาความเคารพต่อสิทธิมนุษยชน และเสรีภาพขั้นพื้นฐาน และต่อหลักการที่วางไว้ในกฎบัตรสหประชาชาติ

ค) การพัฒนาความเคารพต่อบิดามารดาของเด็ก เอกลักษณ์ทางวัฒนธรรม ภาษา และค่านิยมของเด็กนั่นเอง และต่อค่านิยมของชาติที่เด็กนั้นอาศัยอยู่ และต่อค่านิยมของชาติถิ่นกำเนิดของเขา และต่ออารยธรรมอื่น ๆ ที่แตกต่างไปจากของเขาเอง

ง) การเตรียมเด็กให้มีชีวิตที่มีความรับผิดชอบในสังคมที่เสรีด้วยจิตสำนึกแห่งความเข้าใจกัน สันติภาพ ความอดกลั้น ความเสมอภาคทางเพศ และมิตรภาพในหมู่ชนมนุษยชนทุกกลุ่มชาติพันธุ์ กลุ่มคนชาติ กลุ่มศาสนา ตลอดจนในหมู่คนพื้นเมืองดั้งเดิม

จ) การพัฒนาความเคารพต่อสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ

๒. ไม่มีความตอนใดในข้อนี้หรือในข้อ ๒๘ ที่จะได้รับการตีความให้เป็นการก้าวท้าวเสรีภาพของบุคคลและองค์กร ในการจัดตั้งและอำนวยความสะดวกสถาบันทางการศึกษา แต่ทั้งนี้จะต้องเคารพต่อหลักการที่ระบุไว้ในวรรค ๑ ของข้อนี้เสมอ และต่อเงื่อนไขที่ว่าการศึกษาที่ให้ในสถาบันเหล่านั้นต้องเป็นไปตามมาตรฐานขั้นต่ำที่รัฐได้วางไว้

ข้อที่ ๓๐ : ในรัฐที่มีชนกลุ่มน้อยทางชาติพันธุ์ ศาสนา และภาษา หรือกลุ่มชนพื้นเมืองดั้งเดิมอาศัยอยู่ เด็กที่มาจากชนกลุ่มน้อยนั้น หรือที่เป็นชนพื้นเมืองจะต้องไม่ถูกปฏิเสธซึ่งสิทธิที่จะปฏิบัติตามวัฒนธรรม ที่จะนับถือและปฏิบัติทางศาสนา หรือสิทธิที่จะใช้ภาษาของตนในชุมชนกับสมาชิกอื่นในกลุ่มเดียวกัน

ข้อที่ ๓๑ : ๑. รัฐภาคียอมรับสิทธิของเด็กที่จะมีการพักและเวลาพักผ่อน การเข้าร่วมกิจกรรม การเล่นทางสันตนาการที่เหมาะสมกับวัยของเด็ก และการมีส่วนร่วมอย่างเสรีในทางวัฒนธรรมและศิลปะ

๒. รัฐภาคีจะเคารพและส่งเสริมสิทธิของเด็ก ที่จะเข้ามีส่วนร่วมอย่างเต็มที่ในทางวัฒนธรรมและศิลปะ และจะสนับสนุนการใช้โอกาสที่เหมาะสมเท่าเทียมกัน สำหรับกิจกรรมทางวัฒนธรรม ศิลปะ สันตนาการ และการพักผ่อนหย่อนใจ

ข้อที่ ๓๒ : ๑. รัฐภาคียอมรับสิทธิของเด็กที่จะได้รับการคุ้มครองจากการแสวงหาประโยชน์ทางเศรษฐกิจ และจากการทำงานใดที่หน้าจะเป็นการเสี่ยงอันตราย หรือที่ขัดขวางการศึกษาของเด็ก หรือเป็นอันตรายต่อสุขภาพ หรือการพัฒนาทางร่างกาย สมอง จิตใจ ศีลธรรม และสังคมของเด็ก

๒. รัฐภาคีจะดำเนินมาตรการทางนิติบัญญัติ บริหาร สังคม และการศึกษา เพื่อประกันให้มีการดำเนินการตามข้อนี้ เพื่อวัตถุประสงค์ดังกล่าว และโดยคำนึงถึงบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องในตราสารระหว่างประเทศอื่น ๆ รัฐภาคีจะ

ก) กำหนดอายุขั้นต่ำสำหรับการรับเข้าทำงาน

ข) กำหนดกฎเกณฑ์ที่เหมาะสมเกี่ยวกับจำนวนชั่วโมง และสถานภาพการทำงาน

ค) กำหนดบทลงโทษ หรือวิธีการลงโทษอื่น ๆ ที่เหมาะสมเพื่อประกันให้ข้อนี้มีผลใช้บังคับจริงจัง

ข้อที่ ๓๓ : รัฐภาคีจะดำเนินมาตรการที่เหมาะสมทั้งปวง รวมทั้งมาตรการทางนิติบัญญัติ บริหาร สังคม และทางการศึกษาที่จะคุ้มครองเด็กจากการใช้โดยผิดกฎหมายซึ่งยาเสพติด รวมทั้งสารที่มีพิษต่อจิตประสาทอื่น ๆ ที่ได้นิยามไว้ในสนธิสัญญาระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง และที่จะป้องกันการใช้เด็กเพื่อการผลิต และค้าโดยผิดกฎหมายซึ่งสารเช่นนั้น

ข้อที่ ๓๔ : รัฐภาคีรับที่จะคุ้มครองเด็กจากการแสวงหาประโยชน์ทางเพศ และการกระทำทางเพศที่มีขอบทุกรูปแบบเพื่อการนี้ รัฐภาคีจะดำเนินมาตรการที่เหมาะสมทั้งปวง ทั้งมาตรการภายในประเทศ และมาตรการทวิภาคีและพหุภาคีเพื่อป้องกัน

ก) การชักจูง หรือบีบบังคับเด็กให้มีส่วนร่วมในกิจกรรมทางเพศใด ๆ ที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย

ข) การแสวงประโยชน์จากเด็กในการค้าประเวณี หรือการกระทำอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับเพศที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย

ค) การแสวงประโยชน์จากเด็กในการแสดงลามกอนาจาร และที่เกี่ยวกับสิ่งลามกอนาจาร

ข้อที่ ๓๕ : รัฐภาคีจะดำเนินมาตรการที่เหมาะสมทั้งปวง ทั้งในระดับประเทศระดับภูมิภาค และพหุภาคี เพื่อป้องกันการลักพา การขาย หรือการลักลอบค้าเด็ก ไม่ว่าจะด้วยวัตถุประสงค์ใด หรือในรูปแบบใด

ข้อที่ ๓๖ : รัฐภาคีจะคุ้มครองเด็กจากการถูกแสวงหาประโยชน์ทุกรูปแบบอื่นทั้งหมด ที่เป็นผลร้ายต่อสวัสดิภาพของเด็กไม่ว่าในด้านใด

ข้อที่ ๓๗ : รัฐภาคีประกันว่า

ก) จะไม่มีเด็กคนใดได้รับการทรมาน หรือถูกปฏิบัติ หรือลงโทษที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรม หรือต่ำช้า จะไม่มีการลงโทษประหารชีวิต หรือจำคุกตลอดชีวิตที่ไม่มีโอกาสจะได้รับการปล่อยตัว สำหรับความผิดที่กระทำโดยบุคคลที่มีอายุต่ำกว่าสิบแปดปี

ข) จะไม่มีเด็กคนใดถูกลิดรอนเสรีภาพโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย หรือโดยผลจากการจับกุมกักขังหรือจำคุกเด็กจะต้องเป็นไปตามกฎหมาย และจะใช้เป็นมาตรการสุดท้ายเท่านั้น และให้มีระยะเวลาที่สั้นที่สุดอย่างเหมาะสม

ค) เด็กทุกคนที่ถูกลิดรอนเสรีภาพจะได้รับการปฏิบัติด้วยมนุษยธรรม และด้วยความเคารพในศักดิ์ศรีแต่กำเนิดของมนุษย์ และในลักษณะที่คำนึงถึงความต้องการของบุคคลในวัยนั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เด็กทุกคนที่ถูกลิดรอนเสรีภาพจะถูกแยกต่างหากจากผู้ใหญ่ เว้นแต่จะพิจารณาเห็นว่าจะเป็นประโยชน์สูงสุดต่อเด็กที่จะไม่แยกเช่นนั้น และเด็กจะมีสิทธิที่จะคงการติดต่อกับครอบครัวทางหนังสือตอบโต้ และการเยี่ยมเยียน เว้นแต่ในสภาพการณ์พิเศษ

ง) เด็กทุกคนที่ถูกลิดรอนเสรีภาพมีสิทธิที่จะขอความช่วยเหลือทางกฎหมาย หรือทางอื่นที่เหมาะสมโดยพลัน ตลอดจนสิทธิที่จะคัดค้านความชอบด้วยกฎหมายของการลิดรอนเสรีภาพของเขาต่อศาล หรือหน่วยงานที่มีอำนาจอื่นที่เป็นอิสระและเป็นกลาง และที่จะได้รับคำวินิจฉัยโดยพลัน ต่อการดำเนินการเช่นว่า

ข้อที่ ๓๘ : ๑. รัฐภาคีรับที่จะเคารพ และประกันให้มีความเคารพต่อกฎเกณฑ์แห่งกฎหมายมนุษยธรรมระหว่างประเทศที่ใช้บังคับกับรัฐภาคี ในกรณีพิพาทกันด้วยอาวุธ ซึ่งเกี่ยวข้องกับเด็ก

๒. รัฐภาคีจะดำเนินมาตรการที่สามารถกระทำได้ทั้งปวงที่จะประกันว่าบุคคลที่มีอายุไม่ถึง ๑๕ ปี จะไม่มีส่วนร่วมโดยตรงในการกระทำอันเป็นปฏิปักษ์ต่อกัน

๓. รัฐภาคีจะหลีกเลี่ยงการเกณฑ์บุคคลใด ๆ ที่มีอายุไม่ถึง ๑๕ ปี เข้าประจำกองทัพ ในการเกณฑ์บุคคลที่มีอายุถึง ๑๕ ปีแต่ไม่ถึง ๑๘ ปีนั้น รัฐภาคีจะพยายามเกณฑ์บุคคลที่มีอายุมากที่สุดก่อน

๔. ตามพันธกรณีภายใต้กฎหมายมนุษยธรรมระหว่างประเทศในอันที่จะคุ้มครองประชาชนพลเรือนในการพิพาทกันด้วยอาวุธนั้น รัฐภาคีจะดำเนินมาตรการที่สามารถกระทำได้ทั้งปวง ที่จะประกันให้ความคุ้มครอง และดูแลเด็กที่ได้รับผลกระทบจากการพิพาทกันด้วยอาวุธ

ข้อที่ ๓๙ : รัฐภาคีจะดำเนินมาตรการที่เหมาะสมทั้งปวง ที่จะส่งเสริมการฟื้นฟูทั้งทางร่างกายและจิตใจ และการกลับคืนสู่สังคมของเด็กที่ได้รับเคราะห์จากการละเลยในรูปแบบใด ๆ การแสวงหาประโยชน์การกระทำอันมิชอบ การทรมานหรือการลงโทษ หรือการปฏิบัติที่โหดร้าย

ไร้มนุษยธรรมหรือตํ่าช้าโดยรูปแบบอื่น หรือการพิพาทกันด้วยอาวุธ การฟื้นฟูหรือการกลับคืนสู่สังคมดังกล่าว จะเกิดขึ้นในสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมสุขภาพ การเคารพตนเอง และศักดิ์ศรีของเด็ก

ข้อที่ ๔๐ : ๑. รัฐภาคียอมรับสิทธิของเด็กทุกคนที่ถูกกล่าวหา ตั้งข้อหา หรือถูกถือได้ว่าได้ฝ่าฝืนกฎหมายอาญา ที่จะได้รับการปฏิบัติต่อในลักษณะที่สอดคล้องกับการส่งเสริมความสำนึกในศักดิ์ศรีและคุณค่าของเด็ก ซึ่งจะเสริมความเคารพของเด็กต่อสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐานของผู้อื่น และในลักษณะที่ต้องคำนึงถึงอายุของเด็กและความปรารถนาที่จะส่งเสริมการกลับคืนสู่สังคม และการมีบทบาทเชิงสร้างสรรค์ของเด็กในสังคม

๒. เพื่อการนี้ และโดยคำนึงถึงบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับตราสารระหว่างประเทศ รัฐภาคีประกันว่า

ก) จะไม่มีเด็กคนใดถูกกล่าวหา ตั้งข้อหา หรือถูกถือได้ว่าได้ฝ่าฝืนกฎหมายอาญาโดยเหตุแห่งการกระทำหรืองดเว้นการกระทำ ซึ่งไม่ต้องห้ามตามกฎหมายภายในหรือกฎหมายระหว่างประเทศ ในขณะที่การกระทำหรืองดเว้นการกระทำนั้นเกิดขึ้น

ข) เด็กทุกคนถูกกล่าวหา หรือตั้งข้อหาว่าได้ฝ่าฝืนกฎหมายอาญาอย่างน้อยที่สุดจะได้รับหลักประกันดังต่อไปนี้

๑. ได้รับการสันนิษฐานว่าบริสุทธิ์ จนกว่าจะได้รับการพิสูจน์ว่ามีความผิดตามกฎหมาย

๒. ได้รับการแจ้งข้อหาทันทีและโดยตรง และในกรณีที่เหมาะสมโดยบิดามารดาหรือผู้ปกครองตามกฎหมาย และจะได้รับความช่วยเหลือทางกฎหมาย หรือทางอื่นที่เหมาะสม เพื่อการเตรียมและการสู้คดีของเด็ก

๓. ได้รับการตัดสินใจโดยไม่ชักช้า โดยหน่วยงานหรือองค์กรทางตุลาการที่มีอำนาจเป็นอิสระและเป็นกลาง ในการพิจารณาความอย่างยุติธรรมตามกฎหมาย ทั้งนี้ ให้ความช่วยเหลือทางกฎหมายหรือทางอื่นที่เหมาะสม เว้นเสียแต่เมื่อพิจารณาเห็นว่าจะไม่เป็นประโยชน์สูงสุดกับเด็ก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เมื่อคำนึงถึงอายุของเด็ก หรือสถานการณ์ บิดามารดาหรือผู้ปกครองตามกฎหมาย

๔. จะไม่ถูกบังคับให้เบิกความหรือสารภาพผิด สามารถซักถามหรือซักค้านพยาน และให้พยานของตนเข้ามามีส่วนร่วม และให้มีการซักถามพยานแทนตนภายใต้เงื่อนไขแห่งความเท่าเทียมกัน

๕. หากพิจารณาว่าได้มีการฝ่าฝืนกฎหมายอาญา ก็ให้การวินิจฉัยหรือมาตรการใดที่กำหนดโดยผลของการวินิจฉัยนั้น ได้รับการทบทวนโดยหน่วยงานหรือองค์กรตุลาการที่มีอำนาจเป็นอิสระและเป็นกลางในระดับสูงขึ้นไป

๖. ให้ความช่วยเหลือของล่ามโดยไม่คิดมูลค่า หากเด็กไม่สามารถเข้าใจ หรือพูดภาษาที่ใช้อยู่

๗. ในทุกขั้นตอนของกระบวนการพิจารณา ให้เคารพต่อเรื่องส่วนตัวของเด็กอย่างเต็มที่

๓. รัฐภาคีจะหาทางส่งเสริมให้มีการตรากฎหมาย กำหนดกระบวนการวิธีพิจารณา จัดตั้งหน่วยงานและสถาบัน ซึ่งจะใช้เป็นกรณีเฉพาะกับเด็กที่ถูกกล่าวหา ตั้งข้อหา หรือถูกถือว่าได้ฝ่าฝืน กฎหมายอาญา และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง

ก) การกำหนดอายุขั้นต่ำ ซึ่งเด็กที่มีอายุน้อยกว่านั้นจะถูกถือว่าไม่มีความสามารถที่จะฝ่าฝืนกฎหมายอาญาได้

ข) เมื่อเห็นว่าเหมาะสมและเป็นที่ยอมรับว่าให้กำหนดมาตรการที่จะใช้กับเด็กเหล่านั้น โดยไม่ต้องอาศัยกระบวนการทางตุลาการ ทั้งนี้โดยมีเงื่อนไขว่าสิทธิมนุษยชน และการคุ้มครองตามกฎหมาย จะได้รับการเคารพอย่างเต็มที่อยู่

๔. การดำเนินงานต่าง ๆ เช่น คำสั่งให้มีการดูแล แนะแนว และควบคุม การให้คำปรึกษา การภาคทัณฑ์ การอุปการะดูแล แผนงานการศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพ และทางอื่น นอกเหนือจากการให้สถาบันเป็นผู้ดูแล จะต้องมิใช่เพื่อบริการที่เด็กจะได้รับการปฏิบัติ ในลักษณะที่เหมาะสมแก่ความเป็นอยู่ที่ดีของเด็ก และได้สัดส่วนกับทั้งสภาพการณ์ และความผิดของเด็ก

ข้อที่ ๔๑ : ไม่มีส่วนใดในอนุสัญญานี้ จะมีผลกระทบต่อบทบัญญัติใด ๆ ซึ่งขัดขวางให้สิทธิของเด็กบังเกิดผลมากกว่า ซึ่งอาจปรากฏอยู่ใน

- กฎหมายของรัฐภาคี หรือ
- กฎหมายระหว่างประเทศที่มีผลใช้บังคับกับรัฐนั้น

ส่วนที่ ๒

ข้อที่ ๔๒ : รัฐภาคีรับที่จะดำเนินการให้หลักการและบทบัญญัติในอนุสัญญานี้ เป็นที่รับรู้กันอย่างกว้างขวาง ทั้งแก่ผู้ใหญ่และเด็ก ด้วยวิธีการที่เหมาะสมและจริงจัง

ข้อที่ ๔๓ : ๑. เพื่อวัตถุประสงค์ในการตรวจสอบความคืบหน้าของรัฐภาคี ในการทำให้พันธกรณีซึ่งจะต้องดำเนินการตามอนุสัญญานี้บังเกิดผล ให้มีการจัดตั้งคณะกรรมการว่าด้วยสิทธิเด็กขึ้น ซึ่งจะทำหน้าที่ดังที่กำหนดไว้ต่อไป

๒. ให้คณะกรรมการ ประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญสิบคน ที่มีสถานะทางศีลธรรมสูง และเป็นที่ยอมรับในความสามารถในด้านที่อนุสัญญานี้ครอบคลุมถึง รัฐภาคีจะเลือกตั้งสมาชิกจากคณะกรรมการจากคนชาติของตน และสมาชิกของคณะกรรมการนี้จะทำหน้าที่ในฐานะส่วนตัว ทั้งนี้ ให้คำนึงถึงการกระจายทางภูมิศาสตร์อย่างเป็นธรรม และคำนึงถึงระบบกฎหมายหลัก

๓. ให้มีการเลือกตั้งของสมาชิกของคณะกรรมการ โดยการลงคะแนนลับ จากรายชื่อบุคคลที่ได้รับการเสนอชื่อโดยรัฐภาคี รัฐภาคีแต่ละรัฐอาจเสนอชื่อบุคคลจากคนชาติของตนได้หนึ่งคน

๔. การเลือกตั้งคณะกรรมการครั้งแรก จะมีขึ้นไม่ช้ากว่าหกเดือนหลังจากวันที่อนุสัญญานี้มีผลบังคับใช้ และหลังจากนั้นให้มีการเลือกตั้งอีกทุกสองปี อนึ่งอย่างน้อยสี่เดือนก่อนวันเลือกตั้งแต่ละครั้ง เลขาธิการสหประชาชาติจะทำหนังสือเชิญรัฐภาคีให้เสนอชื่อบุคคลผู้สมัครภายในสองเดือน หลังจากนั้นเลขาธิการฯ จะจัดทำรายชื่อตามลำดับอักษรของผู้ที่ได้รับการเสนอชื่อบุคคลโดยระบุถึงรัฐภาคีที่เป็นผู้เสนอชื่อบุคคล และส่งรายชื่อไปยังรัฐภาคีอนุสัญญานี้

๕. การเลือกตั้งจะกระทำขึ้นในการประชุมของรัฐสภา ซึ่งจัดโดยเลขาธิการฯ สำนักงานใหญ่องค์การสหประชาชาติ ในการประชุมดังกล่าว ซึ่งสองในสามของรัฐสภา ประกอบขึ้นเป็นองค์ประชุมนั้น บุคคลที่ได้รับเลือกตั้งให้เป็นสมาชิกของคณะกรรมการ คือ ผู้ที่ได้รับคะแนนเสียงมากที่สุด และได้รับเสียงข้างมากเด็ดขาดจากผู้แทนรัฐสภาที่เข้าร่วมและออกเสียง

๖. สมาชิกของคณะกรรมการจะได้รับเลือกตั้งให้อยู่ในวาระคราวละสี่ปี และจะมีสิทธิได้รับเลือกตั้งซ้ำหากได้รับการเสนอนามอีก สมาชิกห้าคนของสมาชิกทั้งหมดที่ได้รับการเลือกตั้งในครั้งแรกจะหมดวาระเมื่ออยู่ในตำแหน่งครบสองปี ประธานของที่ประชุมจะเป็นผู้เลือกนามของสมาชิกทั้งห้า นั้น โดยการจับฉลากทันทีหลังจากการเลือกตั้งครั้งแรก

๗. หากมีสมาชิกคนใดของคณะกรรมการเสียชีวิต หรือลาออก หรือประกาศว่าไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการได้อีกต่อไปไม่ว่าด้วยเหตุผลใด รัฐสภาที่เสนอนามสมาชิกผู้นั้นจะแต่งตั้งผู้เชี่ยวชาญอีกคนหนึ่งจากบรรดาคณาชาติของตนเพื่อทำหน้าที่ตามวาระที่เหลือ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความเห็นชอบของคณะกรรมการ

๘. คณะกรรมการจะกำหนด ระเบียบ ข้อบังคับการประชุมของตนเอง

๙. คณะกรรมการจะเลือกเจ้าหน้าที่ของตน โดยมีวาระสองปี

๑๐. การประชุมของคณะกรรมการ โดยปกติจะจัด ณ สำนักงานใหญ่ องค์การสหประชาชาติ หรือ ณ สถานที่อื่นที่สะดวกซึ่งกำหนดโดยคณะกรรมการ โดยปกติ คณะกรรมการจะประชุมเป็นประจำทุกปี ระยะเวลาการประชุมของคณะกรรมการจะได้รับการกำหนด และทบทวนในกรณีที่เป็น โดยการประชุมของรัฐสภาของอนุสัญญาฯ นี้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความเห็นชอบของสมัชชาใหญ่

๑๑. เลขาธิการสหประชาชาติจะจัดเจ้าหน้าที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็น สำหรับการปฏิบัติงานที่มีประสิทธิผลของคณะกรรมการภายใต้อนุสัญญาฯ นี้

๑๒. โดยความเห็นชอบของสมัชชาใหญ่ สมาชิกของคณะกรรมการที่จัดตั้งขึ้นภายใต้อนุสัญญาฯ นี้ จะได้รับเงินตอบแทนจากแหล่งเงินของสหประชาชาติ ตามข้อกำหนด และเงื่อนไขที่สมัชชาใหญ่เป็นผู้กำหนด

ข้อที่ ๔๔ : ๑. รัฐภาครับที่จะเสนอรายงานต่อคณะกรรมการ โดยผ่านเลขาธิการสหประชาชาติในเรื่องมาตรการต่าง ๆ ที่รัฐบาลรับเอา ซึ่งทำให้สิทธิได้รับการรับรองในอนุสัญญาฯ นี้บังเกิดผล และในเรื่องความคืบหน้าของการใช้สิทธิเหล่านั้น

ก) ภายในสองปี นับจากวันที่อนุสัญญาฯ นี้มีผลใช้บังคับต่อรัฐภาคีที่เกี่ยวข้อง

ข) ทุก ๆ ห้าปี หลังจากนั้น

๒. รายงานที่สร้างขึ้นตามข้อนี้ จะระบุถึงปัจจัยและปัญหาต่าง ๆ ถ้ามีที่ส่งผลกระทบต่อระดับการปฏิบัติตามพันธกรณีตามอนุสัญญาฯ นี้ ให้รายงานเหล่านั้นมีข้อมูลข่าวสารเพียงพอสำหรับให้คณะกรรมการเข้าใจอย่างถ่องแท้ถึงการดำเนินตามอนุสัญญาฯ ในประเทศที่เกี่ยวข้องด้วย

๓. รัฐภาคีที่ได้เสนอรายงานฉบับแรกเริ่มที่สมบูรณ์ให้แก่คณะกรรมการแล้ว ไม่จำเป็นต้องให้ข้อมูลข่าวสารพื้นฐานที่ได้ให้ไว้แล้วแต่ต้นอีกในรายงานฉบับต่อ ๆ ไป ที่เสนอตามนัยแห่งวรรค ๑ (ข) ของข้อนี้

๔. คณะกรรมการอาจขอข้อมูลข่าวสาร ที่เกี่ยวกับการดำเนินการตามอนุสัญญานี้ เพิ่มเติมจากรัฐภาคี

๕. คณะกรรมการจะรายงานกิจกรรมของตนต่อสมัชชาใหญ่สหประชาชาติ โดยผ่านคณะมนตรีเศรษฐกิจและสังคมทุก ๆ สองปี

๖. รัฐภาคีจะทำให้รายงานดังกล่าว เป็นที่ทราบกันอย่างกว้างขวางในประเทศตน

ข้อที่ ๔๕ : เพื่อส่งเสริมการปฏิบัติตามอนุสัญญาอย่างมีประสิทธิภาพ และเพื่อสนับสนุนความร่วมมือระหว่างประเทศในด้านที่อนุสัญญาครอบคลุมถึง

ก) ทบวงการชำนัญพิเศษต่าง ๆ องค์กรทุนเพื่อเด็กแห่งสหประชาชาติ และองค์กรอื่น ๆ ของสหประชาชาติ มีสิทธิเข้าร่วมในการพิจารณาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามบทบัญญัติต่าง ๆ ของอนุสัญญานี้ที่อยู่ในขอบข่ายอำนาจขององค์กรเหล่านั้น คณะกรรมการอาจเชิญทบวงการชำนัญพิเศษ องค์กรทุนเพื่อเด็กแห่งสหประชาชาติและองค์กรที่มีอำนาจอื่น ๆ ซึ่งคณะกรรมการพิจารณาว่าเหมาะสมมาให้คำปรึกษาเฉพาะด้าน ในเรื่องการปฏิบัติตามอนุสัญญานี้ในเรื่องที่อยู่ในขอบข่ายอำนาจขององค์กรเหล่านั้น คณะกรรมการอาจเชิญทบวงการชำนัญพิเศษ องค์กรทุนเพื่อเด็กแห่งสหประชาชาติ และองค์กรของสหประชาชาติอื่น ๆ ให้เสนอรายงานเรื่องการปฏิบัติตามอนุสัญญาในเรื่องที่อยู่ในขอบข่ายกิจกรรมขององค์กรนั้น ๆ

ข) คณะกรรมการจะนำส่งรายงานใด ๆ จากรัฐภาคีที่มีคำร้อง หรือที่ระบุความต้องการคำปรึกษา หรือความช่วยเหลือทางเทคนิค พร้อมด้วยข้อสังเกตและข้อเสนอแนะของคณะกรรมการต่อคำร้องขอ หรือข้อระบุความต้องการเหล่านั้น หากมีไปยังทบวงการชำนัญพิเศษ องค์กรทุนเพื่อเด็กแห่งสหประชาชาติ และองค์กรที่มีอำนาจอื่น ๆ ตามที่พิจารณาเห็นเหมาะสม

ค) คณะกรรมการอาจเสนอแนะต่อสมัชชาใหญ่ ขอให้เลขาธิการฯ ดำเนินการศึกษาในนามคณะกรรมการในประเด็นเฉพาะที่เกี่ยวกับสิทธิของเด็ก

ง) คณะกรรมการอาจจัดทำข้อเสนอแนะและข้อเสนอแนะทั่วไป โดยอาศัยข้อมูลข่าวสารที่ได้รับตามข้อ ๔๔ และ ๔๕ ของอนุสัญญานี้ ข้อเสนอแนะและข้อเสนอแนะทั่วไปดังกล่าว จะถูกส่งไปให้รัฐภาคีที่เกี่ยวข้อง และรายงานไปยังสมัชชาใหญ่พร้อมข้อวิจารณ์จากรัฐภาคีหากมี

ส่วนที่ ๓

ข้อที่ ๔๖ : อนุสัญญานี้จะเปิดให้มีการลงนามโดยรัฐทั้งปวง

ข้อที่ ๔๗ : อนุสัญญานี้ต้องได้รับการสัตยาบัน เลขาธิการสหประชาชาติจะเป็นผู้เก็บรักษาสัตยาบันสาร

ข้อที่ ๔๘ : อนุสัญญานี้จะยังคงเปิดสำหรับการภาคยานุวัติโดยรัฐ เลขาธิการสหประชาชาติจะเป็นผู้เก็บรักษาภาคยานุวัติสาร

ข้อที่ ๔๙ : ๑. อนุสัญญานี้จะมีผลใช้บังคับในวันที่สามสิบ นับจากวันที่สัตยาบันสารหรือภาคยานุวัติสารฉบับที่ยี่สิบได้มอบไว้กับเลขาธิการสหประชาชาติ

๒. สำหรับรัฐแต่ละรัฐที่ให้สัตยาบันหรือภาคยานุวัติอนุสัญญานี้ ภายหลังจากการมอบสัตยาบันสารหรือภาคยานุวัติสารฉบับที่ยี่สิบไว้แล้ว อนุสัญญานี้จะมีผลใช้บังคับกับรัฐนั้น ๆ ในวันที่สามสิบนับจากวันที่รัฐนั้นได้มอบสัตยาบันสารหรือภาคยานุวัติสาร

ข้อที่ ๕๐ : ๑. รัฐภาคีใดๆ อาจเสนอข้อแก้ไข และยื่นต่อเลขาธิการสหประชาชาติจากนั้น เลขาธิการสหประชาชาติจะต้องส่งข้อแก้ไขที่เสนอมานั้นต่อรัฐภาคีต่าง ๆ พร้อมกับคำร้องขอให้รัฐภาคี ระบุว่า ตนต้องการให้มีการประชุมของรัฐภาคีเพื่อวัตถุประสงค์ในการพิจารณาและลงคะแนนเสียง ต่อข้อเสนอแนะหรือไม่ ในกรณีที่ภายในสี่เดือนนับจากวันที่ได้ส่งข้อเสนอแนะ มีรัฐภาคีจำนวนอย่างน้อย ที่สุดหนึ่งในสามเห็นด้วยกับการจัดประชุมดังกล่าว เลขาธิการสหประชาชาติจะจัดประชุมภายใต้ การสนับสนุนของสหประชาชาติ ข้อแก้ไขใด ๆ ที่รัฐภาคีส่วนใหญ่ซึ่งเข้าประชุม และลงคะแนนเสียง ในการประชุมได้รับเอาไว้ จะถูกเสนอต่อสมัชชาใหญ่เพื่อให้ความเห็นชอบ

๒. ข้อแก้ไขที่ได้รับการรับเอาตามวรรค ๑ ของข้อนี้ จะมีผลใช้บังคับเมื่อได้รับความเห็นชอบจากสมัชชาใหญ่สหประชาชาติ และได้รับการยอมรับโดยเสียงส่วนใหญ่จำนวนสองในสาม ของรัฐภาคี

๓. เมื่อข้อแก้ไขนี้มีผลใช้บังคับ ข้อแก้ไขนั้นจะมีผลผูกพันกับรัฐภาคี ที่ให้การยอมรับ รัฐภาคีอื่นจะยังคงผูกพันตามบทบัญญัติของอนุสัญญานี้ และตามข้อแก้ไข ก่อนหน้านั้นใด ๆ ที่รัฐภาคีดังกล่าวได้ให้การยอมรับแล้ว

ข้อที่ ๕๑ : ๑. เลขาธิการสหประชาชาติจะรับและเวียนให้รัฐทั้งปวง ซึ่งด้วยบทข้อสงวน ที่รัฐได้กำหนดไว้เมื่อเวลาให้สัตยาบันหรือภาคยานุวัติ

๒. ห้ามมิให้ตั้งข้อสงวนที่ไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และความมุ่งหมาย ของอนุสัญญานี้

๓. อาจถอนข้อสงวนในเวลาใดก็ได้ โดยการแจ้งการถอนนั้นแก่เลขาธิการ สหประชาชาติ ซึ่งจะแจ้งให้รัฐทั้งปวงทราบต่อไป การแจ้งดังกล่าวมีผลตั้งแต่วันที่เลขาธิการ สหประชาชาติได้รับการแจ้งนั้น

ข้อที่ ๕๒ : รัฐภาคีอาจบอกเลิกอนุสัญญานี้ โดยการแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรไปยัง เลขาธิการสหประชาชาติ การบอกเลิกจะมีผลหนึ่งปีหลังจากวันที่เลขาธิการสหประชาชาติได้รับการแจ้ง ดังกล่าว

ข้อที่ ๕๓ : เลขาธิการสหประชาชาติได้รับแต่งตั้งให้เป็นผู้เก็บรักษาอนุสัญญานี้

ข้อที่ ๕๔ : • ต้นฉบับของอนุสัญญานี้ ซึ่งทำไว้เป็นภาษาอาหรับ จีน อังกฤษ ฝรั่งเศส รัสเซีย และสเปน มีความถูกต้องเท่าเทียมกัน จะเก็บรักษาไว้กับเลขาธิการสหประชาชาติ

• เพื่อเป็นพยานแก่การนี้ ผู้มีอำนาจเต็มที่ลงนามข้างท้ายนี้ซึ่งได้รับมอบอำนาจ โดยชอบจากรัฐบาลของตนได้ลงนามในอนุสัญญานี้

สภาเด็กและเยาวชนในประเทศต่าง ๆ^{*}

หลังจากประกาศใช้พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐ สภาเด็กและเยาวชนจึงเกิดขึ้นในประเทศไทย การดำเนินงานด้านเด็กและเยาวชนของสภาเด็กและเยาวชนบางจังหวัดสามารถนำมาศึกษาเป็นกรณีตัวอย่างได้เป็นจำนวนมาก ที่สะท้อนให้เห็นถึงประโยชน์สูงสุดที่ประเทศไทยจะได้รับจากการเลือกตัวแทนสภาเด็กและเยาวชนระดับอำเภอ จังหวัด และประเทศ คุณสมบัติเด่นเฉพาะจะเกิดขึ้นมากมายในเรื่องของจิตอาสา จิตสาธารณะ บุคลิกภาพประชาธิปไตย ภาวะความเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี เด็กและเยาวชนจะผ่านกระบวนการขัดเกลาจากสังคมรอบข้างด้วยโครงการ กิจกรรมที่หลากหลายที่คิดค้นกันขึ้นมา และลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง มีความสำเร็จและก้าวหน้าพอสมควรถึงแม้จะมีปัญหาและอุปสรรคอยู่บ้าง เช่น งบประมาณและแหล่งทุนที่มีอย่างจำกัด การเอาใจใส่จากหน่วยงานที่รับผิดชอบดูแลตามกฎหมาย ยังไม่ส่งเสริมและให้การสนับสนุนอย่างเต็มที่ การสนับสนุนจากองค์กรต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชนยังอยู่ในขอบเขตจำกัด และความรู้และประสบการณ์ในการทำงานยังน้อย เป็นต้น แต่ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องได้มีความพยายามที่จะช่วยเหลือสภาเด็กและเยาวชนทุกระดับให้เข้มแข็ง อิสระและมีเอกลักษณ์ของตนเองในที่สุด

เพื่อให้เห็นตัวอย่างสภาเด็กและเยาวชนในประเทศต่าง ๆ ที่แต่ละประเทศให้ความสำคัญในเรื่องนี้ไว้ นายกิตติ สมานไทย ผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมและพิทักษ์เด็กและเยาวชนผู้ด้อยโอกาสคนพิการ และผู้สูงอายุ กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ได้นำเสนอรูปแบบของสภาเด็กและเยาวชนในประเทศต่าง ๆ เพื่อการศึกษาเปรียบเทียบดังนี้

สาธารณรัฐประชาชนจีน

สหพันธ์เยาวชนแห่งชาติจีน (AI - China Youth Federation หรือ ACYF) ก่อตั้งขึ้นเมื่อวันที่ ๔ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๙๒ เป็นองค์กรของประชาชนภายใต้การนำของพรรคคอมมิวนิสต์จีน (ประธานาธิบดีจีน หูจิ่นเทา เป็นอดีตประธานสหพันธ์เยาวชนแห่งชาติจีน)

ACYF จะประกอบด้วยองค์กรเครือข่ายที่เรียกว่าสหพันธ์เยาวชนในระดับต่าง ๆ ตั้งแต่ระดับมณฑล (Province) ระดับอำเภอ (Country) ระดับเมือง (City) ซึ่งจะมีการทำงานเชื่อมโยงด้านนโยบาย ตั้งแต่ระดับชาติลงมาในแนวทางเดียวกัน แต่การปฏิบัติงานในแต่ละระดับก็จะสามารถดำเนินการได้โดยหน่วยงานแต่ละระดับเอง ทั้งในเรื่องการบริหารจัดการและงบประมาณ นอกจากนี้การเชื่อมโยงเครือข่ายเกิดจากการมีผู้แทนเยาวชน/ผู้ทำงานเยาวชนจากระดับต่าง ๆ อยู่ในระดับที่กว้างขึ้น

---

^{*} ที่มา : เอกสารวิชาการ เรื่อง “สภาเด็กและเยาวชนกับการมีส่วนร่วมในทางการเมือง The Political participation of The youth council of Thailand”, โดย นายวัลลภ ตั้งคณานุรักษ์, การฝึกอบรมหลักสูตรนิติธรรมเพื่อประชาธิปไตย, วิทยาลัยรัฐธรรมนุญ สำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ, หน้า ๘ - ๑๑

เช่น มีผู้แทนสหพันธ์เยาวชนชุมชนจากทุกชุมชนอยู่ในสหพันธ์เยาวชนเมือง มีผู้แทนสหพันธ์เยาวชนทุกมณฑลอยู่ในสหพันธ์เยาวชนแห่งชาติ ซึ่งผู้แทนในแต่ละระดับนี้จะเลือกตั้งตัวแทนเพื่อปฏิบัติหน้าที่ในคณะกรรมการเยาวชนต่อไป

โครงสร้างการบริหารของ ACYF จะประกอบด้วยตัวแทนที่ได้รับการเลือกตั้งจากระดับล่างขึ้นมาเป็นตัวแทนในระดับประเทศ และมีวาระผลัดเปลี่ยนหมุนเวียนกันทุก ๕ ปี

นอกจากนั้น ACYF ยังมีองค์กรสมาชิกอื่น ๆ ที่ทำงานด้านเยาวชนเฉพาะเรื่อง เช่น The Chinese Young Volunteers Association, The Chinese Young Entrepreneur Association ฯลฯ องค์กรเหล่านี้เน้นงานด้านอาสาสมัคร ที่เยาวชนในภาคส่วนต่าง ๆ จะมีส่วนช่วยในการพัฒนาประเทศจากสถานะที่ตนเองเป็นอยู่ และนอกจากนี้ยังมีผู้แทนเยาวชนจากทุกภาคส่วนของสังคม ได้แก่ สถานประกอบการ (เช่น ท่าอากาศยาน โรงงาน) บริษัทเอกชน สถาบันการศึกษา เป็นต้น เข้าไปเป็นตัวแทนในคณะกรรมการด้วย เพื่อทำหน้าที่บริหารด้านการส่งผ่านนโยบายด้านการพัฒนาเยาวชนจากพรรคคอมมิวนิสต์จีนลงไปสู่แนวทางปฏิบัติในทุกระดับ

ปัจจัยความสำเร็จของงานเยาวชนในประเทศจีนนั้น นับว่าจะเกิดจากการจัดโครงสร้างที่ชัดเจนในการจัดตั้งหน่วยงานเทียบเท่าระดับกระทรวง ซึ่งดูแลภาพรวมในเรื่องนโยบายระดับประเทศ ขณะเดียวกันการบริหารนโยบายเกิดจากการมีส่วนร่วมของหน่วยงานเครือข่ายทั่วประเทศ และการมีส่วนร่วมของเยาวชนในทุกระดับ ที่จะนำนโยบายที่ผู้บริหารประเทศกำหนดไปปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม

สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม

สหภาพเยาวชนคอมมิวนิสต์โฮจิมินห์ (Ho Chi Communist Youth Union) ก่อตั้งขึ้นเมื่อวันที่ ๒๖ มีนาคม พ.ศ. ๒๔๗๔ เป็นองค์กรภาคการเมืองและสังคมของเยาวชนเวียดนามภายใต้การนำและการฝึกฝนจากพรรคคอมมิวนิสต์เวียดนามและอดีตประธานาธิบดีโฮจิมินห์

สมาชิกของสหภาพประกอบด้วยเยาวชนผู้นำที่มีหัวก้าวหน้าและต่อสู้เพื่ออุดมการณ์ของพรรค เป้าหมายของความเป็นเอกราชของชาติและลัทธิสังคมนิยม

ขณะเดียวกัน หน่วยงานที่เรียกว่า สหพันธ์เยาวชนแห่งชาติเวียดนาม (Vietnam Youth Federation หรือ VYF) จะทำหน้าที่เป็นองค์กรกลางเทียบเท่าระดับกระทรวงที่ดูแลงานด้านเยาวชนขึ้นกับคณะกรรมการพรรคคอมมิวนิสต์เวียดนาม และมีโครงสร้างเช่นเดียวกับสหพันธ์เยาวชนแห่งชาติจีน โดยในสถาบันต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นภาครัฐ ภาคเอกชน สถาบันการศึกษา บริษัท ฯลฯ ต่างมีชมรมหรือ Youth Association ซึ่งจะเป็นเวที/พื้นที่สำหรับเยาวชนในการทำงานด้านอาสาสมัครเพื่อพัฒนาตนเองและพัฒนาประเทศทุกแห่ง

ปัจจัยความสำเร็จของงานเยาวชนในเวียดนามนั้น นอกจากความยึดมั่นในอุดมการณ์ความรักชาติและผู้นำแล้ว การมีพื้นที่ให้เยาวชนได้แสดงออกและมีส่วนร่วมในการบริหารด้านเยาวชนเอง นับเป็นเรื่องที่สำคัญและสอดคล้องกับความต้องการของกลุ่มเป้าหมายอีกด้วย

สาธารณรัฐสิงคโปร์

สภาเยาวชนสิงคโปร์ (National Council หรือ NYC) เป็นหน่วยงานภาครัฐภายใต้รัฐบาลสิงคโปร์ หัวหน้าหน่วยงานในตำแหน่งประธานสภา ได้แก่ เลขาธิการรัฐสภา และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพัฒนา ชุมชน เยาวชน และกีฬา กรรมการสภาประกอบด้วยกระทรวงต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง หน่วยงานเยาวชน สถาบันการศึกษา หน่วยงานสวัสดิการอาสาสมัคร สื่อ และหน่วยงานภาคเอกชน ทำหน้าที่ในการพัฒนาเยาวชนของประเทศ โดยการดำเนินโครงการต่าง ๆ การสนับสนุนด้านงบประมาณ โดยมุ่งเน้นการพัฒนาทักษะความเป็นผู้นำของเยาวชนในชุมชน และการเพิ่มศักยภาพในการพึ่งพาตนเองได้ให้กับเยาวชนกลุ่มต่าง ๆ และเยาวชนที่อยู่ในกลุ่มเสี่ยง

NYC เป็นหน่วยงานประสานงานด้านเยาวชนระดับชาติ จึงเน้นที่จะให้การสนับสนุนทางด้านวิชาการ เช่น การทำวิจัยและศึกษา การจัดทำสื่อสิ่งพิมพ์ การพัฒนาเครื่องมือและทรัพยากร เพื่อพัฒนาเยาวชนและหน่วยงานเยาวชนภาคส่วนต่าง ๆ

ปัจจัยความสำเร็จของงานเยาวชนในสิงคโปร์ เกิดจากความสำเร็จของการพัฒนาศักยภาพเยาวชนให้เป็นทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพ ขณะเดียวกันรัฐบาลยังให้ความสำคัญกับการสร้างชุมชนที่แวดล้อมเยาวชนให้เอื้อต่อการพัฒนาและพึ่งพาตนเองได้ และเปิดโอกาสให้เยาวชนมีส่วนร่วมในทุกขั้นตอนของการพัฒนา ตั้งแต่การกำหนดนโยบาย แผนงาน/โครงการ ไปจนถึงการนำไปสู่การปฏิบัติ

ประเทศญี่ปุ่น

หน่วยงานรับผิดชอบ คือ National Assembly for Youth Development หรือ NAYD ร่วมกับหน่วยงานระดับจังหวัด (Prefecture) และเมือง (Municipality) และหน่วยงานเยาวชนอื่น ๆ ทั่วประเทศ

แนวนโยบายหลักในการดำเนินงาน

๑. ส่งเสริมสภาวะแวดล้อมที่เหมาะสมให้เยาวชนสามารถพัฒนาตนเองได้
๒. เปิดโอกาสให้เยาวชนและดำเนินโครงการ/กิจกรรมต่าง ๆ โดยการมีส่วนร่วมของเยาวชน ในการร่วมคิด ร่วมตัดสินใจ และร่วมดำเนินการ ด้วยการริเริ่มของเยาวชนเอง
๓. เปิดโอกาสให้เยาวชนได้แลกเปลี่ยนและมีส่วนร่วมในการพบปะแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับผู้คนต่างวัยและมีความแตกต่างกันทางพื้นฐานด้านวัฒนธรรม
๔. สร้างโอกาสให้เยาวชนได้เตรียมตนเองเพื่ออุทิศตนให้กับชุมชนและสังคมโลก
๕. สนับสนุนให้ผู้ปกครองซึ่งมีหน้าที่โดยตรง ได้มีบทบาทที่ถูกต้องในการเลี้ยงดูเด็ก
๖. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมและความร่วมมือของภาคีทุกภาคส่วนในสังคม โดยเฉพาะผู้ใหญ่ที่มีความประสงค์จะช่วยพัฒนาเยาวชน
๗. สนับสนุนสถานศึกษา รัฐบาลท้องถิ่น และหน่วยงานต่าง ๆ ให้เกิดความร่วมมือและร่วมกันพัฒนาเยาวชน
๘. รวบรวมและเผยแพร่ข้อมูลเพื่อการพัฒนาเยาวชน

๙. ให้ความรู้และฝึกอบรมผู้ทำงานเยาวชนและผู้นำเยาวชนซึ่งปฏิบัติงานเกี่ยวข้องโดยตรงกับการพัฒนาเยาวชน

๑๐. ส่งเสริมความร่วมมือโดยใกล้ชิดระหว่างองค์การและหน่วยงานด้านการพัฒนาเยาวชนทั้งในประเทศและระหว่างประเทศ

คุณลักษณะ ๑๐ ประการที่รัฐบาลญี่ปุ่นต้องการปลูกฝังให้เด็กและเยาวชน

๑. ตรงต่อเวลา
๒. มีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย
๓. มีความกระตือรือร้นในการทำงาน
๔. มีความสะอาด และเป็นระเบียบ
๕. อ่อนน้อมถ่อมตน
๖. ประหยัด
๗. มีความละเอียดรอบคอบในการทำงาน
๘. ซื่อสัตย์สุจริต
๙. ไม่นำเรื่องส่วนตัวและหน้าที่รับผิดชอบมาปะปนกัน
๑๐. ทำงานเป็นทีม

การทำคนญี่ปุ่นให้มีคุณลักษณะดังกล่าว เป็นความร่วมมือกันของทุกภาคส่วนตั้งแต่สถาบันครอบครัวต้องเป็นตัวอย่างที่ดีให้กับลูก สถานศึกษาจะได้รับการอบรมและมีครูเป็นตัวอย่างที่ดีรวมไปถึงเมื่อเข้าทำงานคนญี่ปุ่นก็จะสืบทอดเจตนารมณ์ในหลักการประพฤติปฏิบัติตนทั้ง ๑๐ ประการดังกล่าวอย่างต่อเนื่อง ญี่ปุ่นไม่ต้องการเฉพาะคนที่เก่งหรือฉลาดเท่านั้น เนื่องจากคนที่เก่งหรือฉลาดเท่านั้นอาจก่อให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ได้ หากไม่มีคุณลักษณะที่สังคมญี่ปุ่นต้องการดังกล่าวด้วย

มารู้จัก “สภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย”*

“สภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย” ซึ่งเป็นหน่วยงานกลาง จะทำหน้าที่เป็นตัวกลาง เชื่อมระหว่างรัฐกับเยาวชน โดยจะเป็นศูนย์กลางรับข้อมูลจากจังหวัดต่าง ๆ นำมาสะท้อนไปสู่ ผู้ที่มีอำนาจตัดสินใจในระดับนโยบายแล้วขยายผลต่อไป

นอกจากนี้ ยังทำงานร่วมกันกับหลาย ๆ องค์กร เช่น สำนักงานกองทุนสนับสนุน การสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) กรมอนามัย คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

ส่วนสมาชิกสภาเด็กและเยาวชน อันดับแรกจะมาจากการคัดเลือกก่อน โดยเริ่มจาก การคัดเลือกกลุ่มเยาวชนเล็ก ๆ เช่น นักเรียนดีเด่นจากระดับโรงเรียนหรือประธานสภานักเรียน มาจำนวนหนึ่ง จากนั้นก็จะมีการเลือกตั้งตัวแทนในระดับชุมชน ตำบล อำเภอ และระดับจังหวัด ในที่สุด แต่ละสภาจังหวัด จะมีสมาชิกอยู่ประมาณ ๒๑ คน ส่วนสมาชิกส่วนกลาง ช่วงแรก ๆ ก็มาจากการ จัดตั้งเช่นกัน โดยคัดเลือกเยาวชนที่มีบทบาทดีเด่นและเป็นแบบอย่างที่ดีเข้ามาเป็นสมาชิก แต่พอหลังจากที่พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐ ออกมา ก็เริ่มให้มีการจัดการเลือกตั้งแล้วเช่นกัน

การจัดตั้งสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนา เด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐ ประกอบด้วย

๑. สภาเด็กและเยาวชนอำเภอ

มาตรา ๒๒ กำหนดให้สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดจัดให้มี สภาเด็กและเยาวชนอำเภอขึ้น โดยได้จัดตั้งสภาเด็กและเยาวชนอำเภอทั่วประเทศ จำนวน ๘๗๗ อำเภอ ภายในภายใน ๙๐ วันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (ตรงกับวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๕๑)

สมาชิกสภาเด็กและเยาวชนอำเภอ ประกอบด้วย

เด็กและเยาวชนที่อยู่ในเขตอำเภอนั้น

คณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนอำเภอ ประกอบด้วย

- ประธานสภา ๑ คน

- ผู้บริหาร ไม่เกิน ๑๕ คน คัดเลือกจากผู้แทนนักเรียนหรือนักศึกษาตามกฎหมาย ว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติที่อยู่ในเขตอำเภอ ตั้งแต่ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นขึ้นไป และผู้แทนเด็ก และเยาวชนซึ่งไม่ได้อยู่ในสังกัดสถานศึกษา

---

* ที่มา : เว็บไซต์ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ, สืบค้นเมื่อวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๙, ศึกษารายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่เว็บไซต์ www.thaihealth.or.th/Content/17758-มารู้จัก%20'สภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย'.html

ที่ปรึกษาคณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนอำเภอ ประกอบด้วย

๑. พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด
๒. ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาที่ดูแลอำเภอนั้น
๓. ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
๔. ผู้แทนองค์กรเอกชนหรือองค์กรชุมชนที่มีกิจกรรมหรือผลงานเกี่ยวกับการพัฒนา

เด็กและเยาวชน

สภาเด็กและเยาวชนอำเภอมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

๑. ส่งเสริม สนับสนุน และเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ด้านวิชาการและกิจกรรมเกี่ยวกับการศึกษา กีฬา และวัฒนธรรมในท้องถิ่นของเด็กและเยาวชน
๒. จัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมและพัฒนาเด็กและเยาวชนในท้องถิ่นให้มีความรู้ ความสามารถ และจริยธรรม
๓. เสนอแนะและให้ความเห็นต่อสภาเด็กและเยาวชนจังหวัดเกี่ยวกับการพัฒนาเด็กและเยาวชนในท้องถิ่น

๒. สภาเด็กและเยาวชนจังหวัด

มาตรา ๒๕ กำหนดให้มีสภาเด็กและเยาวชนจังหวัด โดยสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดจัดให้มีสภาเด็กและเยาวชนจังหวัดทั่วประเทศ จำนวน ๗๕ จังหวัด ภายใน ๑๘๐ วัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (ตรงกับวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๕๑)

สมาชิกสภาเด็กและเยาวชนจังหวัด ประกอบด้วย

ผู้แทนจากคณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนอำเภอ จำนวนไม่เกิน ๕ คน จากแต่ละสภาเด็กและเยาวชนอำเภอในจังหวัด

คณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนจังหวัด ประกอบด้วย

- ประธานสภา ๑ คน
- ผู้บริหาร ไม่เกิน ๒๐ คน ซึ่งคัดเลือกกันเองจากสมาชิกสภาเด็กและเยาวชนจังหวัด

ที่ปรึกษาคณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนจังหวัด ประกอบด้วย

๑. ผู้ว่าราชการจังหวัด
๒. ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในจังหวัด
๓. พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด
๔. นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด
๕. ผู้แทนองค์กรเอกชนหรือองค์กรชุมชนที่มีกิจกรรมหรือผลงานเกี่ยวกับการพัฒนาเด็ก

และเยาวชนซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งจำนวนไม่เกิน ๕ คน

สภาเด็กและเยาวชนจังหวัดมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

๑. ประสานงานระหว่างสภาเด็กและเยาวชนอำเภอ และแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ในด้านต่าง ๆ ของเด็กและเยาวชนในเขตจังหวัดหรือเขตกรุงเทพมหานคร แล้วแต่กรณี
๒. เป็นศูนย์กลางการเรียนรู้และเผยแพร่ด้านวิชาการ การศึกษา กีฬา และวัฒนธรรม
๓. ส่งเสริมและสนับสนุนให้สภาเด็กและเยาวชนอำเภอ และสถานศึกษาในเขตจังหวัดหรือเขตกรุงเทพมหานคร แล้วแต่กรณี ได้มีการจัดกิจกรรมต่าง ๆ อันเป็นประโยชน์เพื่อส่งเสริมและพัฒนาเด็กและเยาวชน
๔. ออกข้อบังคับเกี่ยวกับการประชุมและการดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่

๓. สภาเด็กและเยาวชนกรุงเทพมหานคร

มาตรา ๒๘ กำหนดให้มีสภาเด็กและเยาวชนกรุงเทพมหานคร โดยสำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส และผู้สูงอายุจัดให้มีสภาเด็กและเยาวชนกรุงเทพมหานคร ภายใน ๑๘๐ วันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (ตรงกับวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๕๑)

สมาชิกสภาเด็กและเยาวชนกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย

๑. ผู้แทนนักเรียนหรือนักศึกษาจากสถานศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติที่อยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งมาจาก
  - ๑.๑ ผู้แทนนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาซึ่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาคัดเลือกจำนวนไม่เกิน ๒๐ คน
  - ๑.๒ ผู้แทนนักเรียนหรือนักศึกษาในระดับอาชีวศึกษาซึ่งสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาคัดเลือกจำนวนไม่เกิน ๒๐ คน
  - ๑.๓ ผู้แทนนักศึกษาในระดับอุดมศึกษาซึ่งสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาคัดเลือกจำนวนไม่เกิน ๒๐ คน
๒. ผู้แทนเด็กและเยาวชนซึ่งไม่ได้อยู่ในสังกัดสถานศึกษา ซึ่งสำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส และผู้สูงอายุคัดเลือกจากเด็กและเยาวชนที่อยู่ในเขตกรุงเทพมหานครจำนวนไม่เกินสี่สิบคน

คณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย

๑. ประธานสภา ๑ คน
๒. ผู้บริหารไม่เกิน ๒๐ คน ซึ่งคัดเลือกกันเองจากสมาชิกสภาเด็กและเยาวชนกรุงเทพมหานคร

ที่ปรึกษาคณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย

๑. ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร
๒. ผู้แทนสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร
๓. ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

๔. ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

๕. ผู้แทนสำนักงานและผู้แทนองค์กรเอกชนชุมชนที่มีกิจกรรมหรือผลงานเกี่ยวกับการพัฒนาเด็กและเยาวชน ซึ่งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครแต่งตั้งจำนวนไม่เกิน ๕ คน

สภาเด็กและเยาวชนกรุงเทพมหานครมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

๑. ประสานงานระหว่างสภาเด็กและเยาวชนอำเภอ และแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ในด้านต่าง ๆ ของเด็กและเยาวชนในเขตจังหวัดหรือเขตกรุงเทพมหานคร แล้วแต่กรณี

๒. เป็นศูนย์กลางการเรียนรู้และเผยแพร่ด้านวิชาการ การศึกษา กีฬา และวัฒนธรรม

๓. ส่งเสริมและสนับสนุนให้สภาเด็กและเยาวชนอำเภอ และสถานศึกษาในเขตจังหวัดหรือเขตกรุงเทพมหานคร แล้วแต่กรณี ได้มีการจัดกิจกรรมต่าง ๆ อันเป็นประโยชน์เพื่อส่งเสริมและพัฒนาเด็กและเยาวชน

๔. ข้อบังคับเกี่ยวกับการประชุมและการดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่

๔. สภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย

มาตรา ๓๒ กำหนดให้มีสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย โดยสำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส และผู้สูงอายุ จัดให้มีสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย ภายใน ๒๗๐ วันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (ตรงกับวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๕๒)

สมาชิกสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย ประกอบด้วย

๑. ประธานสภาเด็กและเยาวชนจังหวัดทุกจังหวัด

๒. ประธานสภาเด็กและเยาวชนกรุงเทพมหานคร

๓. ผู้แทนเด็กและเยาวชน ซึ่งมาจากการคัดเลือกกันเองจากกลุ่มเด็กและเยาวชนที่ได้ลงทะเบียนไว้ตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด โดยคำนึงถึงความหลากหลายของกลุ่มเด็กและเยาวชน จำนวน ๓๘ คน

คณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย ประกอบด้วย

๑. ประธานสภา ๑ คน

๒. ผู้บริหารไม่เกิน ๒๕ คน ซึ่งคัดเลือกกันเองจากสมาชิกสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย ที่ปรึกษาคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย คณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติมีอำนาจแต่งตั้งที่ปรึกษาคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย

สภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทยมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

๑. เป็นศูนย์กลางประสานงานเพื่อดำเนินกิจกรรมการพัฒนาเด็กและเยาวชนในจังหวัดต่าง ๆ

๒. ให้ความร่วมมือในการดำเนินงานของรัฐและองค์กรเอกชนหรือองค์กรชุมชน ในการพัฒนาเด็กและเยาวชน

๓. ให้ความเห็นในการกำหนดนโยบาย แผนงาน และงบประมาณของหน่วยงานของรัฐ เพื่อการพัฒนาเด็กและเยาวชน

๔. เสนอข้อคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมการพัฒนาเด็กและเยาวชนที่อาจมีผลกระทบต่อเด็กและเยาวชน

๕. เสนอคณะกรรมการเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของหน่วยงานของรัฐและองค์กรเอกชนหรือองค์กรชุมชน

๖. ออกข้อบังคับเกี่ยวกับการประชุมและการดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่

ทั้งนี้ ให้สำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส และผู้สูงอายุ ดำเนินการส่งเสริม สนับสนุน และประสานงานการจัดตั้งและการดำเนินกิจการของสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย และสภาเด็กและเยาวชนกรุงเทพมหานคร ส่วนในจังหวัดอื่นให้สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดดำเนินการส่งเสริม สนับสนุน และประสานงานการจัดตั้งและดำเนินกิจการของสภาเด็กและเยาวชนอำเภอและสภาเด็กและเยาวชนจังหวัด

คุณสมบัติคณะกรรมการบริหารสภาเด็กและเยาวชน

๑. มีอายุไม่เกินยี่สิบห้าปีบริบูรณ์

๒. ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งในทางการเมือง กรรมการหรือผู้ดำรงตำแหน่งที่รับผิดชอบในการบริหารพรรคการเมือง ที่ปรึกษาพรรคการเมือง เจ้าหน้าที่พรรคการเมือง สมาชิกพรรคการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่น หรือผู้บริหารท้องถิ่น

วาระการดำรงตำแหน่งของคณะกรรมการบริหารสภาเด็กและเยาวชน

คณะกรรมการมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสองปีนับแต่วันที่ได้รับคัดเลือก ประธานสภาหรือผู้บริหารซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่ต้องไม่เกินสองวาระติดต่อกัน

ในกรณีที่คณะกรรมการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ ให้ดำเนินการคัดเลือกใหม่ภายในหกสิบวัน ในระหว่างที่ยังมิได้มีการคัดเลือกคณะกรรมการขึ้นใหม่ ให้คณะกรรมการนั้นปฏิบัติหน้าที่ไปพลางก่อน จนกว่าจะได้มีการคัดเลือกคณะกรรมการใหม่

แต่ในกรณีที่คณะกรรมการพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้มีการคัดเลือกบุคคลอื่นแทนตำแหน่งที่ว่างเว้นแต่วาระของคณะกรรมการจะเหลือไม่ถึงเก้าสิบวันและให้ผู้ที่ได้รับคัดเลือกแทนตำแหน่งที่ว่างอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของประธานสภาหรือผู้บริหารซึ่งตนแทน

สิทธิเด็กและเยาวชนกับการพัฒนา*

หลายคนคงแปลกใจ หากรู้ว่าประชากรไทยทั้งประเทศประมาณ ๖๐ ล้านคน นั้น เป็นประชากรเด็กและเยาวชนอยู่ประมาณเกือบครึ่งหนึ่ง คือ ๒๔ ล้านคน และหากว่าเราไม่เริ่มพูดถึง เรื่องของสิทธิเด็กในวันนี้ ก็นับว่าประเทศไทยได้สูญเสียโอกาสในการพัฒนาประเทศไทยในอนาคต โลกหมุนเร็ว และเปลี่ยนแปลงรวดเร็ว การแลกเปลี่ยนข่าวสารในสังคมทั้งในระดับหมู่บ้าน จังหวัด ประเทศและในระดับโลก เป็นไปอย่างรวดเร็ว ไม่ว่าผู้ใหญ่หรือเด็กต่างต้องเรียนรู้ให้เท่าทัน ต่อกระแสโลกาภิวัตน์ เพราะเป็นสิ่งแวดล้อมรอบตัวที่มีผลมีอิทธิพลต่อทุกคนในสังคม ทั้งนี้เพื่อเป็นเกราะกำบังให้แต่ละคนใช้ชีวิตอย่างระมัดระวังและปลอดภัยจากสิ่งต่าง ๆ ที่มาพร้อมกับ กระแสโลกาภิวัตน์

การรู้จักสิทธิและความรับผิดชอบในการอยู่ในสังคมปัจจุบันเป็นเรื่องจำเป็นสำหรับทุกคน ไม่เว้นแม้แต่เด็กและเยาวชน ด้วยว่าเด็กและเยาวชนต่างก็เป็นมนุษย์จึงย่อมมีสิทธิของความเป็นมนุษย์ เหมือนกับผู้ใหญ่ ที่ผู้ใหญ่ก็ต้องเคารพ ส่งเสริม และคุ้มครองสิทธิเด็กที่มีอยู่มากมายหลายประการ ซึ่งสิทธินี้ได้รับการรับรองกำกับโดยกฎหมายทั้งในระดับโลกและระดับประเทศว่าด้วยการปฏิบัติต่อเด็ก

สำหรับประเทศไทย มีกฎหมายบัญญัติไว้ในมาตราที่เกี่ยวข้องกับสิทธิเด็กโดยตรง คือ มาตรา ๕๓ และมาตรา ๘๐ ซึ่งมาตรา ๕๓ ได้ระบุไว้ว่า เด็กมีสิทธิที่จะได้รับการคุ้มครองโดยรัฐ จากการใช้ความรุนแรงและการปฏิบัติอันไม่เป็นธรรม และเด็กซึ่งไม่มีผู้ดูแลมีสิทธิได้รับการเลี้ยงดู และการศึกษาอบรมจากรัฐฯ ส่วนมาตรา ๘๐ นั้น รัฐต้องคุ้มครองและพัฒนาเด็กและเยาวชน กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาคดีเด็ก ที่จะต้องมีนายความ อัยการ นักจิตวิทยา นักสังคมสงเคราะห์ เข้าร่วมด้วย

ปัญหาทางสังคมในสภาพเศรษฐกิจแบบทุนนิยม ที่แสวงหาผลประโยชน์สูงสุด จากการแข่งขัน ก่อให้เกิดปัญหาตามมาหลายด้านไม่ว่าจะเป็นปัญหาความยากจน แหล่งอบายมุข สิ่งเสพติด การขาดการศึกษา กลายเป็นสภาพแวดล้อมที่มีผลกระทบต่อ การเจริญเติบโตของเด็ก และเยาวชนไทย สถาบันสำคัญ ๆ ในสังคม ไม่ว่าจะเป็นสถาบันครอบครัว สถาบันการศึกษาคือโรงเรียน และมหาวิทยาลัย ต่างมีส่วนโดยตรงต่อการสร้างเด็กและเยาวชนให้เติบโตขึ้นมาในสังคมอย่างเข้าใจ ถึงสิทธิและความรับผิดชอบต่าง ๆ ที่เขาทั้งหลายพึงจะมี เพื่อให้ลดทอนการก่อเกิดปัญหาต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้นกับเด็กและเยาวชนที่อยู่ในสังคม

ถ้าเด็กวันนี้คือผู้ใหญ่ในวันหน้าจริง เด็กและเยาวชนไทย ๒๔ ล้านคนวันนี้ ก็คือพลังมหาศาล ที่จะขับเคลื่อนในการพัฒนาสังคมไทยในอนาคตอีกไม่กี่ปีข้างหน้า ถ้าเด็กวันนี้คือผลพวงของสังคม ในปัจจุบัน เราก็คงปฏิเสธไม่ได้ว่าเราจะต้องแก้ปัญหาดังกล่าวไปพร้อม ๆ กับแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นกับเด็ก

---

* ที่มา : เว็บไซต์สถาบันนโยบายศึกษา, สืบค้นข้อมูลเมื่อวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๕๙, ศึกษารายละเอียดเพิ่มเติม ได้ที่ <http://www.fpps.or.th/news.php?detail=n1149477296.news>.

และเยาวชน และสิ่งที่จะหลีกเลี่ยงไม่ได้ คือ เราก็จะต้องหันมาให้การศึกษากับเด็กและเยาวชนอย่างทุ่มเท ให้ตระหนักถึงความเป็นส่วนหนึ่งที่สำคัญของสังคม พวกเขาควรได้รับรู้และปฏิบัติอย่างเข้าถึงสิทธิที่กฎหมายให้การรับรองและคุ้มครอง เพื่อเป็นส่วนหนึ่งในบทบาทการพัฒนาสังคม และการแก้ปัญหาสังคมไปพร้อม ๆ กับผู้ใหญ่

ปัจจุบันมีหลายหน่วยงานในภาครัฐที่ทำงานด้านเด็กและเยาวชน อีกทั้งยังมีเครือข่ายที่ช่วยกันระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน เพื่อแก้ปัญหาเรื่องของเด็กและเยาวชน การส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนได้เข้าใจถึงสิทธิของตน ในการที่จะมีชีวิตอยู่รอด โดยได้รับการเลี้ยงดู ได้รับการศึกษา การนันทนาการ การแสดงความคิดเห็น การไม่ถูกใช้ประโยชน์ การได้รับการปกป้องคุ้มครอง ซึ่งเป็นบทบาทโดยตรงของรัฐบาล ทุกองค์กรทางสังคมและสถาบันทางสังคม ก็ควรที่จะเข้ามาร่วมเป็นภาคี ในการที่จะช่วยกันส่งเสริมศักยภาพเด็กและเยาวชนไทยให้แข็งแกร่ง โดยมีความเชื่อว่า พวกเขาสามารถพัฒนาเป็นผู้ใหญ่ที่มีศักยภาพในภายหน้าได้ และด้วยพลังของเยาวชนเองก็สามารถร่วมเป็นภาคีกับองค์กรทางสังคมอื่น ๆ ได้อีกด้วย ทั้งนี้ถือว่าเยาวชนได้เข้ามาในกระบวนการมีส่วนร่วมทางสังคม เพื่อร่วมกันพิทักษ์คุ้มครองสิทธิของพวกเขาเอง

แผนการพัฒนาในทุกระดับของจังหวัด จึงไม่อาจละเลยการพัฒนาและการคุ้มครองในตัวเด็กและเยาวชน ตามที่ได้มีการรับรองคำประกันโดยกฎหมายทั้งในระดับประเทศและสากล อีกทั้งเราควรเปิดพื้นที่ทางสังคม เปิดโอกาสให้เด็กและเยาวชนไทยได้ใช้สิทธิเสรีภาพในการแสดงออก และการรับผิดชอบต่อการใช้สิทธินั้น เพื่อบ่มเพาะให้เขาเป็นกลไกหนึ่งของสังคม รับรู้ปัญหาของสังคม และร่วมแก้ไข ทั้งนี้ผู้ใหญ่ต้องเป็นแบบอย่างและต้นแบบที่ดีแก่เด็กและเยาวชนในการใช้สิทธิ รักษาสิทธิ และรับผิดชอบต่อการแสดงสิทธิ เขาก็จะรู้จักการหวงแหนสิทธิต่าง ๆ ที่พึงได้รับ และเป็นพื้นฐานในการใช้สิทธิขั้นที่สูงต่อไปเมื่อเติบโตใหญ่ขึ้นเป็นพลเมืองของสังคมในอนาคต

ทั้งหมดนี้เป็นข้อคิดเห็นดี ๆ ที่ได้มีการระดมความคิดเห็นที่ว่าด้วยเรื่อง “แนวทางการส่งเสริมคุ้มครองสิทธิของเด็กและเยาวชนเพื่อความมั่นคงของมนุษย์” ซึ่งจัดขึ้นที่ หอประชุมโกมุท มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี จ.อุบลราชธานี นับเป็นอีกก้าวหนึ่งของความพยายามจากองค์กรทางสังคมที่มาร่วมกัน อันประกอบด้วย สถาบันนโยบายศึกษา คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ คณะกรรมการการการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ วุฒิสภา โครงการพัฒนาเครือข่ายภาคประชาชนในการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนเพื่อสุขภาวะของบุคคลและชุมชน (คสม.) จังหวัดอุบลราชธานี และมูลนิธิประชาสังคมจังหวัดอุบลราชธานี

การมีส่วนร่วมของเด็ก เยาวชนและครอบครัว จากทฤษฎีสู่การปรับโครงสร้าง*

ไม่อาจปฏิเสธได้ว่าสื่อโทรทัศน์เป็นสื่อที่ทรงพลังอย่างยิ่งสำหรับเด็ก เยาวชน แต่ในขณะที่เดียวกันก็พบว่า รายการโทรทัศน์ส่วนใหญ่ กลับไม่ได้ตอบสนองต่อทักษะการศึกษา และการเรียนรู้ให้กับเด็ก เยาวชนและครอบครัว อีกทั้ง รายการโทรทัศน์ก็ยังไม่อาจตอบสนอง ต่อความจำเป็นด้านการเรียนรู้ปัญหาในท้องถิ่นในพื้นที่ต่างได้อย่างเต็มที่ ยิ่งไปกว่านั้นแล้ว รายการโทรทัศน์ที่มีเด็ก เยาวชนร่วมในรายการยังไม่อาจสร้างต้นแบบที่ดีให้กับเด็ก เยาวชน และครอบครัวที่นั่งชมรายการโทรทัศน์

“ไม่ชอบรายการนี้เลย พิธีกรแต่งตัวไม่เหมาะสม คำพูดแสดงความก้าวร้าวตลอดเวลา แต่ไม่รู้จะไปร้องเรียนกับใครดี” หรือ “คุณ้องคนนี่ในรายการสิ ทำไมพูดจาไม่สุภาพเลย ทำไมผู้ผลิต ปล่อยออกมาอย่างนี้นะ” หรือ “เราไม่ส่งข้อความไปในรายการแล้ว ไม่มีประโยชน์อะไรเลย ไม่เห็นปรับปรุงรายการตามที่เราขอไว้เลย” หรือ “ทำไมไม่ให้โอกาสพวกเราผลิตรายการเองบ้าง เราจะได้ผลิตรายการที่ตรงกับความต้องการของชุมชน” เป็นคำถามที่เกิดขึ้นบ่อยครั้งจากกลุ่มเด็ก เยาวชนและครอบครัว คิดว่าคำถามเหล่านี้ คงอยู่ในใจของใครหลาย ๆ คน ซึ่งคำถามเหล่านี้เป็นคำตอบ สำหรับแนวคิดเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของเด็ก เยาวชนและครอบครัวกับรายการโทรทัศน์

และหากย้อนหลังกลับไปเมื่อ ๒ ปีก่อน การร้องเรียนต่อสังคมถึงความไม่เหมาะสม ของเนื้อหาในรายการโทรทัศน์ได้เกิดภาพความชัดเจน การรวมตัวของเครือข่ายเด็ก เยาวชน ครู ผู้ปกครอง เพื่อแสดงความคิดเห็นกับรายการ พรหมลิขิตบทที่ ๑ ผ่านเวทีสาธารณะเป็นสาเหตุที่สำคัญ ที่ทำให้รายการดังกล่าวต้องขยับเวลาให้ตึกขึ้น และในที่สุด ผู้ผลิตจึงตัดสินใจไม่ผลิตรายการนี้ต่อ

จะเห็นได้ว่า การมีส่วนร่วมของเด็ก เยาวชนและครอบครัว ในการแสดงพลังที่จะเฝ้าระวัง ความไม่เหมาะสมของเนื้อหาหน้าจอโทรทัศน์ ในกรณีดังกล่าว ทำให้ภาพของการการมีส่วนร่วม ในระดับหน้าจอโทรทัศน์ มีความชัดเจน และสามารถแสดงศักยภาพที่จะเป็นผู้นำกำหนดคุณภาพเนื้อหา และช่วงเวลาของรายการโทรทัศน์ได้เอง

ในหลาย ๆ ครั้ง เราจะพบอีกเช่นกันว่า รายการโทรทัศน์ที่เด็ก เยาวชน เป็นผู้ดำเนินรายการ หรือร่วมในรายการ ทำให้เด็ก เยาวชน ที่นั่งชมรายการโทรทัศน์ อยากเข้าไปมีส่วนร่วมในจอโทรทัศน์ คือการเข้าไปอยู่ในรายการโทรทัศน์ในฐานะของผู้ดำเนินรายการ ผู้ร่วมรายการ เพราะนอกจากจะได้ อยู่ในหน้าจอโทรทัศน์แล้ว หากเป็นผู้ดำเนินรายการ ผู้เข้าร่วมแข่งขัน ยังมีโอกาสที่จะได้รับคำตอบแทน

---

* ที่มา : บทความ “การมีส่วนร่วมของเด็ก เยาวชนและครอบครัว จากทฤษฎีสู่การปรับโครงสร้าง”, โดย อาจารย์ อธิพล ปรีดิประสงค์, สถาบันแห่งชาติเพื่อการพัฒนาเด็ก และครอบครัว มหาวิทยาลัยมหิดล, ศึกษา รายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่เว็บไซต์ <https://www.gotoknow.org/posts/33857>.

แต่กระนั้นก็ดี พบว่า ในหลาย ๆ รายการได้ส่งเสริมค่านิยมที่ไม่ถูกต้องกับให้กับเด็ก เยาวชน ที่นั่งชมรายการ ไม่ว่าจะเป็นท่าทาง กิริยา การแสดงออก ภาษา ทั้งหมดล้วนแต่เป็นผลที่มาจาก การให้เด็ก เยาวชน มีส่วนร่วมในจอโทรทัศน์ แต่กลับไม่ได้ทำให้เกิดต้นแบบที่ดีในการดำเนินชีวิต ให้กับเด็ก เยาวชน ในสังคมไทย

ในระดับการมีส่วนร่วมของเด็ก เยาวชน ครอบครัว กับรายการโทรทัศน์ที่เข้มข้นสุด และเป็นเป้าหมายที่สำคัญต่อการพัฒนารายการโทรทัศน์ที่มีเนื้อหาตอบสนองต่อคนในชุมชน ก็คือ การมีส่วนร่วมของเด็ก เยาวชนและครอบครัวหลังจจอโทรทัศน์ ซึ่งคือ การมีส่วนร่วมในการผลิต รายการโทรทัศน์ ซึ่งมีตั้งแต่การมีส่วนร่วมในระดับเล็ก ๆ น้อย ๆ ไปจนกระทั่งถึง การมีอำนาจ ในการตัดสินใจในการดำเนินการผลิต กำหนดรูปแบบ เนื้อหา ซึ่งหมายถึงความเป็นอิสระในการคิด และในการดำเนินการโดยผู้ผลิตที่เป็นเด็ก เยาวชน และเมื่อเด็กเยาวชนในพื้นที่สามารถคิดรูปแบบ และเนื้อหารายการด้วยตนเอง ก็จะทำให้รายการโทรทัศน์นั้นมีเนื้อหาที่ตอบสนองต่อการพัฒนาชุมชน ของตนเอง

นอกเหนือไปจากนั้น การมีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนเชิงนโยบาย แต่จากอดีตที่ผ่านมา ถึงแม้จะมีทฤษฎีความรู้ในเรื่องของการมีส่วนร่วมของเด็ก เยาวชนและครอบครัว ทั้งในระดับหน้าจอ ซึ่งจะช่วยให้เกิดการเฝ้าระวังคุณภาพของเนื้อหารายการโทรทัศน์ กลับเกิดขึ้นไม่ได้จริง มีเพียงการเคลื่อนไหวในกลุ่มเด็ก เยาวชน ครอบครัว และองค์กรพัฒนาเอกชน แต่ทว่ายังไม่มีพลัง และความต่อเนื่องที่เพียงพอ

สำหรับการมีส่วนร่วมในจอโทรทัศน์เอง อุปสรรคที่สำคัญก็คือ การขาดความรู้ความเข้าใจ ของผู้ผลิต รวมทั้ง การละเลยเพิกเฉยต่อความเป็นต้นแบบที่ดีของเด็ก เยาวชน ที่ร่วมในรายการ ของผู้ผลิตที่ต้องการเรียกคะแนนระดับความนิยมเชิงปริมาณของผู้ชม และต้นเหตุที่สำคัญก็คือ การขาดสถาบันวิชาชีพที่จะช่วยวางกรอบของจริยธรรมในการผลิตรายการ และการขาดซึ่งสถาบัน วิชาการเพื่อให้ความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับการผลิตรายการสำหรับเด็ก เยาวชนและครอบครัว ในขณะที่การให้เด็ก เยาวชนและครอบครัวมีโอกาสในการเป็นเจ้าของผลงานในฐานะผู้ผลิตรายการ ยังขาดทั้งอุปกรณ์ ความรู้ในการผลิต แรงจูงใจที่จะผลิตอย่างต่อเนื่อง ช่องทางของการออกอากาศ รายการที่ตนเองผลิต

ไม่ว่าจะอย่างไรก็ตาม แนวคิดเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของเด็ก เยาวชนและครอบครัว ล้วนแต่มีประโยชน์ทั้งทางตรงและทางอ้อม การให้เด็ก เยาวชนและครอบครัว รู้จักการเฝ้าระวัง ทำให้เกิดการเท่าทันต่อสื่อ อีกทั้งการให้โอกาสเด็ก เยาวชนและครอบครัวในการผลิตยังทำให้เด็ก เยาวชน เกิดการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ อีกทั้งรายการที่ผลิตยังสามารถเป็นช่องทาง ในการแก้ปัญหาในชุมชนได้อีกทางหนึ่ง

ถึงแม้ว่า ทุกคนจะรู้และเข้าใจประโยชน์ของการมีส่วนร่วมของเด็ก เยาวชนและครอบครัว กับรายการโทรทัศน์ แต่ทว่าวันนี้ปัญหาและอุปสรรคยังคงมีมากพอที่จะทำให้แนวคิดในเรื่องการ

มีส่วนร่วมของเด็ก เยาวชน และครอบครัว ยังคงอยู่ห่างไกลจากความเป็นจริง หากการจัดการปัญหาเชิงโครงสร้างไม่ได้เกิดขึ้นพร้อมกันอย่างเป็นรูปธรรม

การปรับโครงสร้างในระดับภาคประชาชน เพื่อเสริมสร้างเครือข่ายเฝ้าระวังสื่อในกลุ่มเด็ก เยาวชนและครอบครัว ในภูมิภาคต่าง ๆ เพื่อปรับเปลี่ยนเป็นกลุ่มเครือข่ายเฝ้าระวังสื่อ และเสริมสร้างให้กลุ่มเด็ก เยาวชนและครอบครัวที่มีศักยภาพในการผลิตรายการให้มีความเข้มแข็งมากขึ้น และขยายกลุ่มประเภณีให้มากขึ้น

การปรับโครงสร้างในระดับภาควิชาการ เพื่อสถาบันวิชาการในการทำหน้าที่ให้ความรู้ และผลิตหลักสูตรสำหรับการผลิตรายการโทรทัศน์สำหรับเด็ก เยาวชนและครอบครัวการปรับโครงสร้างในระดับภาควิชาชีพ เพื่อสร้างสถาบันวิชาชีพในวงกรอบจริยธรรมในรูปของประมวลจริยธรรม เพื่อสร้างต้นแบบที่ดีให้กับเด็ก เยาวชนผ่านหน้าจอโทรทัศน์

การปรับโครงสร้างเชิงนโยบาย ซึ่งอาจจะเริ่มต้นด้วยการสร้างสภาเยาวชน เพื่อทำหน้าที่ในการจัดทำนโยบายเสนอต่อภาคสังคม ทั้งในแง่ของพื้นที่ในการนำเสนอรายการที่เด็ก เยาวชนผลิตขึ้นมา การให้โอกาสและพื้นที่กับเครือข่ายเฝ้าระวังในการนำเสนอสถานการณ์อันเป็นผลจากการเฝ้าระวังในทุก ๓ เดือน การสร้างกองทุนเพื่อการพัฒนารายการโทรทัศน์ จะเห็นได้ว่าวันนี้ การปรับโครงสร้างบางประการได้จัดทำไปบ้างแล้ว เช่น การเพิ่มพื้นที่ให้กับรายการ เช่น ETV แต่ปัญหาที่หนักและยิ่งใหญ่มากกว่าก็คือ การสร้างความรู้ เข้าใจและเข้าถึงโอกาสเหล่านี้ ให้เด็ก เยาวชน และครอบครัว เพราะไม่อย่างนั้นแล้ว ถึงแม้พื้นที่จะมีมากเพียงใด แต่เด็ก เยาวชน ไม่รู้ ไม่เข้าใจ และไม่อาจเข้าถึงได้ ก็คงไม่มีประโยชน์อะไรมากนัก

ภาคผนวก

- พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐
- ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)
- บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ ส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)
- ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (คุณหญิงทรงสุดา ยอดมณี สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ กับคณะเป็นผู้เสนอ)
- บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ ส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (คุณหญิงทรงสุดา ยอดมณี สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ กับคณะเป็นผู้เสนอ)

พระราชบัญญัติ
ส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ
พ.ศ. ๒๕๕๐

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๐ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๐
เป็นปีที่ ๖๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ
ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและประสานงานเยาวชน
แห่งชาติ

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอม
ของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและ
เยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐”

มาตรา ๒^๑ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ.
๒๕๒๑

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้
“เด็ก” หมายความว่า บุคคลซึ่งมีอายุต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์
“เยาวชน” หมายความว่า บุคคลซึ่งมีอายุตั้งแต่สิบแปดปีบริบูรณ์ถึงยี่สิบห้าปี
บริบูรณ์
“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชน
แห่งชาติ

“คณะบริหาร” หมายความว่า คณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนอำเภอ คณะบริหาร
สภาเด็กและเยาวชนจังหวัด คณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนกรุงเทพมหานคร และคณะบริหารสภา
เด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย

^๑ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๕/ตอนที่ ๙ ก/หน้า ๑/๑๔ มกราคม ๒๕๕๐

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็กเยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ และผู้สูงอายุ

“ผู้อำนวยการ” หมายความว่า ผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็กเยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ และผู้สูงอายุ

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงและระเบียบเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงและระเบียบนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

บททั่วไป

มาตรา ๖ ให้กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์มีหน้าที่ในการพัฒนาเด็กและเยาวชน รวมทั้งแก้ไขปัญหที่อาจมีผลกระทบในทางลบต่อเด็กและเยาวชน โดยมีหลักการ ดังต่อไปนี้

(๑) การพัฒนาเด็กและเยาวชน การบังคับใช้และการปฏิบัติตามบทบัญญัติใด ๆ แห่งพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับเด็กและเยาวชน ต้องคำนึงถึงประโยชน์สูงสุดของเด็กและเยาวชนเป็นอันดับแรก

(๒) เด็กและเยาวชนทุกคนมีสิทธิในการได้รับการศึกษา และได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานที่มีคุณภาพสูงสุดตามที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ

(๓) เด็กพิการ เด็กที่มีข้อจำกัดทางการเรียนรู้ และเด็กที่มีความสามารถพิเศษ มีสิทธิในการได้รับการศึกษาที่รัฐจัดให้เป็นพิเศษที่เหมาะสมกับลักษณะเด็กประเภทนั้น ๆ

(๔) เด็กและเยาวชนมีสิทธิในการรับบริการทางการสาธารณสุขที่ได้มาตรฐานสูงสุดเท่าที่มีการให้บริการทางด้านนี้

(๕) เด็กและเยาวชนมีสิทธิในการเล่น มีเวลาพักผ่อน และเข้าร่วมกิจกรรมการเล่นทางนันทนาการที่เหมาะสมตามวัยของเด็กและเยาวชน และการมีส่วนร่วมอย่างเสรีในทางวัฒนธรรมและศิลปะ

การดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้กระทำโดยมีแนวทาง ดังต่อไปนี้

(๑) ให้เด็กและเยาวชนมีความผูกพันต่อครอบครัว ภาคภูมิใจในความเป็นไทย มีวิถีชีวิตแบบประชาธิปไตย สามารถดำเนินชีวิตได้อย่างปลอดภัย และรู้จักเคารพสิทธิของผู้อื่น รวมทั้งกฎเกณฑ์และกติกาในสังคม

(๒) ให้มีสุขภาพและพลานามัยแข็งแรง รู้จักการป้องกันตนเองจากโรคและสิ่งเสพติด

(๓) ให้มีวุฒิภาวะทางอารมณ์ตามสมควรแก่วัย จริยธรรม และคุณธรรม

(๔) ให้มีทักษะและเจตคติที่ดีต่อการทำงาน มีศักดิ์ศรีและความภาคภูมิใจในการทำงานสุจริต

(๕) ให้รู้จักคิดอย่างมีเหตุผลและมุ่งมั่นพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง

(๖) ให้รู้จักช่วยเหลือผู้อื่นโดยมีจิตสำนึกในการให้และการอาสาสมัคร รวมทั้งมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนและประเทศชาติ

(๗) ให้มีความรับผิดชอบต่อตนเอง ต่อผู้อื่น และต่อส่วนรวมตามสมควรแก่วัย

มาตรา ๗ ให้เด็กและเยาวชนทุกคนมีสิทธิได้รับการจดทะเบียนรับรองการเกิด การพัฒนา การยอมรับ การคุ้มครองและโอกาสในการมีส่วนร่วมตามที่บัญญัติในพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องอย่างเท่าเทียม โดยไม่มีการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมเพราะเหตุแห่งความแตกต่างในเรื่องถิ่นกำเนิด เชื้อชาติ ภาษา เพศ อายุ ความพิการ สภาพทางกายหรือสุขภาพ สถานะของบุคคล ฐานะทางเศรษฐกิจหรือสังคม ความเชื่อทางศาสนาและวัฒนธรรม การศึกษาอบรม ความคิดเห็นทางการเมือง การเกิดหรือสถานะอื่นของเด็กและเยาวชน บิดามารดา หรือผู้ปกครอง

มาตรา ๘ ให้สำนักงานหรือสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ จังหวัดร่วมมือ ส่งเสริม และประสานงานกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อจัดทำแผนพัฒนาเด็กและเยาวชนในระดับท้องถิ่นให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ และให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดสรรงบประมาณเพื่อการพัฒนาเด็กและเยาวชนที่อยู่ในพื้นที่รับผิดชอบ

ในการจัดทำแผนพัฒนาเด็กและเยาวชนตามวรรคหนึ่ง ให้คำนึงถึงหลักการและแนวทางการมีส่วนร่วมของประชาชนและประชาสังคมในท้องถิ่นด้วย

มาตรา ๙ เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาเด็กและเยาวชน ให้หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องให้ความร่วมมือ ส่งเสริม และสนับสนุนการดำเนินงานของสภาเด็กและเยาวชนอำเภอ สภาเด็กและเยาวชนจังหวัด สภาเด็กและเยาวชนกรุงเทพมหานคร และสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย

หมวด ๒

คณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ

มาตรา ๑๐ ให้มีคณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ ประกอบด้วย

(๑) นายกรัฐมนตรีหรือรองนายกรัฐมนตรีซึ่งนายกรัฐมนตรีมอบหมาย เป็นประธานกรรมการ

(๒) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เป็นรองประธานกรรมการ คนที่หนึ่ง

(๓) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ เป็นรองประธานกรรมการ คนที่สอง

(๔) กรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ ปลัดกระทรวงกลาโหม ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ปลัดกระทรวง

มหาดไทย ปลัดกระทรวงยุติธรรม ปลัดกระทรวงแรงงาน ปลัดกระทรวงวัฒนธรรม ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ปลัดกระทรวงสาธารณสุข และประธานสภาองค์การพัฒนาเด็กและเยาวชน

(๕) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งจากนักจิตวิทยา นักสังคมสงเคราะห์ และบุคคลที่มีความรู้ ความสามารถ ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์ด้านการพัฒนาเด็กและเยาวชนเป็นที่ประจักษ์ ซึ่งต้องเป็นผู้ปฏิบัติงานในภาคเอกชน จำนวนไม่เกินห้าคน

(๖) ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งเลือกกันเอง จำนวนหนึ่งคน

(๗) ผู้แทนเด็กและเยาวชนซึ่งได้รับเลือกจากสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย จำนวนสองคนเป็นชายหนึ่งคนและหญิงหนึ่งคน

ให้ผู้อำนวยการเป็นกรรมการและเลขานุการ และให้ผู้อำนวยการแต่งตั้งข้าราชการของสำนักงานจำนวนไม่เกินสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

หลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ให้เป็นไปตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๑๑ คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอนโยบายและแผนพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาอนุมัติ โดยต้องคำนึงถึงพันธกรณีระหว่างประเทศที่ประเทศไทยมีอยู่ด้วย

(๒) เสนอแนวทางปรับปรุงกฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับเกี่ยวกับการส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนต่อคณะรัฐมนตรี

(๓) กำหนดระเบียบและวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการช่วยเหลือ ส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็กและเยาวชนแก่หน่วยงานของรัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้การช่วยเหลือทางวิชาการ การวิจัยและพัฒนา เงินอุดหนุน สิ่งอำนวยความสะดวก หรือบริการต่าง ๆ อย่างทั่วถึงและเป็นธรรม

(๔) ส่งเสริมสนับสนุนให้มีการจัดสมัชชาการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติอย่างน้อยปีละครั้ง เพื่อวิเคราะห์สถานการณ์ด้านเด็กและเยาวชน ทบทวนกลไกและกระบวนการทำงานและพัฒนางานองค์ความรู้ ทักษะ และทัศนคติในการพัฒนาเด็กและเยาวชนของประเทศ

(๕) จัดการประเมินผลการดำเนินงานและเสนอรายงานการส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนของประเทศต่อคณะรัฐมนตรีและรัฐสภาอย่างน้อยปีละครั้ง

(๖) ปฏิบัติการอื่นตามที่กฎหมายกำหนดหรือตามที่คณะรัฐมนตรีมอบหมาย

มาตรา ๑๒ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

(๑) มีสัญชาติไทย

(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสามสิบปีบริบูรณ์

(๓) เป็นผู้ปฏิบัติงานในภาคเอกชนที่มีความรู้ ความสามารถ ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์ด้านการพัฒนาเด็กและเยาวชนเป็นที่ประจักษ์

(๔) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย คนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๕) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๖) ไม่เคยต้องคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินเพราะร่ำรวยผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ

(๗) ไม่เคยถูกไล่ออก ปลดออก หรือเลิกจ้างจากหน่วยงานของรัฐหรือเอกชนเพราะทุจริตต่อหน้าที่

(๘) ไม่เป็นผู้มีส่วนได้เสียในกิจการที่กระทำกับสำนักงาน

มาตรา ๑๓ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสามปีนับแต่วันที่ได้รับแต่งตั้ง กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่ต้องไม่เกินสองวาระติดต่อกัน

ในกรณีที่กรรมการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ แต่ยังมีได้แต่งตั้งกรรมการใหม่ ให้กรรมการนั้นปฏิบัติหน้าที่ไปพลางก่อนจนกว่าจะได้แต่งตั้งกรรมการใหม่

มาตรา ๑๔ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) นายกรัฐมนตรีให้ออกเพราะบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือหย่อนความสามารถ

(๔) ขาดคุณสมบัติและมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๒

มาตรา ๑๕ ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งแทนอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน

มาตรา ๑๖ ให้นำความในมาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ (๑) และ (๒) และมาตรา ๑๕ มาใช้บังคับแก่การดำรงตำแหน่งของกรรมการตามมาตรา ๑๐ (๖) และ (๗) โดยอนุโลม

มาตรา ๑๗ การประชุมของคณะกรรมการ ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ในกรณีที่ประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม ถ้ารองประธานกรรมการคนหนึ่งไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานกรรมการคนที่สองเป็นประธานในที่ประชุม ถ้ารองประธานกรรมการทั้งสองคนไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการซึ่งมาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งขึ้นทำหน้าที่แทน

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ให้มีการประชุมคณะกรรมการอย่างน้อยปีละสี่ครั้ง

มาตรา ๑๘ คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งที่ปรึกษาคณะบริหารสภาเด็กและเยาวชน แห่งประเทศไทย คณะอนุกรรมการหรือคณะทำงานเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใด ตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

ให้นำความในมาตรา ๑๗ มาใช้บังคับแก่การประชุมของคณะอนุกรรมการและ คณะทำงานโดยอนุโลม

มาตรา ๑๙ ให้สำนักงานมีอำนาจหน้าที่ดำเนินการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิต เด็กและเยาวชน และรับผิดชอบงานธุรการและวิชาการของคณะกรรมการ รวมทั้งให้มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) จัดทำนโยบายและแผนพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติเสนอต่อคณะกรรมการ
- (๒) กำหนดแผนพัฒนาเด็กและเยาวชนในด้านต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับนโยบายและ แผนพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ และกำหนดแนวทางปฏิบัติตามนโยบายและแผนดังกล่าว ตลอดจนการประสานงาน ติดตาม และประเมินผล ทั้งในส่วนของรัฐและเอกชนให้มีการปฏิบัติงาน ตามนโยบายเด็กและเยาวชนแห่งชาติ
- (๓) พัฒนาศักยภาพของบุคลากรด้านเด็กและเยาวชน ตลอดจนส่งเสริม สนับสนุน และร่วมมือกับเอกชนในการพัฒนาศักยภาพบุคลากรดังกล่าว
- (๔) ศึกษาวิจัยหรือสนับสนุนให้มีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาเด็กและเยาวชน
- (๕) สำรวจ ศึกษา รวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ ติดตาม และประเมินผลเกี่ยวกับสิทธิ ประโยชน์ของเด็กและเยาวชนตามอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก และความตกลงระหว่างประเทศที่ ประเทศไทยเป็นภาคี ตลอดจนกฎหมายภายในประเทศ เพื่อจัดทำระบบฐานข้อมูลและรวบรวม ข้อคิดเห็นของเด็กและเยาวชน รวมทั้งจัดทำรายงานเพื่อเป็นแนวนโยบายในการพัฒนาเด็กและ เยาวชนต่อไป
- (๖) สนับสนุนและประสานงานกับหน่วยงานทั้งในประเทศและต่างประเทศเพื่อ ร่วมมือกันพัฒนาเด็กและเยาวชน รวมทั้งส่งเสริมการดำเนินกิจการสภาเด็กและเยาวชนในทุกระดับ
- (๗) ส่งเสริมสื่อมวลชนและสถานศึกษาในการจัดกระบวนการเรียนรู้เพื่อสร้าง จิตสำนึกในการให้และการอาสาสมัครให้แก่เด็กและเยาวชน
- (๘) เป็นศูนย์กลางในการประสานงาน เผยแพร่ และประชาสัมพันธ์งานและกิจการ เกี่ยวกับการพัฒนาเด็กและเยาวชน
- (๙) ศึกษา วิเคราะห์ และวางแผนการงบประมาณและค่าใช้จ่าย เพื่อการพัฒนาเด็ก และเยาวชน โดยร่วมกับหน่วยงานอื่น รวมทั้งพิจารณาจัดสรรเงินอุดหนุนให้แก่องค์กรเอกชนหรือ องค์กรชุมชนตามมาตรา ๔๒
- (๑๐) ดำเนินการจัดงานสมัชชาเด็กและเยาวชนแห่งชาติร่วมกับสภาเด็กและเยาวชน แห่งประเทศไทยอย่างน้อยปีละครั้ง เพื่อเป็นเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้สำหรับเด็กและเยาวชนในด้านต่าง ๆ
- (๑๑) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนด ตามมติคณะกรรมการ หรือตามที่ คณะรัฐมนตรีมอบหมาย

มาตรา ๒๐ ให้สำนักงานจัดทำรายงานการพัฒนาเด็กและเยาวชนเสนอคณะกรรมการ เพื่อพิจารณาเสนอคณะรัฐมนตรีอย่างน้อยปีละครั้ง โดยมีสาระสำคัญ ดังต่อไปนี้

- (๑) การใช้งบประมาณเพื่อการพัฒนาเด็กและเยาวชน
- (๒) ผลการดำเนินงานของสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย
- (๓) สภาพการณ์และแนวโน้มของปัญหาเด็กและเยาวชน
- (๔) ผลการดำเนินการเพื่อแก้ไขปัญหาการพัฒนาเด็กและเยาวชน ตลอดจนปัญหาและอุปสรรคจากการดำเนินงาน
- (๕) แนวทางในการแก้ไขปัญหาและการพัฒนาเด็กและเยาวชน

มาตรา ๒๑ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ คณะกรรมการคณะอนุกรรมการหรือสำนักงาน อาจเชิญบุคคลใดมาให้ข้อเท็จจริง คำอธิบาย คำแนะนำหรือความเห็นทางวิชาการได้เมื่อเห็นสมควร และอาจขอความร่วมมือจากบุคคลใดเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อเท็จจริงหรือเพื่อสำรวจกิจการใดที่อาจมีผลกระทบต่อเด็กและเยาวชนได้

หมวด ๓

มาตรการส่งเสริมการดำเนินงานเพื่อการพัฒนาเด็กและเยาวชน

ส่วนที่ ๑

สภาเด็กและเยาวชน

มาตรา ๒๒ ให้สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดจัดให้มีสภาเด็กและเยาวชนอำเภอขึ้น โดยมีสมาชิกประกอบด้วยเด็กและเยาวชนที่อยู่ในเขตอำเภอนั้น

ให้มีคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนอำเภอ ประกอบด้วย ประธานสภาคนหนึ่งและผู้บริหารอีกไม่เกินสิบห้าคน ซึ่งคัดเลือกกันเองจากผู้แทนนักเรียนหรือนักศึกษาจากสถานศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติที่อยู่ในเขตอำเภอ ตั้งแต่ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นขึ้นไป และผู้แทนเด็กและเยาวชน ซึ่งไม่ได้อยู่ในสังกัดสถานศึกษา

ให้คณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนอำเภอปรึกษาหารือร่วมกันเพื่อกำหนดแนวทางในการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับการพัฒนาเด็กและเยาวชนในเขตอำเภอ และดำเนินการอื่นที่จำเป็นเพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ในการจัดตั้งสภาเด็กและเยาวชนอำเภอ

ให้พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาที่ดูแลอำเภอนั้น ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และผู้แทนองค์กรเอกชนหรือองค์กรชุมชนที่มีกิจกรรมหรือผลงานเกี่ยวกับการพัฒนาเด็กและเยาวชน เป็นที่ปรึกษาคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนอำเภอ

ในวาระเริ่มแรก ให้ดำเนินการจัดให้มีสภาเด็กและเยาวชนอำเภอให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๒๓ การประชุมและการดำเนินงานของคณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนอำเภอ ให้เป็นไปตามข้อบังคับที่คณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนอำเภอกำหนด ทั้งนี้ ต้องจัดให้มีการประชุมสามัญอย่างน้อยปีละครั้ง

มาตรา ๒๔ สภาเด็กและเยาวชนอำเภอมีหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) ส่งเสริม สนับสนุน และเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ด้านวิชาการและกิจกรรมเกี่ยวกับการศึกษา กีฬา และวัฒนธรรมในท้องถิ่นของเด็กและเยาวชน

(๒) จัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมและพัฒนาเด็กและเยาวชนในท้องถิ่นให้มีความรู้ความสามารถ และจริยธรรม

(๓) เสนอแนะและให้ความเห็นต่อสภาเด็กและเยาวชนจังหวัดเกี่ยวกับการพัฒนาเด็กและเยาวชนในท้องถิ่น

มาตรา ๒๕ ให้มีสภาเด็กและเยาวชนจังหวัด ซึ่งสมาชิกประกอบด้วย ผู้แทนจากคณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนอำเภอ จำนวนไม่เกินห้าคนจากแต่ละสภาเด็กและเยาวชนอำเภอในจังหวัด

ในวาระเริ่มแรก ให้ดำเนินการจัดให้มีสภาเด็กและเยาวชนจังหวัดให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๒๖ ให้มีคณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนจังหวัด ประกอบด้วย ประธานสภาคนหนึ่งและผู้บริหารอีกไม่เกินยี่สิบคน ซึ่งคัดเลือกกันเองจากสมาชิกสภาเด็กและเยาวชนจังหวัด มีหน้าที่บริหารงานทั่วไปของสภา และดำเนินกิจกรรมเพื่อการพัฒนาเด็กและเยาวชนในเขตจังหวัด รวมทั้งดำเนินการอื่นที่จำเป็นเพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ในการจัดตั้งสภาเด็กและเยาวชนจังหวัด

ให้ผู้ว่าราชการจังหวัด ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในจังหวัด พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด นายกองคํการบริหารส่วนจังหวัด และผู้แทนองค์กรเอกชนหรือองค์กรชุมชนที่มีกิจกรรมหรือผลงานเกี่ยวกับการพัฒนาเด็กและเยาวชนซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งจำนวนไม่เกินห้าคน เป็นที่ปรึกษาคณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนจังหวัด

มาตรา ๒๗ การประชุมและการดำเนินงานของสภาเด็กและเยาวชนจังหวัดและคณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนจังหวัด ให้เป็นไปตามข้อบังคับที่สภาเด็กและเยาวชนจังหวัดกำหนด ทั้งนี้ ต้องจัดให้มีการประชุมสามัญอย่างน้อยปีละครั้ง

มาตรา ๒๘ ให้มีสภาเด็กและเยาวชนกรุงเทพมหานคร ซึ่งสมาชิกประกอบด้วย

(๑) ผู้แทนนักเรียนหรือนักศึกษาจากสถานศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติที่อยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร ดังต่อไปนี้

(ก) ผู้แทนนักเรียนในระดับมัธยมศึกษา ซึ่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาคัดเลือกจำนวนไม่เกินยี่สิบคน

(ข) ผู้แทนนักเรียนหรือนักศึกษาในระดับอาชีวศึกษา ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาคัดเลือกจำนวนไม่เกินยี่สิบคน

(ค) ผู้แทนนักศึกษาในระดับอุดมศึกษา ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาคัดเลือกจำนวนไม่เกินยี่สิบคน

(๒) ผู้แทนเด็กและเยาวชนซึ่งไม่ได้อยู่ในสังกัดสถานศึกษา ซึ่งสำนักงานคัดเลือกจากเด็กและเยาวชนที่อยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวนไม่เกินสี่สิบคน

ในวาระเริ่มแรก ให้ดำเนินการจัดให้มีสภาเด็กและเยาวชนกรุงเทพมหานครให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๒๙ ให้มีคณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย ประธานสภาคนหนึ่ง และผู้บริหารอีกไม่เกินยี่สิบคน ซึ่งคัดเลือกกันเองจากสมาชิกสภาเด็กและเยาวชนกรุงเทพมหานคร มีหน้าที่บริหารงานทั่วไปของสภา และดำเนินกิจกรรมเพื่อการพัฒนาเด็กและเยาวชนในเขตกรุงเทพมหานคร รวมทั้งดำเนินการอื่นที่จำเป็นเพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ในการจัดตั้งสภาเด็กและเยาวชนกรุงเทพมหานคร

ให้ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ผู้แทนสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ผู้แทนสำนักงาน และผู้แทนองค์กรเอกชนหรือองค์กรชุมชนที่มีกิจกรรมหรือผลงานเกี่ยวกับการพัฒนาเด็กและเยาวชนซึ่งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครแต่งตั้งจำนวนไม่เกินห้าคนเป็นที่ปรึกษาการบริหารสภาเด็กและเยาวชนกรุงเทพมหานคร

มาตรา ๓๐ การประชุมและการดำเนินงานของสภาเด็กและเยาวชนกรุงเทพมหานคร และคณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนกรุงเทพมหานคร ให้เป็นไปตามข้อบังคับที่สภาเด็กและเยาวชนกรุงเทพมหานครกำหนด ทั้งนี้ ต้องจัดให้มีการประชุมสามัญอย่างน้อยปีละครั้ง

มาตรา ๓๑ สภาเด็กและเยาวชนจังหวัด และสภาเด็กและเยาวชนกรุงเทพมหานคร มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) ประสานงานระหว่างสภาเด็กและเยาวชนอำเภอ และแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ในด้านต่าง ๆ ของเด็กและเยาวชนในเขตจังหวัดหรือเขตกรุงเทพมหานคร แล้วแต่กรณี

(๒) เป็นศูนย์กลางการเรียนรู้และเผยแพร่ด้านวิชาการ การศึกษา กีฬา และวัฒนธรรม

(๓) ส่งเสริมและสนับสนุนให้สภาเด็กและเยาวชนอำเภอ และสถานศึกษาในเขตจังหวัดหรือเขตกรุงเทพมหานคร แล้วแต่กรณี ได้มีการจัดกิจกรรมต่าง ๆ อันเป็นประโยชน์เพื่อส่งเสริมและพัฒนาเด็กและเยาวชน

(๔) ออกข้อบังคับเกี่ยวกับการประชุมและการดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่

มาตรา ๓๒ ให้มีสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย ซึ่งสมาชิก ประกอบด้วย

(๑) ประธานสภาเด็กและเยาวชนจังหวัดทุกจังหวัด

(๒) ประธานสภาเด็กและเยาวชนกรุงเทพมหานคร

(๓) ผู้แทนเด็กและเยาวชน ซึ่งมาจากการคัดเลือกกันเองจากกลุ่มเด็กและเยาวชน ที่ได้ลงทะเบียนไว้ตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด โดยคำนึงถึงความหลากหลายของกลุ่มเด็กและเยาวชน จำนวนสามสิบแปดคน

ในวาระเริ่มแรก ให้ดำเนินการจัดให้มีสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทยให้แล้วเสร็จภายในสองร้อยเจ็ดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๓๓ ให้สภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทยมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นศูนย์กลางประสานงานเพื่อดำเนินกิจกรรมการพัฒนาเด็กและเยาวชนในจังหวัดต่าง ๆ

(๒) ให้ความร่วมมือในการดำเนินงานของรัฐและองค์กรเอกชนหรือองค์กรชุมชนในการพัฒนาเด็กและเยาวชน

(๓) ให้ความเห็นในการกำหนดนโยบาย แผนงาน และงบประมาณของหน่วยงานของรัฐเพื่อการพัฒนาเด็กและเยาวชน

(๔) เสนอข้อคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมการพัฒนาเด็กและเยาวชนที่อาจมีผลกระทบต่อเด็กและเยาวชน

(๕) เสนอคณะกรรมการเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของหน่วยงานของรัฐและองค์กรเอกชนหรือองค์กรชุมชน

(๖) ออกข้อบังคับเกี่ยวกับการประชุมและการดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่

สภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทยต้องจัดให้มีการประชุมสามัญอย่างน้อยปีละครั้ง

มาตรา ๓๔ ให้มีคณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย ประกอบด้วย ประธานสภาคนหนึ่งและผู้บริหารอีกไม่เกินยี่สิบห้าคนซึ่งคัดเลือกกันเองจากสมาชิกสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย มีหน้าที่บริหารงานทั่วไปของสภาและเสนอแผนงานหรือแนวทางปฏิบัติในการพัฒนาเด็กและเยาวชนในด้านต่าง ๆ ต่อสำนักงานเพื่อประโยชน์ในการจัดทำแผนพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ รวมทั้งเป็นผู้แทนหรือพิจารณาคัดเลือกผู้แทนเด็กและเยาวชนของประเทศในการดำเนินกิจกรรมเพื่อการพัฒนาเด็กและเยาวชนทั้งในระดับประเทศและระดับนานาชาติ ตลอดจนดำเนินการอื่นที่จำเป็นเพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ในการจัดตั้งสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย

มาตรา ๓๕ การประชุมและการดำเนินงานของสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย และคณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย ให้เป็นไปตามข้อบังคับที่สภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทยกำหนด

มาตรา ๓๖ คณะบริหารอย่างน้อยต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

(๑) มีอายุไม่เกินยี่สิบห้าปีบริบูรณ์

(๒) ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งในทางการเมือง กรรมการหรือผู้ดำรงตำแหน่งที่รับผิดชอบในการบริหารพรรคการเมือง ที่ปรึกษาพรรคการเมือง เจ้าหน้าที่พรรคการเมือง สมาชิกพรรคการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่น หรือผู้บริหารท้องถิ่น

มาตรา ๓๗ คณะบริหารมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสองปีนับแต่วันที่ได้รับคัดเลือก ประธานสภาหรือผู้บริหารซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่ต้องไม่เกินสองวาระติดต่อกัน

ในกรณีที่คณะบริหารพ้นจากตำแหน่งตามวาระ ให้ดำเนินการคัดเลือกใหม่ภายในหกสิบวัน ในระหว่างที่ยังมิได้มีการคัดเลือกคณะบริหารขึ้นใหม่ ให้คณะบริหารนั้นปฏิบัติหน้าที่ไปพลางก่อนจนกว่าจะได้มีการคัดเลือกคณะบริหารใหม่

มาตรา ๓๘ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ ประธานสภาและผู้บริหารในคณะบริหารพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) ขาดคุณสมบัติและมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๖

มาตรา ๓๙ ในกรณีที่ประธานสภาหรือผู้บริหารในคณะบริหารพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้มีการคัดเลือกบุคคลอื่นแทนตำแหน่งที่ว่าง เว้นแต่วาระของคณะบริหารจะเหลือไม่ถึงเก้าสิบวัน และให้ผู้ได้รับคัดเลือกแทนตำแหน่งที่ว่างอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของประธานสภาหรือผู้บริหารซึ่งตนแทน

มาตรา ๔๐ ให้สำนักงานดำเนินการส่งเสริม สนับสนุน และประสานงานการจัดตั้งและการดำเนินกิจการของสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย และสภาเด็กและเยาวชนกรุงเทพมหานคร

ในจังหวัดอื่นให้สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดดำเนินการส่งเสริมสนับสนุน และประสานงานการจัดตั้งและดำเนินกิจการของสภาเด็กและเยาวชนอำเภอและสภาเด็กและเยาวชนจังหวัด

ส่วนที่ ๒

การส่งเสริมบทบาทขององค์กรเอกชนหรือองค์กรชุมชนในการพัฒนาเด็กและเยาวชน

มาตรา ๔๑ เพื่อเป็นการสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการส่งเสริมและพัฒนาเด็กและเยาวชน ให้องค์กรเอกชนหรือองค์กรชุมชนที่มีกิจกรรมหรือผลงานเกี่ยวกับการพัฒนาเด็กและเยาวชน และมีได้มีวัตถุประสงค์ในทางการเมืองหรือมุ่งค้าหากำไรจากการประกอบกิจกรรมดังกล่าวมีสิทธิขอจดทะเบียนเป็นองค์กรเอกชนหรือองค์กรชุมชนด้านการพัฒนาเด็กและเยาวชนต่อกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๔๒ องค์กรเอกชนหรือองค์กรชุมชนที่ได้จดทะเบียนตามมาตรา ๔๑ อาจได้รับเงินอุดหนุน ความช่วยเหลือ หรือการสนับสนุนจากรัฐ ในการดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) การจัดให้มีอาสาสมัครเพื่อช่วยเหลือการปฏิบัติงานด้านการพัฒนาเด็กและเยาวชนตามพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองและพัฒนาเด็กและเยาวชน

(๒) การประชาสัมพันธ์ เผยแพร่ข้อมูลหรือข่าวสาร เพื่อสร้างจิตสำนึกของสาธารณชนที่ถูกต้องเกี่ยวกับการพัฒนาเด็กและเยาวชน

(๓) การจัดตั้งหรือดำเนินโครงการหรือกิจกรรมเพื่อการพัฒนาเด็กและเยาวชน

(๔) การศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาเด็กและเยาวชน

(๕) การให้ความช่วยเหลือหรือสนับสนุนในด้านอื่น ๆ แก่เด็กและเยาวชนที่ถูกละเมิดสิทธิ เช่น การให้ความช่วยเหลือด้านกฎหมาย การแพทย์ การบำบัดฟื้นฟู การสงเคราะห์เด็กและเยาวชน

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการให้เงินอุดหนุน ความช่วยเหลือ หรือการสนับสนุนจากรัฐตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๔๓ ให้องค์กรเอกชนหรือองค์กรชุมชนที่ได้รับความช่วยเหลือหรือสนับสนุนจากรัฐตามมาตรา ๔๒ มีหน้าที่จัดทำรายงานผลการดำเนินงานเสนอต่อสำนักงานตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๔๔ องค์กรเอกชนหรือองค์กรชุมชนใดที่ได้จดทะเบียนแล้วดำเนินกิจการที่อาจก่อความวุ่นวายหรือขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน ไม่ดำเนินการพัฒนาเด็กและเยาวชนให้เหมาะสม หรือไม่มีผลงานตามมาตรฐานที่รัฐมนตรีกำหนด ให้รัฐมนตรีมีอำนาจสั่งเพิกถอนการจดทะเบียนหรือระงับการให้เงินอุดหนุน ความช่วยเหลือ หรือการสนับสนุนให้แก่องค์กรเอกชนหรือองค์กรชุมชนนั้นได้

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๔๕ ในระหว่างที่ยังมิได้แต่งตั้งคณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๑ ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ทำหน้าที่คณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ ตามพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าคณะกรรมการที่ได้รับแต่งตั้งขึ้นใหม่จะเข้ารับหน้าที่ ทั้งนี้ ไม่เกินสามร้อยวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่พระราชบัญญัติส่งเสริมและ
ประสานงานเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๑ ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน สมควรกำหนดแนวทางและ
ปรับปรุงวิธีการในการส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนให้เหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพสังคม
ในปัจจุบัน โดยกำหนดให้มีการจัดตั้งศูนย์เด็กและเยาวชนอำเภอ และสภาเด็กและเยาวชน เพื่อให้การ
ส่งเสริมและพัฒนาเด็กและเยาวชนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น รวมทั้งให้องค์กรเอกชนและองค์กรปกครอง
ส่วนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ณัฐพร/แก้ไข

วศิน/ตรวจ

๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๓

ภีรภัทร/แก้ไข

๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๓

ฐานิศร์/ปรับปรุง

พลัฏฐ์วัช/ตรวจ

๑๔ พฤษภาคม ๒๕๕๖

ภาคผนวก

- พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐
- ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)
- บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ ส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)
- ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (คุณหญิงทรงสุดา ยอดมณี สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ กับคณะเป็นผู้เสนอ)
- บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของ ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (คุณหญิงทรงสุดา ยอดมณี สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ กับคณะเป็นผู้เสนอ)

(๑๕)

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา	
ปฏิบัติหน้าที่	
สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ	
เลขรับ.....	13169
วันที่.....	20 ธ.ค. 2559
เวลา.....	15:30 น.

ที่ นร ๐๕๐๓/ ๕๗๒๙๖

สำนักนายกรัฐมนตรี
ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

๖ ธันวาคม ๒๕๕๙

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาคเด็กและเยาวชนแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติในเรื่องนี้

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาลงมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาคเด็กและเยาวชนแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติเป็นเรื่องด่วน ดังที่ได้ส่งมาพร้อมนี้

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล และบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ มาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาเป็นเรื่องด่วนต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

พลเอก

(ประยุทธ์ จันทร์โอชา)

นายกรัฐมนตรี

กลุ่มงานบริหารทั่วไป	
รับที่.....	๑๑๕๔/๕๕ วันที่ ๒๐/ธ.ค./๕๙
เวลา.....	๑๕.๕๕ ถึง พ.ร.บ. ....
....., สำนักการประชุม	

กลุ่มงานพระราชบัญญัติ
รับที่..... ๕๖/๒๕๕๙
วันที่ ๒๐ / ธ.ค. / ๒๕๕๙
เวลา..... ๑๕.๕๗ น.

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

โทร. ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๐๐ ต่อ ๓๐๔ (อมราชักษ์)

โทรสาร ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๕๘

(๑๖)

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ (ฉบับที่ ..)
พ.ศ. ....

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐
ดังต่อไปนี้

- (๑) แก้ไขนิยามคำว่า “คณะกรรมการ” “สำนักงาน” และ “ผู้อำนวยการ”
(แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔)
- (๒) กำหนดแนวทางในการดำเนินการเพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชน (แก้ไขเพิ่มเติม
มาตรา ๖ วรรคสอง)
- (๓) แก้ไของค์ประกอบของคณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ
(แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๐ (๖))
- (๔) กำหนดกรณีการพ้นจากตำแหน่งของผู้แทนเด็กและเยาวชนในคณะกรรมการ
ส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ (เพิ่มมาตรา ๑๔/๑)
- (๕) กำหนดให้สภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทยเป็นผู้เสนอแต่งตั้งที่ปรึกษา
คณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๘ วรรคหนึ่ง)
- (๖) กำหนดให้มีสภาเด็กและเยาวชนตำบล สภาเด็กและเยาวชนเทศบาล สภาเด็ก
และเยาวชนเขต เพิ่มขึ้น (แก้ไขเพิ่มเติมหมวด ๓ ส่วนที่ ๑)

เหตุผล

โดยที่พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐
มีบทบัญญัติบางประการไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน ทำให้ไม่อาจส่งเสริมเด็กและเยาวชน
ในทุกกระดับให้มีส่วนร่วมในการดำเนินงานเพื่อการพัฒนาเด็กและเยาวชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้ง
การส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนได้เข้ามามีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ ที่มีผลกระทบต่อเด็ก
และเยาวชน ตลอดจนสนับสนุนให้เด็กและเยาวชนได้มีการแสดงออกที่สอดคล้องกับระดับความรู้
ความสามารถซึ่งพัฒนาไปตามวัยของเด็กและเยาวชน สมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเพื่อให้การส่งเสริม
การพัฒนาเด็กและเยาวชนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(๑๗)

ร่าง
พระราชบัญญัติ
ส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ (ฉบับที่ ..)
พ.ศ. ....

.....
.....

.....

.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการพัฒนาเด็ก
และเยาวชนแห่งชาติ

.....

.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็ก
และเยาวชนแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในบทนิยามคำว่า “คณะบริหาร” “สำนักงาน”
และ “ผู้อำนวยการ” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ
พ.ศ. ๒๕๕๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“คณะบริหาร” หมายความว่า คณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนตำบล คณะบริหาร
สภาเด็กและเยาวชนเทศบาล คณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนอำเภอ คณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนเขต
คณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนจังหวัด คณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนกรุงเทพมหานคร
และคณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย

“สำนักงาน” หมายความว่า กรมกิจการเด็กและเยาวชน

“ผู้อำนวยการ” หมายความว่า อธิบดีกรมกิจการเด็กและเยาวชน”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริม
การพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“การดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้กระทำโดยมีแนวทาง ดังต่อไปนี้

(๑) ให้เด็กและเยาวชนมีความผูกพันต่อครอบครัว ภาคภูมิใจในความเป็นไทย
มีวิถีชีวิตแบบประชาธิปไตย

(๒) ให้สามารถดำเนินชีวิตได้อย่างปลอดภัย รู้จักเคารพสิทธิและเสรีภาพของผู้อื่น รวมทั้งกฎหมาย กฎเกณฑ์ และกติกาในสังคม

(๓) ให้การสนับสนุนและส่งเสริมความร่วมมือทางการศึกษา ทั้งภายในประเทศ และภายนอกประเทศ เพื่อให้เด็กและเยาวชนทุกคนสามารถเข้าถึงการศึกษาได้อย่างเหมาะสม

(๔) ให้การสนับสนุนและส่งเสริมการศึกษาเพื่อพัฒนาเด็กพิการ เด็กที่มีข้อจำกัดทางการเรียนรู้ และเด็กที่มีความสามารถพิเศษ ให้สามารถพึ่งตนเองได้ ให้มีคุณธรรม และมีคุณภาพชีวิตที่ดี สามารถประกอบอาชีพและดำรงชีวิตได้อย่างเป็นอิสระ

(๕) ให้มีสุขภาพพลานามัยที่สมบูรณ์แข็งแรง รู้จักการป้องกันตนเองจากโรคภัย และสิ่งเสพติด

(๖) ให้มีวุฒิภาวะทางอารมณ์ตามสมควรแก่วัย รวมทั้งมีคุณธรรมและจริยธรรม

(๗) ให้มีทักษะและเจตคติที่ดีต่อการทำงาน มีศักดิ์ศรีและภาคภูมิใจในการทำงาน

ที่สุจริต

(๘) ให้รู้จักคิดอย่างมีเหตุผลและมุ่งมั่นพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง

(๙) ให้รู้จักช่วยเหลือผู้อื่นโดยมีจิตสำนึกในการให้และการเป็นอาสาสมัคร

รวมทั้งมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนและประเทศชาติ

(๑๐) ให้มีความรับผิดชอบต่อตนเอง ผู้อื่น และต่อส่วนรวม ตามสมควรแก่วัย

(๑๑) ให้สามารถแสดงความคิดเห็นหรือแสดงออกอย่างสอดคล้องกับความรู้ความสามารถที่พัฒนาไปตามวัยของเด็กและเยาวชน โดยเฉพาะเรื่องที่มีผลกระทบต่อเด็กและเยาวชน

(๑๒) ให้สามารถเข้าไปมีส่วนร่วมในกระบวนการยุติธรรมในเรื่องที่มีผลกระทบต่อเด็กและเยาวชนอย่างเหมาะสม ไม่ว่าจะโดยทางตรง หรือผ่านผู้แทนหรือองค์กรเพื่อเด็กและเยาวชน”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความใน (๖) ของมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๖) ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งเลือกกันเอง จำนวนสามคน”

มาตรา ๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๔/๑ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐

“มาตรา ๑๔/๑ ผู้แทนเด็กและเยาวชนในคณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ ตามมาตรา ๑๐ (๗) พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) มีอายุเกินยี่สิบห้าปี

(๒) พ้นจากการเป็นผู้แทนของสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย”

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๘ คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการหรือคณะทำงาน เพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการตามที่คณะกรรมการมอบหมาย และมีอำนาจแต่งตั้งที่ปรึกษาคณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทยตามที่สภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทยเป็นผู้เสนอ”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกบทบัญญัติในส่วนที่ ๑ สภาเด็กและเยาวชน ของหมวด ๓
มาตรการส่งเสริมการดำเนินงานเพื่อการพัฒนาเด็กและเยาวชน มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔
มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐ มาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒
มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๖ มาตรา ๓๗ มาตรา ๓๘ มาตรา ๓๙ และมาตรา ๔๐
แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ส่วนที่ ๑

สภาเด็กและเยาวชน

มาตรา ๒๒ ให้องค์การบริหารส่วนตำบล เทศบาล โดยคำแนะนำของหัวหน้าบ้านพัก
เด็กและครอบครัวในแต่ละจังหวัด จัดให้มีสภาเด็กและเยาวชนตำบล สภาเด็กและเยาวชนเทศบาล
แล้วแต่กรณี ซึ่งสมาชิกประกอบด้วยเด็กและเยาวชนที่อยู่ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบล
หรือเทศบาลนั้น

ให้มีคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนตำบลหรือคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชน
เทศบาล ประกอบด้วยประธานสภาหนึ่งคน และผู้บริหารอีกไม่เกินยี่สิบคน ซึ่งคัดเลือกกันเองจาก
สมาชิกสภาเด็กและเยาวชนตำบล หรือสมาชิกสภาเด็กและเยาวชนเทศบาล แล้วแต่กรณี โดยคำนึงถึง
ผู้พิการและผู้ด้อยโอกาส ให้มีหน้าที่บริหารงานทั่วไปของสภาเด็กและเยาวชนและปรึกษาหารือร่วมกัน
เพื่อกำหนดแนวทางในการจัดกิจกรรมการพัฒนาเด็กและเยาวชนในเขตพื้นที่ รวมทั้งดำเนินการอื่นใด
ที่จำเป็น เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของพระราชบัญญัตินี้

ให้นายอำเภอแต่งตั้งที่ปรึกษาคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนตำบลหรือคณะกรรมการ
สภาเด็กและเยาวชนเทศบาล จากนายกองค์การบริหารส่วนตำบล นายกเทศมนตรี ปลัดองค์การบริหาร
ส่วนตำบล ปลัดเทศบาล แล้วแต่กรณี ผู้แทนสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด
ผู้แทนบ้านพักเด็กและครอบครัวในแต่ละจังหวัด ผู้แทนสำนักงานการศึกษานอกระบบและการศึกษา
ตามอัธยาศัย ผู้แทนสถานศึกษาที่ตั้งอยู่ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลหรือเทศบาลนั้น และผู้แทน
องค์กรภาคประชาสังคมที่มีกิจกรรมหรือผลงานเกี่ยวกับการพัฒนาเด็กและเยาวชนตามที่คณะกรรมการ
สภาเด็กและเยาวชนตำบลหรือคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนเทศบาลเสนอ

ในวาระเริ่มแรก ให้ดำเนินการจัดให้มีสภาเด็กและเยาวชนตำบลหรือสภาเด็ก
และเยาวชนเทศบาล ให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๒๓ สภาเด็กและเยาวชนตำบลและสภาเด็กและเยาวชนเทศบาล มีอำนาจ
หน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) ประสานงานระหว่างสภาเด็กและเยาวชนตำบล สภาเด็กและเยาวชนเทศบาล
สภาเด็กและเยาวชนอำเภอ เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ในด้านต่าง ๆ ของเด็กและเยาวชน

(๒) ส่งเสริม สนับสนุน และเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ด้านวิชาการ การศึกษา กีฬา
และวัฒนธรรมในท้องถิ่นของเด็กและเยาวชน

(๓) ส่งเสริม สนับสนุน ให้เด็กและเยาวชนได้แสดงความคิดเห็นหรือแสดงออกอย่าง
สอดคล้องกับความรู้ความสามารถที่พัฒนาไปตามวัยของเด็กหรือเยาวชน โดยเฉพาะเรื่องที่มีผลกระทบต่อ
ต่อเด็กและเยาวชน

(๔) จัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมและพัฒนาเด็กและเยาวชนในท้องถิ่นให้มีความรู้ความสามารถ รวมทั้งคุณธรรมและจริยธรรม

(๕) รวบรวมข้อมูลและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับเรื่องที่มีผลกระทบต่อเด็กและเยาวชนในเขตพื้นที่ เพื่อส่งต่อข้อมูลดังกล่าวให้กับสภาเด็กและเยาวชนอำเภอ

(๖) เสนอความเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมการส่งเสริมและพัฒนาเด็กและเยาวชนที่มีผลกระทบต่อเด็กและเยาวชนในเขตพื้นที่

(๗) เสนอแนะและให้ความเห็นต่อสภาเด็กและเยาวชนอำเภอ เกี่ยวกับการส่งเสริมและพัฒนาเด็กและเยาวชนในท้องถิ่น

(๘) เสนอความเห็นต่อคณะกรรมการเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของหน่วยงานของรัฐและองค์กรเอกชนหรือองค์กรชุมชนที่เกี่ยวข้องกับเด็กและเยาวชนในเขตพื้นที่

(๙) ออกข้อบังคับเกี่ยวกับการประชุมและการดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ โดยให้คณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนตำบลหรือคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนเทศบาล แล้วแต่กรณี เป็นผู้เสนอ ทั้งนี้ ให้สอดคล้องกับข้อบังคับของสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย

มาตรา ๒๔ ให้มีสภาเด็กและเยาวชนอำเภอ ซึ่งสมาชิกประกอบด้วยคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนตำบล และคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนเทศบาล ที่อยู่ในเขตพื้นที่อำเภอนั้น

ให้มีสภาเด็กและเยาวชนเขต ในกรุงเทพมหานคร ซึ่งสมาชิกประกอบด้วยเด็กและเยาวชนที่อยู่ในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานครแต่ละเขตนั้น

ให้มีคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนอำเภอและคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนเขต ประกอบด้วยประธานสภาหนึ่งคน และผู้บริหารอีกไม่เกินยี่สิบคน ซึ่งคัดเลือกกันเองจากสมาชิกสภาเด็กและเยาวชนอำเภอหรือสมาชิกสภาเด็กและเยาวชนเขต แล้วแต่กรณี โดยคำนึงถึงผู้พิการและผู้ด้อยโอกาส ให้มีหน้าที่บริหารงานทั่วไปของสภาเด็กและเยาวชน และปรึกษาหารือร่วมกันเพื่อกำหนดแนวทางในการจัดกิจกรรมการพัฒนาเด็กและเยาวชนในเขตพื้นที่ รวมทั้งดำเนินการอื่นใดที่จำเป็นเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของพระราชบัญญัตินี้

ให้นายอำเภอหรือผู้อำนวยการเขต เป็นที่ปรึกษาคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนอำเภอหรือคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนเขต แล้วแต่กรณี และให้นายอำเภอหรือผู้อำนวยการเขต แต่งตั้งที่ปรึกษาคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนอำเภอหรือคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนเขต แล้วแต่กรณี จากพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด หัวหน้าบ้านพักเด็กและครอบครัว ในแต่ละจังหวัด ผู้แทนสำนักงานการศึกษาเอกชนระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย ผู้แทนสถานศึกษาที่ตั้งอยู่ในเขตพื้นที่อำเภอหรือเขตในกรุงเทพมหานคร และผู้แทนองค์กรภาคประชาสังคมที่มีกิจกรรมหรือผลงานเกี่ยวกับการพัฒนาเด็กและเยาวชนตามที่คณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนอำเภอหรือคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนเขตเสนอ

ในวาระเริ่มแรกให้ดำเนินการจัดให้มีสภาเด็กและเยาวชนเขต ให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยห้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๒๕ ให้สภาเด็กและเยาวชนอำเภอและสภาเด็กและเยาวชนเขต มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) ประสานงานระหว่างสภาเด็กและเยาวชนอำเภอ สภาเด็กและเยาวชนเขต สภาเด็กและเยาวชนจังหวัด และสภาเด็กและเยาวชนกรุงเทพมหานคร เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ในด้านต่าง ๆ ของเด็กและเยาวชน

(๒) ส่งเสริม สนับสนุน และเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ด้านวิชาการ การศึกษา กีฬา และวัฒนธรรมในท้องถิ่นของเด็กและเยาวชน

(๓) ส่งเสริม สนับสนุน ให้เด็กและเยาวชนได้แสดงความคิดเห็นหรือแสดงออกอย่าง สอดคล้องกับความรู้ความสามารถที่พัฒนาไปตามวัยของเด็กหรือเยาวชน โดยเฉพาะเรื่องที่มีผลกระทบต่อเด็กและเยาวชน

(๔) จัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมและพัฒนาเด็กและเยาวชนในท้องถิ่นให้มีความรู้ ความสามารถ รวมทั้งคุณธรรมและจริยธรรม

(๕) รวบรวมข้อมูลและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับเรื่องที่มีผลกระทบต่อเด็กและเยาวชน ในเขตพื้นที่ เพื่อส่งต่อข้อมูลดังกล่าวให้กับสภาเด็กและเยาวชนจังหวัดหรือสภาเด็กและเยาวชน กรุงเทพมหานคร แล้วแต่กรณี

(๖) เสนอความเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมการส่งเสริมและพัฒนาเด็กและเยาวชนที่มีผลกระทบต่อเด็กและเยาวชนในเขตพื้นที่

(๗) เสนอแนะและให้ความเห็นต่อสภาเด็กและเยาวชนจังหวัด สภาเด็กและเยาวชน กรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับการส่งเสริมและพัฒนาเด็กและเยาวชนในท้องถิ่น

(๘) เสนอความเห็นต่อคณะกรรมการเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของหน่วยงานของรัฐ และองค์กรเอกชนหรือองค์กรชุมชนที่เกี่ยวข้องกับเด็กและเยาวชนในเขตพื้นที่

(๙) ออกข้อบังคับเกี่ยวกับการประชุมและการดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ โดยให้ คณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนอำเภอหรือคณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนเขต แล้วแต่กรณี เป็นผู้เสนอ ทั้งนี้ ให้สอดคล้องกับข้อบังคับของสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย

มาตรา ๒๖ ให้มีสภาเด็กและเยาวชนจังหวัด ซึ่งสมาชิกประกอบด้วยประธานสภา เด็กและเยาวชนอำเภอทุกอำเภอ และผู้แทนจากคณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนอำเภอแต่ละอำเภอ อำเภอละสี่คน

ให้มีคณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนจังหวัด ประกอบด้วยประธานสภาหนึ่งคน และผู้บริหารอีกไม่เกินยี่สิบคน ซึ่งคัดเลือกกันเองจากสมาชิกสภาเด็กและเยาวชนจังหวัด ให้มีหน้าที่ บริหารงานทั่วไปของสภาเด็กและเยาวชนจังหวัด และปรึกษาหารือร่วมกันเพื่อกำหนดแนวทางในการ จัดกิจกรรมการพัฒนาเด็กและเยาวชนในเขตพื้นที่ รวมทั้งดำเนินการอื่นใดที่จำเป็นเพื่อให้บรรลุ วัตถุประสงค์ของพระราชบัญญัตินี้

ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นที่ปรึกษาคณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนจังหวัด และให้ แต่งตั้งที่ปรึกษาคณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนจังหวัด จากพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ จังหวัด ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด หัวหน้าบ้านพักเด็กและครอบครัวในแต่ละจังหวัด ผู้แทนสำนักงานการศึกษานอกระบบและการศึกษา ตามอัธยาศัย และผู้แทนองค์กรภาคประชาสังคมที่มีกิจกรรมหรือผลงานเกี่ยวกับการพัฒนาเด็ก และเยาวชนตามที่คณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนจังหวัดเสนอ

มาตรา ๒๗ ให้มีสภาเด็กและเยาวชนกรุงเทพมหานคร ซึ่งสมาชิกประกอบด้วย

(๑) ประธานสภาเด็กและเยาวชนเขต จากทุกเขตในกรุงเทพมหานคร

(๒) ผู้แทนกลุ่มเด็กและเยาวชน ประกอบด้วย

(ก) ผู้แทนจากสถาบันการศึกษาในพื้นที่กรุงเทพมหานคร ระดับมัธยมศึกษา ระดับอาชีวศึกษา และระดับอุดมศึกษา ระดับละสิบเอ็ดคน

(ข) ผู้แทนเด็กและเยาวชน ซึ่งมาจากการคัดเลือกกันเองจากกลุ่มเด็กและเยาวชน ที่ได้ลงทะเบียนไว้ตามระเบียบที่ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครกำหนด โดยคำนึงถึงความหลากหลายของกลุ่มเด็กและเยาวชน จำนวนสิบสองคน ซึ่งต้องมาจากแต่ละกลุ่มอย่างน้อยกลุ่มละหนึ่งคน

ทั้งนี้ การคัดเลือกสมาชิกสภาเด็กและเยาวชนกรุงเทพมหานครให้คำนึงถึงผู้พิการ และผู้ด้อยโอกาสด้วย

มาตรา ๒๘ ให้มีคณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย ประธานสภาหนึ่งคน และผู้บริหารอีกไม่เกินยี่สิบคน ซึ่งคัดเลือกกันเองจากสมาชิกสภาเด็กและเยาวชน กรุงเทพมหานคร ให้มีหน้าที่บริหารงานทั่วไปของสภาเด็กและเยาวชน และปรึกษาหารือร่วมกัน เพื่อกำหนดแนวทางในการจัดกิจกรรมการพัฒนาเด็กและเยาวชนในเขตกรุงเทพมหานคร รวมทั้ง ดำเนินการอื่นใดที่จำเป็นเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของพระราชบัญญัตินี้

ให้ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครเป็นที่ปรึกษาคณะบริหารสภาเด็กและเยาวชน กรุงเทพมหานคร และให้แต่งตั้งที่ปรึกษาคณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนกรุงเทพมหานคร จากผู้อำนวยการสำนักพัฒนาสังคม ผู้อำนวยการสำนักวัฒนธรรม กีฬา และการท่องเที่ยว ผู้อำนวยการ สำนักการศึกษา ผู้แทนกรมกิจการเด็กและเยาวชน และผู้แทนองค์กรภาคประชาสังคมที่มีกิจกรรม หรือผลงานเกี่ยวกับการพัฒนาเด็กและเยาวชนตามที่คณะบริหารสภาเด็กและเยาวชน กรุงเทพมหานครเสนอ

มาตรา ๒๙ สภาเด็กและเยาวชนจังหวัดและสภาเด็กและเยาวชนกรุงเทพมหานคร มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) ประสานงานระหว่างสภาเด็กและเยาวชนจังหวัด สภาเด็กและเยาวชน กรุงเทพมหานคร และสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ ในด้านต่าง ๆ ของเด็กและเยาวชน

(๒) ส่งเสริม สนับสนุน และเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ด้านวิชาการ การศึกษา กีฬา และวัฒนธรรมในท้องถิ่นของเด็กและเยาวชน

(๓) ส่งเสริม สนับสนุน ให้เด็กและเยาวชนได้แสดงความคิดเห็นหรือแสดงออกอย่าง สอดคล้องกับความรู้ความสามารถที่พัฒนาไปตามวัยของเด็กหรือเยาวชน โดยเฉพาะเรื่องที่มีผลกระทบต่อเด็กและเยาวชน

(๔) จัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมและพัฒนาเด็กและเยาวชนในท้องถิ่นให้มีความรู้ ความสามารถ รวมทั้งคุณธรรมและจริยธรรม

(๕) รวบรวมข้อมูลและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับเรื่องที่มีผลกระทบต่อเด็กและเยาวชน ในเขตพื้นที่ เพื่อส่งต่อข้อมูลดังกล่าวให้กับสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย

(๖) เสนอความเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมการส่งเสริมและพัฒนาเด็กและเยาวชนที่มี ผลกระทบต่อเด็กและเยาวชนในเขตพื้นที่

(๗) เสนอแนะและให้ความเห็นต่อสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย เกี่ยวกับการ ส่งเสริมและพัฒนาเด็กและเยาวชนในท้องถิ่น

(๘) เสนอความเห็นต่อคณะกรรมการเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของหน่วยงานของรัฐ และองค์กรเอกชนหรือองค์กรชุมชนที่เกี่ยวข้องกับเด็กและเยาวชนในเขตพื้นที่

(๙) ออกข้อบังคับเกี่ยวกับการประชุมและการดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ โดยให้ คณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนจังหวัดหรือคณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนกรุงเทพมหานคร แล้วแต่กรณี เป็นผู้เสนอ ทั้งนี้ ให้สอดคล้องกับข้อบังคับของสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย

มาตรา ๓๐ ให้มีสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย ซึ่งสมาชิกประกอบด้วย

(๑) ประธานสภาเด็กและเยาวชนจังหวัดจากทุกจังหวัด

(๒) ประธานสภาเด็กและเยาวชนกรุงเทพมหานคร

(๓) ผู้แทนเด็กและเยาวชน ซึ่งมาจากกรคัดเลือกกันเองจากกลุ่มเด็กและเยาวชน ที่ได้ลงทะเบียนไว้ตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด โดยคำนึงถึงความหลากหลายของกลุ่มเด็กและเยาวชน รวมทั้งผู้พิการและผู้ด้อยโอกาส จำนวนสามสิบแปดคน

ให้มีคณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย ประกอบด้วยประธานสภา หนึ่งคน และผู้บริหารอีกไม่เกินยี่สิบห้าคน ซึ่งคัดเลือกกันเองจากสมาชิกสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย ให้มีหน้าที่บริหารงานทั่วไปของสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย และเสนอแผนงาน หรือแนวทางปฏิบัติในการพัฒนาเด็กและเยาวชนในด้านต่าง ๆ ต่อกรมกิจการเด็กและเยาวชน เพื่อประโยชน์ในการจัดทำแผนพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ รวมทั้งเป็นผู้แทน หรือเป็นผู้พิจารณา คัดเลือกผู้แทนเด็กและเยาวชนของประเทศในการดำเนินกิจกรรมเพื่อการส่งเสริมและพัฒนาเด็กและเยาวชน ทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศ ตลอดจนดำเนินการอื่นที่จำเป็นเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ ของพระราชบัญญัตินี้

ให้คณะกรรมการแต่งตั้งที่ปรึกษาคณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย จากผู้แทนกระทรวงยุติธรรม ผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการ ผู้แทนกระทรวงวัฒนธรรม ผู้แทนสำนักงาน อัยการสูงสุด ผู้แทนกรมกิจการเด็กและเยาวชน และผู้แทนองค์กรภาคประชาสังคมที่มีกิจกรรม หรือผลงานเกี่ยวกับการพัฒนาเด็กและเยาวชนตามที่คณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทยเสนอ

มาตรา ๓๑ ให้สภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทยมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นศูนย์กลางประสานงานเพื่อดำเนินกิจกรรมการส่งเสริมและพัฒนาเด็ก และเยาวชน

(๒) ให้ความร่วมมือในการดำเนินงานของรัฐและองค์กรเอกชนหรือองค์กรชุมชน ในการส่งเสริมและพัฒนาเด็กและเยาวชน

(๓) ส่งเสริม สนับสนุน ให้เด็กและเยาวชนได้แสดงความคิดเห็นหรือแสดงออกอย่าง สอดคล้องกับความรู้ความสามารถที่พัฒนาไปตามวัยของเด็กหรือเยาวชน โดยเฉพาะเรื่องที่มีผลกระทบต่อเด็กและเยาวชน

(๔) ให้ความเห็นในการกำหนดแนวทาง นโยบาย แผนงาน และงบประมาณของ หน่วยงานของรัฐ เพื่อการส่งเสริมและพัฒนาเด็กและเยาวชน

(๕) รวบรวมข้อมูลและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับเรื่องที่มีผลกระทบต่อเด็กและเยาวชน และข้อมูลที่ถูกส่งต่อมายังสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย เพื่อเสนอคณะกรรมการพิจารณา เป็นแนวทางในการส่งเสริมและพัฒนาเด็กและเยาวชน

(๖) เสนอความเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมการส่งเสริมและพัฒนาเด็กและเยาวชนที่อาจมี ผลกระทบต่อเด็กและเยาวชน

(๗) เสนอความเห็นต่อคณะกรรมการเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของหน่วยงานของรัฐ และองค์กรเอกชนหรือองค์กรชุมชนที่เกี่ยวข้องกับเด็กและเยาวชน

(๘) จัดทำประมวลจริยธรรมของสมาชิกสภาเด็กและเยาวชน

(๙) ออกข้อบังคับเกี่ยวกับการประชุมและการดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ โดยให้ คณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทยเป็นผู้เสนอ

สภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทยต้องจัดให้มีการประชุมสามัญอย่างน้อยปีละสองครั้ง มาตรการ ๓๒ คณะบริหารต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) มีอายุไม่เกินยี่สิบห้าปี

(๒) ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งในทางการเมือง กรรมการหรือผู้ดำรงตำแหน่งที่รับผิดชอบ ในการบริหารพรรคการเมือง ที่ปรึกษาพรรคการเมือง เจ้าหน้าที่พรรคการเมือง สมาชิกพรรคการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่น หรือผู้บริหารท้องถิ่น

มาตรการ ๓๓ คณะบริหารมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสองปีนับแต่วันที่ได้รับการคัดเลือก ประธานสภาหรือผู้บริหารในคณะบริหารซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับการคัดเลือกอีกได้ แต่ต้องดำรงตำแหน่งไม่เกินสองวาระติดต่อกัน

กรณีที่คณะบริหารพ้นจากตำแหน่งตามวาระ ให้ดำเนินการคัดเลือกใหม่ภายใน หกสิบวันนับแต่วันที่คณะบริหารพ้นจากตำแหน่งตามวาระ แต่ในระหว่างที่ยังมิได้มีการคัดเลือก คณะบริหาร ให้คณะบริหารนั้นปฏิบัติหน้าที่ไปพลางก่อนจนกว่าจะได้มีการคัดเลือกคณะบริหารใหม่

ในวาระเริ่มแรก เมื่อคณะบริหารดำรงตำแหน่งครบหนึ่งปี ให้คณะบริหารยกเว้น ประธานสภาจับสลากออกกึ่งหนึ่ง และคัดเลือกผู้บริหารใหม่แทนตำแหน่งที่ว่าง โดยให้ผู้ที่ได้รับการคัดเลือกใหม่มีวาระการดำรงตำแหน่งสองปี

มาตรการ ๓๔ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ คณะบริหารพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๒

(๔) ถูกถอดถอนจากตำแหน่งตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับของสภาเด็กและเยาวชน

มาตรการ ๓๕ ในกรณีที่คณะบริหารของสภาเด็กและเยาวชนพ้นจากตำแหน่งก่อนครบ วาระ ให้มีการคัดเลือกผู้อื่นแทนตำแหน่งที่ว่าง เว้นแต่วาระของผู้ที่พ้นจากตำแหน่งเหลือไม่ถึงเก้าสิบวัน อาจคัดเลือกผู้อื่นแทนตำแหน่งที่ว่างนั้นก็ได้ และให้ผู้ที่ได้รับการคัดเลือกแทนตำแหน่งที่ว่าง อยู่ใน ตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน

มาตรการ ๓๖ ให้กรมกิจการเด็กและเยาวชนดำเนินการส่งเสริม สนับสนุน และประสานงานการจัดตั้งและการดำเนินกิจการของสภาเด็กและเยาวชนตำบล สภาเด็กและเยาวชน เทศบาล สภาเด็กและเยาวชนอำเภอ สภาเด็กและเยาวชนจังหวัด และสภาเด็กและเยาวชนแห่ง ประเทศไทย

ให้กรมกิจการเด็กและเยาวชนร่วมกับกรุงเทพมหานครดำเนินการส่งเสริม สนับสนุน และประสานงานการจัดตั้งและการดำเนินกิจการของสภาเด็กและเยาวชนเขตและสภาเด็กและเยาวชน กรุงเทพมหานคร

มาตรา ๓๗ การประชุมของสภาเด็กและเยาวชน ต้องมีสมาชิกมาประชุมไม่น้อยกว่า กึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม ทั้งนี้ ให้การประชุมของสภาเด็กและเยาวชน เป็นไปตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก สมาชิกสภาเด็กและเยาวชนคนหนึ่ง ให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่ง เป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๓๘ การดำเนินงานของสภาเด็กและเยาวชน และคณะกรรมการสภาเด็ก และเยาวชนให้เป็นไปตามข้อบังคับที่สภาเด็กและเยาวชนได้กำหนดไว้ ทั้งนี้ ให้สภาเด็กและเยาวชน จัดให้มีการประชุมสามัญอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง และให้คณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนจัดให้มีการประชุมอย่างน้อยปีละสองครั้ง”

มาตรา ๙ ให้สภาเด็กและเยาวชนอำเภอ สภาเด็กและเยาวชนจังหวัด สภาเด็ก และเยาวชนกรุงเทพมหานคร และสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย ที่มีอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัติ นี้ใช้บังคับ เป็นสภาเด็กและเยาวชนอำเภอ สภาเด็กและเยาวชนจังหวัด สภาเด็กและเยาวชน กรุงเทพมหานคร และสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็ก และเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๐ ให้คณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนอำเภอ คณะบริหารสภาเด็ก และเยาวชนจังหวัด คณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนกรุงเทพมหานคร คณะบริหารสภาเด็ก และเยาวชนแห่งประเทศไทย ที่มีอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ยังคงปฏิบัติหน้าที่อยู่ต่อไป จนกว่าจะมีการคัดเลือกคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนอำเภอ คณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนจังหวัด คณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนกรุงเทพมหานคร และคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนแห่ง ประเทศไทยตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี

บันทึกวิเคราะห์สรุป

สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ (ฉบับที่..) พ.ศ. ....

คณะรัฐมนตรีได้มีมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ (ฉบับที่..) พ.ศ. .... ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ได้จัดทำบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ ดังต่อไปนี้

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

โดยที่พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐ มีบทบัญญัติบางประการไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน ทำให้ไม่อาจส่งเสริมเด็กและเยาวชนในทุกระดับให้มีส่วนร่วมในการดำเนินงานเพื่อการพัฒนาเด็กและเยาวชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งการส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนได้เข้ามามีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ ที่มีผลกระทบต่อเด็กและเยาวชน ตลอดจนสนับสนุนให้เด็กและเยาวชนได้มีการแสดงออกที่สอดคล้องกับระดับความรู้ความสามารถซึ่งพัฒนาไปตามวัยของเด็กและเยาวชน สมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติ เพื่อให้การส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

(๑) แก้ไขบทนิยามคำว่า “คณะบริหาร” “สำนักงาน” และ “ผู้อำนวยการ” เพื่อให้มีความชัดเจนและสอดคล้องกับข้อมูลในปัจจุบัน (ร่างมาตรา ๓ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔)

(๒) แก้ไขปรับปรุงแนวทางในการดำเนินการส่งเสริมและพัฒนาเด็กและเยาวชนของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ให้เป็นไปตามหลักการที่ได้กำหนดไว้ในอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก (ร่างมาตรา ๔ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖ วรรคสอง)

(๓) แก้ไของค์ประกอบของคณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ โดยแก้ไขเพิ่มเติมจำนวนผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จากเดิมจำนวนหนึ่งคนเป็นสามคน เพื่อให้สอดคล้องกับแนวทางในการปฏิรูปองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ร่างมาตรา ๕ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๐ (๖))

(๔) กำหนดหลักเกณฑ์การพ้นจากตำแหน่งของผู้แทนเด็กและเยาวชนในการดำรงตำแหน่งคณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชน โดยกำหนดให้พ้นจากตำแหน่งเมื่อมีอายุเกินยี่สิบห้าปี หรือเมื่อพ้นจากการเป็นผู้แทนของสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย (ร่างมาตรา ๖ เพิ่มมาตรา ๑๔/๑)

(๕) แก้ไขเพิ่มเติมที่มาของการแต่งตั้งที่ปรึกษาคณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย โดยกำหนดให้สภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทยเป็นผู้เสนอรายชื่อต่อคณะกรรมการ (ร่างมาตรา ๗ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๘ วรรคหนึ่ง)

(๖) แก้ไขเพิ่มเติมโดยให้มีการจัดตั้งสภาเด็กและเยาวชนตำบล สภาเด็กและเยาวชนเทศบาล ในพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลหรือเทศบาล และกำหนดที่มาคณะบริหารของสภาเด็ก

และเยาวชนตำบล คณะบริหารของสภาเด็กและเยาวชนเทศบาล และการแต่งตั้งคณะที่ปรึกษาของสภาเด็กและเยาวชนตำบล สภาเด็กและเยาวชนเทศบาล แล้วแต่กรณี (ร่างมาตรา ๘ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๒)

(๗) กำหนดอำนาจหน้าที่ของสภาเด็กและเยาวชนตำบล สภาเด็กและเยาวชนเทศบาล (ร่างมาตรา ๘ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๓)

(๘) แก้ไขเพิ่มเติมโดยให้มีการจัดตั้งสภาเด็กและเยาวชนเขต ในกรุงเทพมหานคร กำหนดที่มา การแต่งตั้งคณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนเขต ในกรุงเทพมหานคร และแก้ไขเพิ่มเติมอำนาจหน้าที่ของสภาเด็กและเยาวชนอำเภอ สภาเด็กและเยาวชนเขต ในกรุงเทพมหานคร (ร่างมาตรา ๘ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๔ และมาตรา ๒๕)

(๙) แก้ไขเพิ่มเติมที่มา องค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ของสภาเด็กและเยาวชนจังหวัด สภาเด็กและเยาวชนกรุงเทพมหานคร และสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย (ร่างมาตรา ๘ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๙ และมาตรา ๓๑)

(๑๐) แก้ไขปรับปรุงวาระการดำรงตำแหน่ง การคัดเลือก และการพ้นจากตำแหน่งของคณะบริหาร เพื่อให้การบริหารงานเป็นไปด้วยความความต่อเนื่องและเกิดประสิทธิภาพสูงสุด (ร่างมาตรา ๘ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๓ วรรคสาม และมาตรา ๓๔ (๔))

(๑๑) แก้ไขบทเฉพาะกาล เพื่อรับรองความมีอยู่ของสภาเด็กและเยาวชนและคณะบริหาร ที่มีอยู่ก่อนการแก้ไขพระราชบัญญัติฉบับนี้ใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๙ และร่างมาตรา ๑๐)

---

(๒๙)

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
 ญัตติหน้า
 สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
 เลขรับ 7487
 วันที่ 28 ก.ค. 2559
 เวลา 11.35 น.

ที่ สว (สนช) (กมธ ๓) ๐๐๑๙/พช๖๖๗

คณะกรรมการการสังคม ฯ
 สภานิติบัญญัติแห่งชาติ
 ถนนอุทองใน ดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๒๘ กรกฎาคม ๒๕๕๙

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ (ฉบับที่..) พ.ศ. ....

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ (ฉบับที่..) พ.ศ. .... พร้อมด้วย
 บันทึกหลักการและเหตุผล และบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

ข้าพเจ้า คุณหญิงทรงสุตา ยอดมณี และคณะสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติผู้มีรายชื่อ
 แนบท้ายนี้ ขอเสนอร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ (ฉบับที่..) พ.ศ. ....
 พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล และบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติมาเพื่อ
 โปรดนำเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว)
 พุทธศักราช ๒๕๕๗ มาตรา ๑๔ ดังมีรายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วยตามแนบท้ายนี้

จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดนำเสนอต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

คุณหญิงทรงสุตา ยอดมณี

(คุณหญิงทรงสุตา ยอดมณี)

สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ หมายเลขสมาชิก ๕๑

กลุ่มงานบริหารทั่วไป
 วันที่ ๒๗/๗/๕๙ วันที่ ๒๗/๗/๕๙
 เวลา ๑๑.๕๓ น. ส่ง พจน
 สำนักงานประชุม

กลุ่มงานพระราชบัญญัติ
 วันที่ ๒๘/๗/๕๙
 วันที่ ๒๘/๗/๕๙
 เวลา ๑๔.๓๖ น.
 สำนักงานประชุม

สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติผู้ร่วมเสนอ
ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ (ฉบับที่..) พ.ศ. ....

(ลงชื่อ) ..... ผู้เสนอ
(.....)
หมายเลขสมาชิก ..... 121 ✓

(ลงชื่อ) ..... ผู้เสนอ
(.....)
หมายเลขสมาชิก ..... 175 ✓

(ลงชื่อ) ..... ผู้เสนอ
(.....)
หมายเลขสมาชิก ..... 107 ✓

(ลงชื่อ) ..... ผู้เสนอ
(.....)
หมายเลขสมาชิก ..... 020 ✓

(ลงชื่อ) ..... ผู้เสนอ
(.....)
หมายเลขสมาชิก ..... 099 ✓

(ลงชื่อ) ..... ผู้เสนอ
(.....)
หมายเลขสมาชิก ..... 196 ✓

(ลงชื่อ) ..... ผู้เสนอ
(.....)
หมายเลขสมาชิก ..... 208 ✓

(ลงชื่อ) ..... ผู้เสนอ
(.....)
หมายเลขสมาชิก ..... 219 ✓

(ลงชื่อ) ..... ผู้เสนอ
(.....)
หมายเลขสมาชิก ..... 017 ✓

(ลงชื่อ) ..... ผู้เสนอ
(.....)
หมายเลขสมาชิก ..... 091 ✓

(ลงชื่อ) ..... ผู้เสนอ
(.....)
หมายเลขสมาชิก ..... ๑๓๑ ✓

(ลงชื่อ) ..... ผู้เสนอ
(.....)
หมายเลขสมาชิก ..... ๑๓๒ ✓

(ลงชื่อ) ..... ผู้เสนอ
(.....)
หมายเลขสมาชิก .....

(ลงชื่อ) ..... ผู้เสนอ
(.....)
หมายเลขสมาชิก ..... 112 ✓

กมลจันทระ เมธีไพจิตร
(.....)
๑๘ ก.ค. ๕๙

สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติผู้ร่วมเสนอ
ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ (ฉบับที่..) พ.ศ. ....

(ลงชื่อ) ..... ผู้เสนอ
(.....)
หมายเลขสมาชิก 046 ✓

(ลงชื่อ) ..... ผู้เสนอ
(.....)
หมายเลขสมาชิก 055 ✓

(ลงชื่อ) ..... ผู้เสนอ
(.....)
หมายเลขสมาชิก 68 ✓

(ลงชื่อ) ..... ผู้เสนอ
(.....)
หมายเลขสมาชิก 106 ✓

(ลงชื่อ) ..... ผู้เสนอ
(.....)
หมายเลขสมาชิก 195 ✓

(ลงชื่อ) ..... ผู้เสนอ
(.....)
หมายเลขสมาชิก ๑๒๗ ✓

(ลงชื่อ) ..... ผู้เสนอ
(.....)
หมายเลขสมาชิก 146 ✓

(ลงชื่อ) ..... ผู้เสนอ
(.....)
หมายเลขสมาชิก ๑๓๘ ✓

(ลงชื่อ) ..... ผู้เสนอ
(.....)
หมายเลขสมาชิก ๒๐๒ ✓

(ลงชื่อ) ..... ผู้เสนอ
(.....)
หมายเลขสมาชิก 47 ✓

(ลงชื่อ) ..... ผู้เสนอ
(.....)
หมายเลขสมาชิก 199 ✓

(ลงชื่อ) ..... ผู้เสนอ
(.....)
หมายเลขสมาชิก ๓๕ ✓

(ลงชื่อ) ..... ผู้เสนอ
(.....)
หมายเลขสมาชิก 16 ✓

(ลงชื่อ) ..... ผู้เสนอ
(.....)
หมายเลขสมาชิก 12 ✓

กลุ่มจากกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ
(ม.ร.ต. สุภากร ชื่นฉัตร)
๒๘ ก.พ. ๕๙

สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติผู้ร่วมเสนอ

ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ (ฉบับที่...) พ.ศ. ....

(ลงชื่อ) พ.ต.อ. วิฑูรย์ อรรถวรณ ผู้เสนอ
(วิฑูรย์ อรรถวรณ)
หมายเลขสมาชิก ๒๑ ✓

(ลงชื่อ) พ.ต.อ. ชูศักดิ์ ผู้เสนอ
(ชูศักดิ์ วัฒนปฤกษ์)
หมายเลขสมาชิก ๐๗๗ ✓

(ลงชื่อ) พ.ต.อ. วิฑูรย์ ผู้เสนอ
(วิฑูรย์ อรรถวรณ)
หมายเลขสมาชิก ๑๒๓ ✓

(ลงชื่อ) พ.ต.อ. วิฑูรย์ ผู้เสนอ
(วิฑูรย์ อรรถวรณ)
หมายเลขสมาชิก ๑๘๑ ✓

(ลงชื่อ) พ.ต.อ. วิฑูรย์ ผู้เสนอ
(วิฑูรย์ อรรถวรณ)
หมายเลขสมาชิก ๑๙๔ ✓

(ลงชื่อ) วิฑูรย์ อรรถวรณ ผู้เสนอ
(วิฑูรย์ อรรถวรณ ๒๑๖)
หมายเลขสมาชิก ๒๑๖ ✓

(ลงชื่อ) วิฑูรย์ ผู้เสนอ
(วิฑูรย์ อรรถวรณ)
หมายเลขสมาชิก ๑๒๕ ✓

(ลงชื่อ) วิฑูรย์ ผู้เสนอ
(วิฑูรย์ อรรถวรณ)
หมายเลขสมาชิก ๑๙๖ (ซ้ำ) ✓

(ลงชื่อ) พ.ต.อ. วิฑูรย์ ผู้เสนอ
(วิฑูรย์ อรรถวรณ)
หมายเลขสมาชิก ๑๙๔ ✓

(ลงชื่อ) พ.ต.อ. วิฑูรย์ ผู้เสนอ
(วิฑูรย์ อรรถวรณ)
หมายเลขสมาชิก ๑๔๐ ✓

(ลงชื่อ) วิฑูรย์ ผู้เสนอ
(วิฑูรย์ อรรถวรณ)
หมายเลขสมาชิก ๑๘๒ ✓

(ลงชื่อ) วิฑูรย์ ผู้เสนอ
(วิฑูรย์ อรรถวรณ)
หมายเลขสมาชิก ๑๖๑ ✓

(ลงชื่อ) พ.ต.อ. วิฑูรย์ ผู้เสนอ
(วิฑูรย์ อรรถวรณ)
หมายเลขสมาชิก ๐๑๙ ✓

(ลงชื่อ) พ.ต.อ. วิฑูรย์ ผู้เสนอ
(วิฑูรย์ อรรถวรณ)
หมายเลขสมาชิก ๐๒๙ ✓

กฤษณาพร วัฒนปฤกษ์
(กฤษณาพร วัฒนปฤกษ์)
๑๙ ก.ค. ๕๙

(๓๓)

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ (ฉบับที่..)

พ.ศ. ....

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐
ดังต่อไปนี้

(๑) แก้ไขปรับปรุงแนวทางในการดำเนินการส่งเสริมและพัฒนาเด็กและเยาวชนของ
กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ให้เป็นไปตามหลักการที่ได้กำหนดไว้ในอนุสัญญาว่า
ด้วยสิทธิเด็ก (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖ วรรคสอง)

(๒) แก้ไขเพิ่มเติมจำนวนกรรมการส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติโดย
ตำแหน่ง (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๐ (๔))

(๓) แก้ไขเพิ่มเติมจำนวนผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๐ (๖))

(๔) กำหนดหลักเกณฑ์การพ้นจากตำแหน่งของผู้แทนเด็กและเยาวชนในการดำรง
ตำแหน่งคณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชน (เพิ่มมาตรา ๑๔/๑)

(๕) แก้ไขเพิ่มเติมที่มาของการแต่งตั้งที่ปรึกษาคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนแห่ง
ประเทศไทย โดยกำหนดให้สภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทยเป็นผู้เสนอรายชื่อต่อคณะกรรมการ
(แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๘ วรรคหนึ่ง)

(๖) แก้ไขเพิ่มเติมองค์ประกอบและที่มาของสภาเด็กและเยาวชนจังหวัด โดยต้อง
คำนึงถึงผู้แทนเด็กและเยาวชนที่เป็นคนพิการและผู้ด้อยโอกาส (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๕)

(๗) แก้ไขเพิ่มเติมอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนจังหวัด และแก้ไข
ที่มาและองค์ประกอบของที่ปรึกษาคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนจังหวัด (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๖)

(๘) แก้ไขปรับปรุงวาระการดำรงตำแหน่งของคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชน
(แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๗)

เหตุผล

โดยที่พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐
มีบทบัญญัติบางประการที่ไม่ครอบคลุมต่อการส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนในระดับต่างๆ ได้อย่าง
ทั่วถึงและเท่าเทียม จึงสมควรปรับปรุงบทบัญญัติเพิ่มเติมให้มีความครอบคลุมยิ่งขึ้น เพื่อให้เด็ก
และเยาวชนทุกระดับมีส่วนร่วมในการดำเนินงานด้านการพัฒนาเด็กและเยาวชน จึงจำเป็นต้อง
ตราพระราชบัญญัตินี้

(๓๔)

ร่าง
พระราชบัญญัติ
ส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ (ฉบับที่...)
พ.ศ. ....

.....
.....
.....

.....
.....
โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการพัฒนาเด็กและ
เยาวชนแห่งชาติ

.....
.....
มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและ
เยาวชนแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๒ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการ
พัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“การดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้กระทำโดยมีแนวทาง ดังต่อไปนี้

- (๑) ให้เด็กและเยาวชนมีความผูกพันต่อครอบครัว ภาคภูมิใจในความเป็นไทย มีวิถีชีวิต
แบบประชาธิปไตย สามารถแสดงความคิดเห็นโดยเสรีในทุกๆ เรื่องที่มีผลกระทบต่อเด็กและเยาวชน
- (๒) สามารถดำเนินชีวิตได้อย่างปลอดภัย รู้จักเคารพสิทธิและเสรีภาพของผู้อื่น
- (๓) ให้มีสุขภาพและพลานามัยแข็งแรง รู้จักป้องกันตนเองจากโรคและสิ่งเสพติด
- (๔) ให้มีวุฒิภาวะทางอารมณ์ตามสมควรแก่วัย รวมทั้งมีคุณธรรมและจริยธรรม
- (๕) ให้มีทักษะและเจตคติที่ดีต่อการทำงาน มีศักดิ์ศรีและความภาคภูมิใจในการทำงานสุจริต
- (๖) ให้รู้จักคิดอย่างมีเหตุผลและมุ่งมั่นพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง
- (๗) ให้รู้จักช่วยเหลือผู้อื่นโดยมีจิตสำนึกในการให้และการอาสาสมัคร รวมทั้งมีส่วนร่วม

ในการพัฒนาชุมชนและประเทศชาติ

- (๘) ให้มีความรับผิดชอบต่อตนเอง ผู้อื่น และต่อส่วนรวมตามสมควรแก่วัย”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความใน (๔) ของมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๔) กรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ ปลัดกระทรวงกลาโหม ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ปลัดกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงยุติธรรม ปลัดกระทรวงแรงงาน ปลัดกระทรวงวัฒนธรรม ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ปลัดกระทรวงสาธารณสุข ปลัดกรุงเทพมหานคร และประธานสภาองค์การพัฒนาเด็กและเยาวชน”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความใน (๖) ของมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๖) ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจำนวนสามคนซึ่งเลือกกันเอง โดยให้เลือกกันเองจากผู้แทนจากองค์การบริหารส่วนจังหวัด จำนวน ๑ คน และผู้แทนจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น จำนวน ๒ คน”

มาตรา ๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๔/๑ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐

“มาตรา ๑๔/๑ ผู้แทนเด็กและเยาวชนในคณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ ตามมาตรา ๑๐ (๗) พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) มีอายุเกิน ๒๕ ปีบริบูรณ์

(๒) สภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทยมีมติให้พ้นจากตำแหน่ง”

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๘ คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งที่ปรึกษาคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย คณะอนุกรรมการหรือคณะทำงานเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใด ตามที่คณะกรรมการมอบหมาย ทั้งนี้ การแต่งตั้งที่ปรึกษาคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย ให้สภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทยเป็นผู้เสนอรายชื่อ”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๕ ให้มีสภาเด็กและเยาวชนจังหวัด ซึ่งสมาชิกประกอบด้วย ผู้แทนจากคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนอำเภอ จำนวนไม่เกินห้าคนจากแต่ละสภาเด็กและเยาวชนอำเภอในจังหวัด ทั้งนี้ ให้คำนึงถึงคนพิการและผู้ด้อยโอกาส

ในวาระเริ่มแรก ให้ดำเนินการจัดให้มีสภาเด็กและเยาวชนจังหวัด ให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ”

มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๕๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๖ ให้มีคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนจังหวัด ประกอบด้วย ประธานสภาคนหนึ่ง และผู้บริหารอีกไม่เกินยี่สิบคน ซึ่งคัดเลือกกันเองจากสมาชิกสภาเด็กและเยาวชนจังหวัด มีหน้าที่บริหารงานทั่วไปของสภาเด็กและเยาวชน และปรึกษาหารือร่วมกันเพื่อกำหนดแนวทางในการจัดกิจกรรมการพัฒนาเด็กและเยาวชนในเขตพื้นที่ รวมทั้งดำเนินการอื่นใดที่จำเป็นเพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ของพระราชบัญญัตินี้

ให้ผู้ว่าราชการจังหวัด พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด นายกองดีการบริหารส่วนจังหวัด ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย เป็นที่ปรึกษาคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนจังหวัด

ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งที่ปรึกษาคณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนจังหวัด ซึ่งสภาเด็กและเยาวชนเสนอผู้แทนจากองค์กรภาคประชาสังคมที่มีกิจกรรมหรือผลงานเกี่ยวกับการพัฒนาเด็กและเยาวชนจำนวนไม่เกินสามคน”

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๕๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๗ คณะบริหารมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสามปีนับแต่วันที่ได้รับการคัดเลือก ประธานสภาหรือผู้บริหารซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่ต้องไม่เกินสองวาระติดต่อกัน

ในกรณีที่คณะบริหารพ้นจากตำแหน่งตามวาระ ให้ดำเนินการคัดเลือกใหม่ภายในหกสิบวัน ในระหว่างที่ยังมิได้มีการคัดเลือกคณะบริหารขึ้นใหม่ ให้คณะบริหารนั้นปฏิบัติหน้าที่ไปพลางก่อนจนกว่าจะได้มีการคัดเลือกคณะบริหารใหม่”

.....

.....

บันทึกวิเคราะห์สรุป

สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ (ฉบับที่..) พ.ศ. ....

สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติกับคณะได้เสนอร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ (ฉบับที่..) พ.ศ. .... ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ และได้จัดทำบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ โดยมีสาระสำคัญดังต่อไปนี้

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐ มีบทบัญญัติบางประการที่ไม่ครอบคลุมต่อการส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนในระดับต่างๆ ได้อย่างทั่วถึงและเท่าเทียม จึงสมควรปรับปรุงบทบัญญัติเพิ่มเติมให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น เพื่อให้เด็กและเยาวชนทุกระดับมีส่วนร่วมในการดำเนินงานด้านการพัฒนาเด็กและเยาวชน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ (ฉบับที่..) พ.ศ. .... มีสาระสำคัญ ดังต่อไปนี้

(๑) แก้ไขปรับปรุงแนวทางในการดำเนินการส่งเสริมและพัฒนาเด็กและเยาวชนของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ให้เป็นไปตามหลักการที่ได้กำหนดไว้ในอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖ วรรคสอง)

(๒) แก้ไขเพิ่มเติมจำนวนกรรมการส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติโดยตำแหน่ง จำนวน ๒ ตำแหน่ง ได้แก่ ปลัดกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร และปลัดกรุงเทพมหานคร เพื่อให้การดำเนินการเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๐ (๔))

(๓) แก้ไขเพิ่มเติมจำนวนผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จากเดิมจำนวนหนึ่งคนเป็นสามคนแทน โดยมาจากผู้แทนจากองค์การบริหารส่วนจังหวัด จำนวน ๑ คนและผู้แทนจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น จำนวน ๒ คน เพื่อให้สอดคล้องกับแนวทางในการปฏิรูปองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น(แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๐ (๖))

(๔) กำหนดหลักเกณฑ์การพ้นจากตำแหน่งของผู้แทนเด็กและเยาวชนในการดำรงตำแหน่งคณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชน โดยกำหนดให้พ้นจากตำแหน่งเมื่อมีอายุเกิน ๒๕ ปีบริบูรณ์ หรือ สภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทยมีมติให้พ้นจากตำแหน่ง (เพิ่มมาตรา ๑๔/๑)

(๕) แก้ไขเพิ่มเติมที่มาของการแต่งตั้งที่ปรึกษาคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย โดยกำหนดให้สภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทยเป็นผู้เสนอรายชื่อต่อคณะกรรมการ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๘ วรรคหนึ่ง)

(๖) แก้ไขเพิ่มเติมองค์ประกอบและที่มาของสภาเด็กและเยาวชนจังหวัด โดยต้องคำนึงถึงผู้แทนเด็กและเยาวชนที่เป็นคนพิการและผู้ด้อยโอกาส (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๕)

(๗) แก้ไขเพิ่มเติมอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนจังหวัดให้มีความชัดเจน และแก้ไขที่มาและองค์ประกอบของที่ปรึกษาคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนจังหวัด เพื่อทำหน้าที่ในการพัฒนาเด็กและเยาวชนในเขตพื้นที่จังหวัด โดยกำหนดให้ผู้ว่าราชการจังหวัด พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด นายกองค้การบริหารส่วนจังหวัด ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา ผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย เป็นที่ปรึกษาคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนจังหวัดโดยตำแหน่ง และกำหนดอำนาจให้ผู้ว่าราชการ จังหวัดแต่งตั้งบุคคลเพื่อเป็นที่ปรึกษาคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนจังหวัด โดยให้อำนาจสภาเด็ก และเยาวชนสามารถเสนอผู้แทนจากองค์กรภาคประชาสังคมที่มีกิจกรรมหรือผลงานเกี่ยวกับการพัฒนา เด็กและเยาวชนจำนวนไม่เกินสามคน” (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๖)

(๘) แก้ไขปรับปรุงวาระการดำรงตำแหน่งของคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชน จากเดิมสองปีเป็นสามปีแทน เพื่อให้การบริหารงานสภาเด็กและเยาวชนเกิดความต่อเนื่องและ ก่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๗)

"การตราพระราชบัญญัติของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ"

"พระมหากษัตริย์ทรงตราพระราชบัญญัติโดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ร่างพระราชบัญญัติจะเสนอได้ก็แต่โดยสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติร่วมกันจำนวนไม่น้อยกว่า ยี่สิบห้าคน หรือคณะรัฐมนตรี หรือสภาปฏิรูปแห่งชาติตามมาตรา ๓๑ วรคสอง แต่ร่างพระราชบัญญัติ เกี่ยวด้วยการเงินจะเสนอได้ก็แต่โดยคณะรัฐมนตรี

ร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงินตามวรรคสอง หมายความว่าร่างพระราชบัญญัติที่เกี่ยวกับการตั้งขึ้น ยกเลิก ลด เปลี่ยนแปลง แก้ไข ผ่อน หรือวางระเบียบการบังคับอันเกี่ยวกับภาษีหรืออากร การจัดสรร รับ รักษา หรือจ่ายเงินแผ่นดิน หรือการโอนงบประมาณรายจ่ายของแผ่นดิน การกู้เงิน การค้ำประกัน หรือการใช้จ่ายเงินกู้ หรือการดำเนินการที่ผูกพันทรัพย์สินของรัฐ หรือเงินตรา

ในกรณีเป็นที่สงสัยว่าร่างพระราชบัญญัติที่เสนอต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติเป็นร่างพระราชบัญญัติ เกี่ยวกับการเงินหรือไม่ ให้ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติเป็นผู้วินิจฉัย

ร่างพระราชบัญญัติที่เสนอโดยสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติหรือสภาปฏิรูปแห่งชาตินั้น คณะรัฐมนตรีอาจขอรับไปพิจารณา ก่อนสภานิติบัญญัติแห่งชาติจะรับหลักการก็ได้

การตราพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญให้กระทำโดยวิธีการที่บัญญัติไว้ในมาตรา นี้ แต่การเสนอร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ให้กระทำโดยคณะรัฐมนตรีหรือผู้รักษาการตาม พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนั้น"

(บทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗, มาตรา ๑๔)